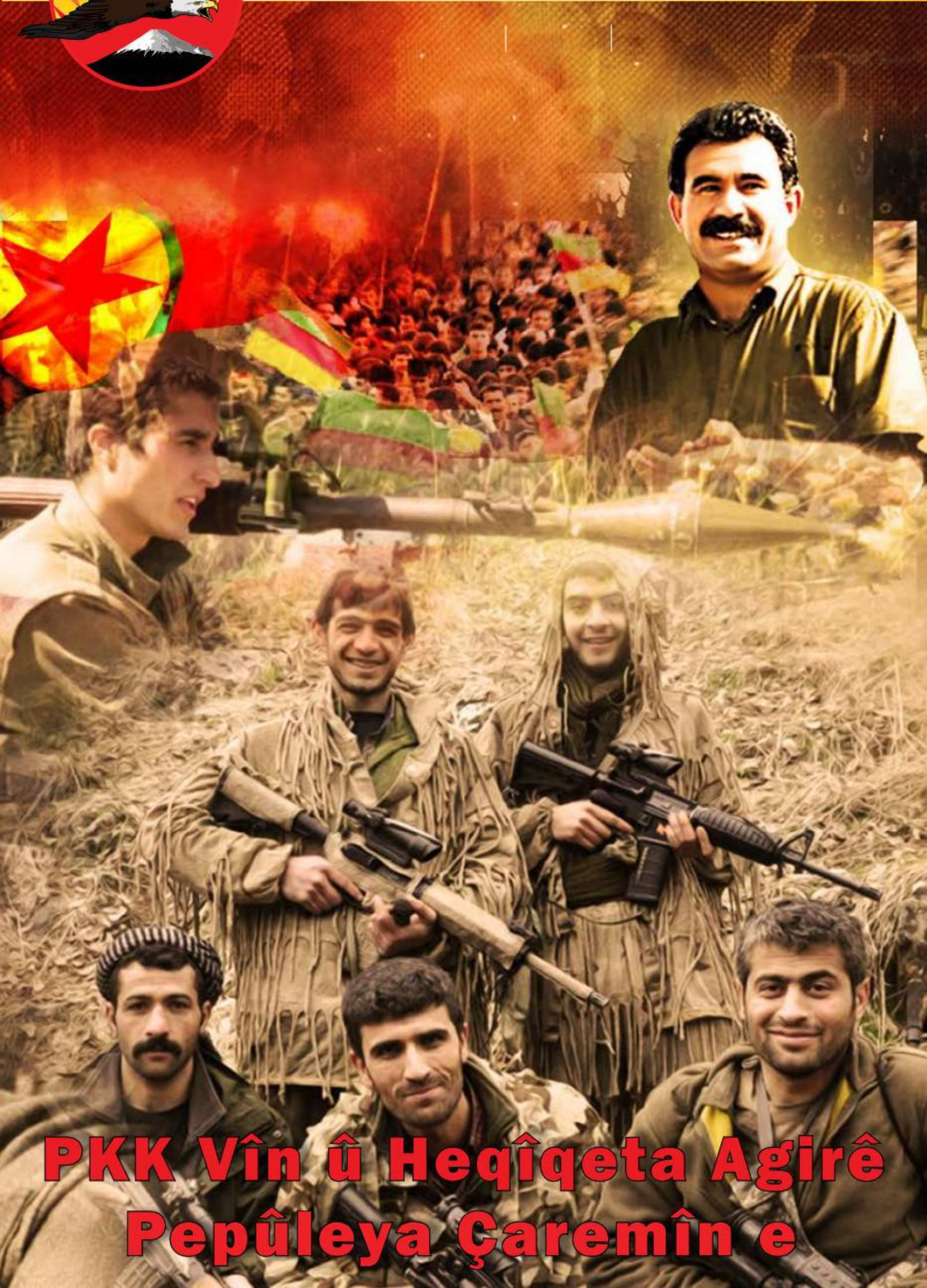

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

Aylık İdeoloji Ve Kültür Dergisi Sayı: 7 Kasım / 2021

**PKK Vîn û Heqîqeta Agirê
Pepûleya Çaremîn e**

İÇİNDEKİLER

18. Yıl Büyük PKK Davasının Zafere En Yakın Olduğu Yıldır

Rêber APO

Gençlik Savaşı, Özgür Yaşama

Baran Mawa

Gerilla Yaşamı Başlı Başına Bir Sevdadır

Rêber APO

27 Kasım Diriliş Bayramı'dır

Duran Kalkan

PKK'ye Katılım Yapmak Soykırımı Boşa Çıkartmaktır

Axîn Mahîr Dicle

Tarihe akan kızıl bir meşale; Şehid Serhildan Zeynep Garzan

Serdem Pîr

O Mekenda Herşeyin Bir Dili, Bir Anlamı Var

Dîlan Amed

Gençliğin Öz Savunma Eylemi

Çiya Amed

Bir Avuç Umut

Kerim Şırnak

Önder APO, Hayaller Kadar Özgürlüğün de Sınırsızlığıdır

Lêgerîn Artemêtan

Çand û Hûner Çiqas di Xizmeta Azadî, Têkoşîn û Welat de be

Serhildan Zeyneb Garzan

Savaşa Doğru Koşar Adım

Raperin Sinan

Genç Yaşama Tuzak Kuran; Kapitalist Modernite

Reşît Artos

Kürdistan'da Silinmez Bir Hafıza: Deq

Kurtay Faraşîn

PKK'de Eğitim Başlı Başına Bir Devrim İşidir

Duran Kalkan

Heqîqeta Ku Hatiye Berovajî kirin: Welatparêzî

Cûdî Bagok

02

06

10

12

16

19

22

26

29

31

34

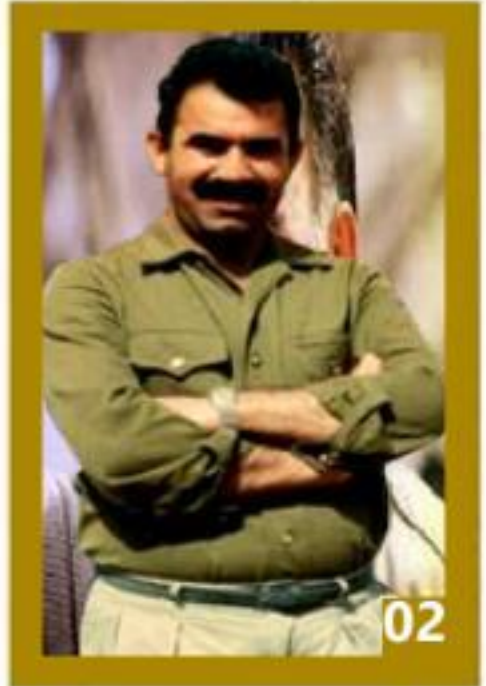
36

38

40

43

47

EDITÖRDEN

PKK Vîn û Heqîqeta Agirê Pepûleya Çaremîn e

Rêhevalên Hêja!

Em bi kovara xwe ya Yurtsever Gençlik hejmara 7 an a meha mijdarê bi şî-yara "PKK Vîn û Heqîqeta Agirê Pepûleya Çaremîn e." bi were ne. Meha mijdarê meha Cejna Vejîna Kurd e. Ji ber ku beriya damezirandina PKK ê di rastiya gelê Kurd de rewşeke qediyayî û ji hebûn û xwebûnê derketî dihatê jîyan kirin. Gel û neteweke ku her cure nîrxên civakî, zanabûna netewî, fikrandina hebûn û xwebûnê ji dest hatiye girtin hebû. Gel û neteweke ku cîhana wî wa hest û manevî hatiye perçe kirin, zanebûn û hafizaya wî ya dîrokî ji dest hatiye girtin, hest û baweriya têkoşîn, berxwedan û hêviyê jê hatîye xelas kirin û tevahiya kerametên wî yê civakî ji dest hatiye girtin hebû. Di rewşek bi vê şêklê de derketina PKK ê ji bo Gelê Kurd û tevahiya nîrxên mirovahiye jinûvebûn, hebûn, xwebûn û vejîneke rasteqînê îfade dike. Gelê Kurd û mirovahi bi damezirandina PKK ê di dil û mêjiyên xwe de rohnîbûna heqîqetê jîyan kirin. Heqîqeta jinê ya ku hatiye dizîn û berovajî kirin bi PKK ê ji nûve wek çavkaniya heqîqet û dîrokê vejîn kirine. Gelê Kurd bi rastiya Rêber APO ve ji tinebûnê xwe kire wek hebûna heqîqatê. Jiber ku PKK di dîroka gelê Kurd û gelên Rojhilatanavîn de wek rojeke dawî lê anîna rêveçûna koledarî, mêtîngerî, zordestiya faşîzmê ye. PKK ji dîrokeke serberjêr diçû de wek nivîskarê dîroka heqîqetê derketina sehnaya dîrokê îfade dike. PKK tirs û metirsî, bê bawerî, bêhêvî û fikrên mêtîngeriyê di dil û mêjiyê gelê kurd de qedandinê îfade dike. Damezirandina PKK ê ji bo Gelê Kurd û mirovatiyê ji laşeke ku hatiye ziwa kirin re wek xwîna jîyanê ye. Damezirandin û avabûna PKK ê liser ruh, cesaret, bawerî û hest û nasnameya ciwantiyê pêşketiye û bi ruhê ciwantiyê vejîna xwe kiriye, têkoşîn daye şer kiriye û wisa mezin û xurt bûye. Jiber vê yekê PKK partiya ciwanan û ciwantiyê ye. Ciwanên Kurdistanê yê bi rastiya PKK ê xwe naskirin bi vîn û zanebûna ciwantiya Apoger xwe kirin sembola welatparêzî, fedakarî, cesaret û çalakvanên heqîqetê. Em wek ciwanên Apoger kevneşopî û ruhê xwe ji Elî Çîçek yê ku wek sembola Stêrka Sor a ciwanan tê binav kirin digirin. Em îro bi rêya Kovara xwe ya Yurtsever Gençlik hewil didin bibin şopdarên xeta heqîqetê û hêrsa tolhildana şehîdan a ku bûye bûye ruhê têkoşîn û serkeftinê. Emê li hemberî faşîzma qirqer her tim bibin zimanê têkoşerî, çalakvanî û serkeftina jin û xortên ciwan. Me bixwînin, heqîqetê binasin. "Me bi ciwantî destpêkir, emê bi ciwantî serbikevin!"

Silav û Rêzên Şoreşgerî

www.civan.tv

MIJDAR2021

18. Yıl Büyük PKK Davasının Zafere En Yakın Olduğu Yıldır

Rêber APO

PKK, 18. yıl gerçeğinde zafere en yakın durumda olduğunu kanıtlamıştır. Büyük parti davamız, Amed'in Fis köyünde ne olduğu ve ne olacağı fazla belirgin olmayan bir grupta, en az donanımla ve fazla gelişkin olmayan iddialarla partileşmeye adım attığından günümüze kadar destansı diyebileceğimiz bir süreci yaşamamızın adıdır. Şüphesiz parti tarihimizin daha öncesi de vardır. 1973 baharı, partileşmemizin daha alt düzeyde rüşeym haliydi. Bu da ciddi bir adımdı ve daha sonraları her yılın kuruluş anlamında böyle bir yeri vardır. Nasıl ki her bahar yeşerme, filizlenme ve tohuma gelmede yeni bir yaşamın başlangıcıysa, partimizin her yılının da kesinlikle böyle bir anlamı vardır. Hem her yıl filizlenir, tohuma gelir hem de yalnız bir yıl için değil, ikinci yılda daha değişik bir ürün ve üçüncüsünde de daha değişik ve daha fazla ürün verir. Şimdi partileşmemizin on sekizinci yılındayız. Ürünleri çok çeşitlidir, hem de oldukça niteliklidir. PKK'yi bu zenginleşme içinde buraya kadar getirdik. Mücadelemiz salt ulusal kurtuluş ürünü, salt parti ürünü ve salt savaş ürünü değil, buna benzer bir çok ürün veriyor. Bugün sosyalizmin de en iddialı ürünlerini veriyor, kadın özgürlüğünün ürünü veriyor. Tarihte eşine ender rastlanan bir özel savaşa karşı ayakta durmanın ürünü veriyor. Karşısında tüm dünya da birleşse, zaferin kazanılabileceğinin imkanını ve ürünü veriyor. Bunlar, parti davasında iddialı olanların eşsiz hazineler olarak görüp değerlendireceği, sınırsız zafer umudu ve tutumuyla kendini silahlandıracağı büyük değerlerdir. Parti davasının önemini anlayamamanız veya bütün kapsamıyla değerlendirip gereğini yerine getirememeniz, sizin için gerçek bir yetersizlik ve dolayısıyla bir üzüntü kaynağı olmalıdır. Ben çoğunuzun yaptığı gibi ne kitleler içinde, ne de sıcak savaşım alanlarında çaba harcama imkanına kavuştum. Ama bir parti üzerinde, bir partinin fikri örgütlenmesi ve özellikle kadro çalışması üzerinde yoğunlaştığımda ne destanlar yaratılabileceğini gösterdim. Bundan daha

değerli bir çalışma olamaz. Çok zor koşullarda yürüttüğümüz bu çalışmanın bile nelere kadar olabileceğini şimdi görebilirsiniz. "Parti davası çok büyük bir olaydır, partileşmek en büyük bir güçtür" diyebilirsiniz. Tüm gücümü partileşmekten alıyorum, benim başka güç kaynağım yoktur. Parti üzerine yoğunlaşmak, partinin ilkelerine göre yaşamak ve partinin örgütlenmesine güç vermek tüm güçlerin esasıdır. Bu çok açık. Parti kadroları olarak çalışmalara yüklenmek ve etkili olmak istiyorsunuz. Bunun yolu partileşmek ve ilkelerin gerekli kıldığı tarza ulaşmaktır. Bunu gösterdiğinizde güçlüsünüz. Bu ülkede, ordu içinde ve hatta tüm düşmanlarımıza karşı güçlenmenin başka yolu düşünülemez. Önderlik çizgisinin gücü, partileşmenin yoluna kendini yatırmanın gücüdür. Daha da açarsak; Önderliğin ilkeleri, bu ilkelerle tutarlı çabaları ve bu çabaları yerli yerinde, ustaca sergilemesi var. İşte Önderlik, işte başarı! PKK'nin bütün şehitlerinin anısına belirtirim ki, partileşmek kadar değerli hiçbir çaba yoktur. Parti ölçülerinde ısrar, parti yaşam tarzında ısrar, parti görevlerinde ısrar, cephede kazanacağınız en son nihai zaferden bile daha değerlidir. Nihai bir zafer gelip geçicidir, belki ardından bir yenilgi de gelebilir, ama kapsamlı bir partileşmenin önünde her zaman başarı vardır ve bu başarı sürekli. Kapsamlı partileşen nihai zafere kadar kazanır. Onun için zafer kişiliğinde ısrarlı olan, öncelikle partileşmenin tüm gereklerine ulaşmalıdır. Buna anlam vermek için fazla söze gerek yok. Benim pratiğime bakın; daracık bir yerde ve çok kısıtlı olanaklarla yürüttüğümüz parti çalışmaları bugün bizi nereye getirdi, nerelere taşırdı. Başarılarımızın ne kadar olduğunu hesaplayabiliyor musunuz? Parti tarihinden öğreneceğiniz en temel husus; bütün başarıların sırrı partileşmededir, partinin ölçülerine, tarzına, temposuna, ahlakına sahip olmada karar vermededir ve bu kararda ısrardadır. Parti tarihinin dönemleri, her yılı ve hatta her saati vardır. Her bir saati kesinlikle diğerinden daha değerlidir. Bir zincirin halkaları gibi sürekli göğe yük-

selen helezonvari sütun gibi hep birbirini ilerletir, amacına ulaşınca kadar dur-durak bilmez, kopukluklar, sistemsizlikler yoktur, tarz-tempo kesindir, düşmanın ulaşamayacağı ve dağıtamayacağı kadar güçlüdür. Küçük bir tohum olarak serpildiğimizde onun çürümemesi için gereken yapılmış, en önemlisi de düşmandan korunmuştur. Yani bu tohum sert bir rüzgardan kurak kalıp çürümekten korunmuştur. Bu, üzerine titreyerek, bir ananın çocuğuna olan bakımından daha fazla bakarak gerçekleştirildi. İdeolojik çalışmayı bunun için geliştirdik. Düşman tehlikelerinden uzak olmak için gizli tuttuk ve bu başarılı. İdeolojik gelişme süreci kesinlikle olmazsa olmaz kabiliinde bir süreçti. Ondan önce bu halkta sadece kendinden utanç duyma vardı. Toplum, bireylerine kadar parçalanmıştı ve dolayısıyla zayıflığı vardı. Toplumda iddia, karar ve bir araya gelme hiç yoktu. Kardeş kardeşi bile kabul etmez ve bir arada bir saat tutamazdı. İdeolojik hamle sürecimiz buna bir son verme süreciydi. Yıllarca inkar edilmiş "ben bir daha sana gelemem, ben bir daha seninle yaşayamam" denilen toprağımıza ve insanımıza bir bakıştı. Birbirlerine hain gibi bakanların dost gibi bakmaya başlamalarıydı. Birbirlerine müthiş yabancılaşmış olanların tanışmışlığa gelmesiydi. İşte ideolojik gerçeklik budur ve bu bakış

ve politik anlamda özgürlük savaşımının artık başladığı anlamına gelir. Bakış açısını yok eden, "senin ülken ve halkın yoktur" diyen güç, bakışın oluştuğunu ve politikanın başladığını görünce, tek ferdimiz kalıncaya dek bizi yok etmek için bize karşı faşist bir süreci geliştirdi. 12 Eylül son tahlilde bu bakış açımızın ve halk yürüyüşümüzün yok edilmeye çalışılmasıdır. Bu savaş, büyük ve özel bir savaştı. Biz, 12 Eylül'ün ayak sesleri geldiğinde yurtdışına çıktık. Yürüyüşümüzün kesilmemesi için bu bir taktikti. Taktisyenler, ayak sesleri bile çok uzaklardan gelirken, bizim neden bu adımı attığımızı kendilerine sormalıdılar. 12 Eylül'ün ayakları altında nasıl ezilmeyeceğiz diye adeta iliklerimize kadar titriyorduk. Sorumluluk duygusu budur. Yüreklerimizin, bu bakış yok olmasın ve bu yürüyüş kesilmesin diye nasıl sık attığını acaba düşünebilecek misiniz? Bu süreçte yakalanırsam kopan sadece benim yüreğim olmayacak, bir halkın yüreği olacaktı; karartılan bakışlar sadece benim bakışlarım olmayacak, kendi toprağından özgürce ve ulusalca bakması gereken bir halkın bakışları olacaktı. Bu nedenle kendimi korudum; korumak ve yaşatmak için de kendimi iğne ucundan geçirme taktiğini uyguladım. Bunun için dur-durak, kendini yere atmak ve

yaratıldı. Dost bakışı, birlik bakışı, ruh yakınlığı ve ülke bakışı oldukça önemlidir. Yürümeden önce bakacak, yapmadan önce de göreceksiniz. Bunlar olmadan tek bir adım bile atılamaz. Örgütlenme yürüyüşe geçmedir; bakış açısı yaratıldıktan ve verilmesi gerekenler tespit edildikten sonra ona yürümedir. Toprağı ve halka yürüyüş tek kişiyle değil, ancak örgütle olur. Bakışlarımızda tutarlıysak görmemiz gerekenlerle birlikte yürüyeceğiz. Çünkü ulusal amaç, bir avuç hainin ve onda ısrar edenlerin dışında herkesin amacıdır. Özgürlük, bir halk içindir, herkes içindir ve dolayısıyla herkesin yürüyüşünü gerektirir. Örgütün gereklerini yerine getiremeyenler yalancıdır; örgütle yürüyemeyenler hem bakış, hem de yürüyüş yoksunudur. Bu kişiliklerin ülkesine ve halkına bakışı yoktur. Bunlar kördür, kendilerini körce veya sersemce yürütebileceklerini sanırlar. Biz bu yılları kısa aralıklarla yaşadık. 1980'lere merdiven dayadığımızda, toprağı yürüyüş ve halka ulaşma asgari düzeyde gerçekleşmişti. Bu, ideolojiden politikaya aşama yapıldığı, politikanın doğru olduğu, halk yürüyüşünün gerçekleştiği

ucuz ölüme terk etmek olmazdı. Çünkü bende gören göz artık bir halkın gören gözüdür, bende atan yürek bir halkın yüreğidir. Buna nasıl ihanet edilebilirdik ki! Eğer gerçek böyleyse, milyonlar yüreğinizde atıyorsa, gözleriniz milyonların gözleriye ve büyük görüyorsa; o kişi duramaz ve görmezlik edemez. İşte biz böyle yaşamaya başladık. Partinin bakıştaki iddiası ve soluksuz yürüyüşü böyle anlamlıdır. Gelişmeyi biz böyle sürdürdük. Çoğunuzun halen anlamadığı bu gerçeklik, bizim yürüyüşümüzde veya partimiz adına bende böyle gelişti ve böyle anlam buldu. Halen bu bakış açısına ve yüreğe sahip olamayanlarınıza şaşıyorum. Bu, ne kadar acı ve ne kadar iflah olmaz bir durum. Partimiz adına yapılanlar düşman çizmesiyle yerle bir edilmek istendiğinde, buna karşı bir savaşçı yetiştirmek için canımızı dışımıza takıyorduk. O süreçte arkamda yer alanlar, "bir daha ülkeye dönüş mü" diyerek dalga geçiyorlarmış. Kendini en fazla sorumlu tutması gerekenler böyleydi. Fakat yapılacak başka bir şey yoktu. Bir savaşçı yetiştirmek

için o zamanlar bunun dışında bir şeyle uğraşmak mümkün olamazdı. Her şey oradaki ısrara bağlıydı. Tarihi kaybetmek istemiyorsanız, yüreğinizin sökülüp kurutulmasını istemiyorsanız savaşta ve savaşçıda ısrarlı olacaksınız. Hiç kimse bunun anlamını bilmedi, "neden bu arkadaş bu kadar ısrarlı" demedi. İsrarlı olmak gerekirdi, çünkü bu başarılmasaydı geriye hiçbir şey kalmıyordu. Şimdi sizin bakışlarınızda ve yürek atışlarınızda bu noksanlığı görüyorum. Çokça söylendiği gibi, trene bakan gibi mi, mandanın yürek atışı gibi mi sorularını soruyorum. Eğer benim gibi bakılsa ve duyulsa, eminim ki o çabanın önünde hiçbir engel duramaz. Hele parti görevlerinde, savaş görevlerinde böyle başarısız ve çaresiz de kalınmaz. En çok hayıflandığım bir konu da budur. Bunlardaki bakışlar kimin, bu toprağa nasıl gitmişler? Karşımızdaki özel savaş fırtına gibiydi. Çok iyi biliyorum ki, özel savaşın arkasındaki güçler şunu söylüyordu; "bunları bin yıldır yerle bir ettik, ama daha ölmemişler, içlerinden başkaldıranların ve 'ben yaşamak istiyorum' diyenlerin başını ez." Bin yıllık tarihleri onlara bunu dayatıyordu. Sırf o olumsuz tarihi kurtarmak için bir hücum dalgası daha; küfürle, savaş tarihinde hiç yeri olmayan özel savaş yöntemleriyle yüklen ha yüklen! Şunu belirtmeliyim ki, "savaşmak istiyorum, gerilla olacağım" diyenler, eğer bize ve kendilerine saygı duymak istiyorlarsa, düşmanın bu dalga dalgası gelişimini görmelidirler. En önemlisi de büyük emredici olarak uyanan yaşam umutlarına mutlaka sahip çıkmak ve ölümcül olan yanlışı, yetersizliği de gidermenin büyük çabası içinde olmak gerekiyor. Bunu yaşamadan, bunun gerekliliğini hissetmeden

binlere tırmanma imkanı doğduğunda artık bu, yüreğimize sığmıyor ve çalışmalarda sınır tanımıyoruz. Şu daracık sahadada dört bin kişiyi eğitiyorum. Yurtdışının çok az imkanları var. Siz ülkedesiniz, ülkenin her bölgesine akın akın savaşçı geliyor. Düşman bu yıllar için daha yeni yeni şunu itiraf etti; "1992'lerde Kürdistan'ı kaybetmiştik." Yıllık çalışma bilançom; yalnız bu sahada binlerden aşağı olmayacak savaşçı ve PKK kadrosunu yetiştirmeye çabalamak ve tabii bir de bunları silahlandırmaktır. Dünyadaki hiçbir kurtuluş hareketinin tarihinde bu görülmüş müdür? Bütün yurtdışı alanlarında çalışan önderlerin örgütlediği insanların sayısı yüzü bulmamıştır. Oysa ben bu süreçte kendi elimle yalnız otuz bini aşkın insan yetiştirdim. Düşman benimle savaştı, siz de ağırlıklı olarak düşmana karşı savaştınız. Bu konuda emeğinizi inkar etmiyor, tam tersine çabanızı sizden daha fazla takdir ediyoruz. Düşmanın bugün çıldırdığı bir konuma gelmesinde benim tarzım sonuç almıştır. Daha düne kadar, bizzat düşmanın içinden gelen bir bilgi şuydu; "Devleti de toplumu da bu hale getirenler başarısızlar, sizin kişiliğinize suikast yaparak kendi kurtuluş yollarını arıyorlar, aman kendinize dikkat edin. Kire bu kadar bulaşmış olanların aklanmaması için kendinizi yaşatın." Bunu siz değil, düşman cephesinden biri belirtiyor. Biz bu savaşı biraz böyle geliştirdik. Kirli savaşın yürütücüleri kendi toplumuna, hatta kendi devletinin de başına bela getirerek bu sonuca ulaştı. Büyük insanlık savaşımımız, kendimizi büyük inatla buraya kadar getirişimiz düşman cephesini parçaladı ve kirli savaşçıları kendi içlerinde bile taşınamaz bir yük haline getirdi. Düşman çözülüyor, eğer siz yanlış tutumlarınızla yardımcı olmazsanız yenilecekler. Bu

**Tarihi kaybetmek
istemiyorsanız,
yüreğinizin sökülüp
savaşta
ve savaşçıda
ısrarlı olacaksınız.**

nasıl savaşacağınızı sanıyorsunuz. Görkemli On Sekiz Yılımız Amansız ve Aydınlıklı Mücadele Yıllarıydı. Bu yıldönümü dolayısıyla çok açıkça belirtebilirim ki, bu tarihe böylesine bir dönüşü yapmayanlara ve hakkını vermeyenlere benim hiç saygım olmadığı gibi, metelik kadar değer bile vermeyeceğim. Parti tarzına göre olmak benim için her şeydir. Böyle olan benim yüreğimdir, ruhumdur ve sevgimdir. Biz zaten bunlar için varız. Başka türlü bizi kimse kullanamaz ve kimse bu değerleri paylaşamaz. 1990 sonrası, halkın mücadeleye daha köklü kalkışması ve cesaret etmesi vardır. Serihildanlar döneminde ARGK'nin, yani ordumuzun hızla eli

da kaçınılmaz bir yenilgidir. Siz fazla yorgun değilsiniz, çok genç ve oldukça atılım yapabilecek durumdasınız. Hem büyük bir şansa sahip, hem de savaşın olanaklarına hakimsiniz. Fakat bunun üzerine bu son yıllarda görüldüğü gibi, "ele geçireyim, kendimi yaşatayım" diye hesap yapılmaz. Bunun düşmanın yapamadığını yapmak anlamına geldiğini zaten düşman size söylüyor, ben söylemiyorum. Demek ki, çok zor olduğu kadar anlamlı olan önümüzdeki bu tarihi savaş sürecine önderlik tarzımızda yürürken, böylesine görkemli olan mücadele tarihimizi arkamıza almışken, özel savaş cephesinde de insanlık suçu işleyen bu düşmanı karşımıza almış ve bu laneti yok

Bundan sonraki yılları emredilen ve oldukça yakın olan zafer şiarı temelinde yakalamaya; bu temelde kendinizi amansız yoğunlaştırmaya, zaferi kaçirtacak tek bir yetersizliğe fırsat vermemeye ve bu yılları mutlaka zafer yılları haline getirmeye çağırıyor, başarı diliyoruz.

etmek üzereyken herhangi sıradan bir savaşçı gibi, hele hele bir çok hata işleyen bir komutan gibi olmanın izahı yapılamaz. Sonuna kadar yenme azmi-mi, kararlılığımı, en azından verdiğim emek kadar çabamın amansızlığını, tecrübemin gücünü ve bizzat kazandığım mevkileri göz önüne getirerek bu sürece varım diyorum. Sizler de bu işin komutasız olmayacağını düşünüyor ve "başsız yürünmez" di-yorsanız, o halde benim varolma tarzıma göre "varım" diyeceksiniz. Özellikle orduda bu kesinlikle böyledir. Burada şunu görüyorsunuz; biz parti davasında da, ordu davasında da zayıf değiliz, hük-metmeme gibi bir konumda da değiliz. Bunu görmeme gibi bir durumunuz yok. Size büyük bir şans verilmiştir, oysa siz bunu yanlış anlıyorsunuz. Özgürlük davası öyle kolay değildir. Tarihin bu ad-laşma süreci sıradan bir süreç olarak ele alınamaz. Bu mücadelenin iki kelimelik fikri bile beni büyük heyecana getirdi ve mücadele öyle başladı. Bugün başarı bu kadar gerçekleşmeye doğru gitmişken, insan hiç heyecansız durur mu, hiç hücumsuz kala-bilir mi, anlayışsız olabilir mi? Bu dönemler kartal kanatla uçma dönemidir. Bu dönemler, yüreğin sonuna kadar haykırdığı ve yaşama hakkına hiçbir dönemde bu biçimde yaslanılmadığı bir dönemdir. Bu dönemler bayram dönemleridir. Sadece ulusal amaçlarımız için mücadele etmiyoruz, sosyalizmim-iz dünya halklarının ilgisini çekiyor. En köhnemiş ka-pitalist ülkelerin aydınlarında bile bir umut yaratıyor. Katliam altındaki bir halkın devrimini başarmakla kalmıyor, en gelişmiş uluslardaki umutsuzluğa da umut oluyoruz. Parti ve savaş gerçeğimiz budur. Bu şanlı on sekiz yıla büyük değerler sığdırılmış ve en önemlisi de büyük bir patlamanın özgürlük şa-fağının çarpıcı aydınlığına gelip dayanılmıştır. Her kim ki bunun heyecanını yürekte duymuyorsa, o büyük bir sefil veya münafıktır. Ona hiçbir derman artık çare olamaz. Ama insanın yaşamla, halkıyla ve insanlıkla bağı varsa bu dönemler bayram dönem-leridir. Biz bunu, yaşamı bir sigara dumanından veya insanlığın o ilkel dönemlerdeki toplayıcılıkla karın doyurmadan ibaret görmeyenlere söylüyoruz. Ve insan olmanın yüce değerlerine sonuna kadar sahip çıkmanın bir gerçekleşmesi olarak anlam veriyoruz. Bu yılların mücadelesinde haklıyız, haklılığımızı bu yılları kazanıp mücadelenin ürünlerini çok zengin-leştirmekle ve bollaştırmakla gösteriyoruz. Mü-

cadele etmenin fikri güzel, maddesi güzel, bundan daha değerli ne olabilir ki. Öfkesi yerinde, sevgisi ye-rinde, bundan daha yerinde olan ne olabilir ki. İşte size böyle bir yücelikler dünyası veriliyor, bundan daha yüce ne talep edilebilir ki. Parti bu kadar büyük-tür ve bunları size, en çok hayata geçirmek istey-enlere sunmuştur. Bundan daha değerli armağan ne olabilir kiSizlere sunulan şehitlerimizin kanıdır, böyle yüceltilen değerlerin altında yatan adsız milyon-larımızın emeğidir. Bunun kadar kutsal karşılanacak bir değer var mıdır; bu değerlere kadir bilmezlikle hiç yaklaşılabılır mı? Görüyorsunuz ki, parti tarihinin bu on sekiz yılı görkemli, amansız, öfkeli, aydınlık, savaşlı, başarılı ve trajik olaylarla geçmiştir. Bunların hepsini iç içe yaşıyoruz. Önümüzdeki günlere büyük bir aydınlıkla ve büyük bir başarı umuduyla ul-aşılacaktır. Bu temelde sizleri, tüm PKK'lileri ve onun dostlarını, tüm halkı, her cepheden savaşanları böylesine büyük bir dava partisine, yenmeye doğru ve yenilmezliğe götüren partiye sahip çıkmaya, onun başarısı için bütün yeteneklerinizi bir kez daha göstermeye, imkan-olanakları doğru parti taktikleri-yle, en başta onun savaş stratejisi temelindeki gerilla taktikleriyle, döneme uygun planlanmış hazırlık tarzıyla karşılamaya çağırıyoruz. Mücadelenin birinci dereceden sorumluları olarak en başta parti militan-larını bu süreci ideolojik, siyasi, örgütsel yaklaşımlar-la karşılamaya; parti içinde, yaşamında ve öncülüğünde onunla uyuşmayan ne varsa silip süpürmeye; doğrular için ne gerekiyorsa onun savaşımını ve başarılı çabasını vermeye çağırıyoruz. Bu temelde kaybettiğimiz yılları bu eşsiz şansla yeniden değerlendirmeye ve mutlaka başarmaya; affedilecek yanlarınız varsa, kendinizi hızla ıslah ederek çalışmalara katılmaya; başarmak isteyip de başarmamak durumunuzu gidererek yine önünüze verilen bu imkanları ve parti yetkilerini yerinde, ye-terlice değerlendirmeye; on sekizinci yılı kendi yaşamımızın tek büyük davası haline getirmeye çağırıyoruz. Bundan sonraki yılları emredilen ve old-ukça yakın olan zafer şiarı temelinde yakalamaya; bu temelde kendinizi amansız yoğunlaştırmaya, zaferi kaçirtacak tek bir yetersizliğe fırsat vermemeye ve bu yılları mutlaka zafer yılları haline getirmeye çağırıyor, başarı diliyoruz.

-Yaşasın PKK! 26 Kasım 1996

Baran Mawa

Gençlik Savaşı, Özgür Yaşama

Değerli Yoldaşlar!

PKK'nin 43. Yıl dönümü başta ÖNDER APO, PKK militanları, Kürdistan halklarına ve dünyada özgürlük mücadelesi veren tüm halklara kutlu olsun. Bizlere bugünü yeni bir yaşam doğuşu, bir bayram günü olarak, özgür doğuş günü olarak yaşama olanağı veren ÖNDER APO'ya, kahraman şehitlerimize, PKK'nin yaşayan kahraman militanlarına ve Zap, Avaşin, Metina'da tarihte benzeri olmayan irade savaşı veren fedai gerillalarımıza saygı, bağlılık ve minnet duygularımızı belirtiyoruz. ÖNDER APO öncülüğünde PKK'nin 43 yıldır soluksuzca devam eden, kesintisiz gelişerek varlığını devam ettiren, dünyanın tüm kirli devletlerinin çirkefçe saldırılarına karşı dimdik ayakta duran efsanevi duruşu yenilmez bir güç olduğunu defalarca kanıtlamıştır. Bugün Kürdistan Özgürlük Gerillasının savaş tünellerinde sömürgecilerin yeni Halepçeler yaşatmak amacıyla geliştirdiği her türlü kimyasal

silah saldırısına karşı direniş ve zafer çizgisinde ısrar etmesi bu 43 yıllık yürüyüşün en büyük sembolü olmaktadır. Bu zafer yürüyüşünde gerilla gücümüzü büyütmek biz gençliğin temel görevi olmaktadır. Gerillayı büyütmek, şüphesiz sadece nicelik olarak anlaşılmamalıdır. Gerillayı büyütmek, gerillanın ifade ettiği özgür yaşam tarzı ve kültürünü büyütmektir. Gerillayı büyütmek, direniş çizgisinde keskinleşmektir. Gerillayı büyütmek, özgürlük ruhunda ısrar etmektir. Gerillayı büyütmek, gerektiğinde tüm dünyayı karşısına alarak inandığı değerler doğrultusunda çarpışmaktır. Bu açıdan diyebiliriz ki gerillanın nicel olarak büyümesi, özde böylesi bir nitelik patlamasına yol açacaktır. Önderliğimizin ideolojisi bu biçimiyle daha fazla hayat bulacak, somutlaşacak, güç haline gelecek, yaygınlaşarak derinleşecektir. Bu aynı zamanda Önderliğimiz üzerindeki ağırlaştırılmış tecridin de anlamsızlaşmasına yol açacaktır. Gerillayı büyütmek ve geliştirmek, Önderliği büyütüp geliştirmek,

Bugün Kürdistan Özgürlük Gerillasının savaş tünellerinde sömürgecilerin yeni Halepçeler yaşatmak amacıyla geliştirdiği her türlü kimyasal silah saldırısına karşı direniş ve zafer çizgisinde ısrar etmesi bu 43 yıllık yürüyüşün en büyük sembolü olmaktadır.

Bu temelde denilebilir ki mücadelemizin gelinen aşamasında en stratejik ve değerli karar özgürlüğün kiblegahı gerilla saflarına katılmak olmaktadır.

aynı zamanda özgür yaşam mücadelesini büyütüp geliştirerek zafere ulaştırmak anlamına gelecektir. Bu temelde denilebilir ki mücadelemizin gelinen aşamasında en stratejik ve değerli karar özgürlüğün kiblegahı gerilla saflarına katılmak olmaktadır. Dikkat edilirse faşist soykırımcı düşmanın da kendisini seferber ederek durdurmaya ve bitirmeye çalıştığı temel amaç katılımı engellemeye yönelik olmaktadır. Düşman şüphesiz topyekûn bir saldırı planı içerisinde. Yalnız onlar da çok iyi farkındadır ki gelişmelerin dönüm noktasını belirleyecek olan gerillaya katılım olmaktadır. Hakeza 6 yıllık kesintisiz topyekûn savaş da bu gerçekliği çarpıcı bir biçimde gözler önüne sermiştir. Dolayısıyla Kürdistan devrimci gençliğinin de içinde bulunduğumuz sürecin ruhuna denk düşecek bir biçimde özgürlük savaşına katılması bir Kürt olarak, Bir Kürdistanlı olarak varlığımızı özgürlükle buluşturmanın tek yoludur.

Ayrıca bir diğer konu olarak faşist soykırımcı düşman mücadelemizi, özelde gerilla şahsında tecrit etme, daraltma ve parçalama siyaseti yürütmektedir. Bunu çok bilinçli ve sistemli yöntemlerle yaygınlaştırmak istemektedir. Buna karşı her yerde daha fazla genişlemek ve yaygınlaşmakla bu siyaset parçalanmalıdır. Yine düşman, gerillayı sadece bir

nun temel sorumluluğudur. Düşman dağdaki gerillayı bitirerek sonuç alabileceği hayalini kurarken; şehirler Apocu çizgiyi yüreğine ve beynine kazıyan şehir gerillalarının karargâhı haline getirilmelidir. Değerli Yoldaşlar!Partimizin kuruluşundan bugüne kadar Bakur alanı, Bakur gençliğinin katılımı doğrultusunda diğer tüm alanlara öncülük etmiştir. Apocu mücadele çizgisinden asla taviz vermemiştir. Partimizin devrimci mirasını militan çizgisinde sahiplenmiştir. Mücadelemizin en büyük katılım potansiyeli şüphesiz Bakur olmuştur. Partimizin ilk tohumunun atıldığı yer olması itibariyle bu öncülüğünü hiçbir zaman bırakmamıştır. Düşman baskı ve imha saldırıları karşısında her daim eylem çizgisinde ısrar etmiştir. Özellikle son süreçlerde düşmanın Parti katılımlarının önünü almak için çirkefçe ve alçakça kimi özel savaş saldırıları geliştirdiği bilinmektedir. Dolayısıyla istenilen düzeyde katılım olmamasının nedeni elbette ki gençliğin bu mirası sahiplenmemesiyle alakalı değildir. Böyle ele almak tamamen saf-sata, akıl tutulmasıdır. Şehit kanı ve kahramanlıkla kök salmış bu hakikatin kuruması mümkün değildir. Bizler 43 yıldır bu hakikatle büyütüldük ve gerçekliği gördük hiçbir güç bizi bu miras ve değerden uzak kılamaz. Bakur'daki katılımın istenilen düzeye ul-

Mücadelemizin en büyük katılım potansiyeli şüphesiz Bakur olmuştur. Partimizin ilk tohumunun atıldığı yer olması itibariyle bu öncülüğünü hiçbir zaman bırakmamıştır.

dağ gücü olarak görmekte ve tamamen dağa sıkıştırarak sınırlandırmak istemektedir. Hâlbuki gerilla mekâna bağlı bir oluşum değildir. Önderliğimiz 24 saat gerillacılık derken bu çarpıcı gerçeğin altını çizmekteydi. Gerillanın ruhunu ve çizgisini dağda, ovada ve şehirlerde daha fazla yaşamak, daha fazla geliştirmek ve her yere taşımak her Apocu kadro-

aşılammamasının şüphesiz nedenleri vardır. Bunun en önemli sebeplerinden biri, düşmanın ulaşım sistemini engellemeye dönük sistematik saldırısıdır. Düşman, tüm sistemini bize karşı yürüttüğü saldırılarda daha fazla sonuç alma amacıyla köklü değişikliklere uğratmıştır. Tüm istihbarat sistemini baştan sona merkezileştirmiştir. Her türlü bilgiyi en işlevsel şekilde kulla-

Bakurê Kurdistan'ın yiğit kızları ve oğulları Apocu direniş çizgisini kendisine esas alarak zafer yürüyüşüne adını kahramanca yazdirmasını bilecektir.

nacak biçimde özel mekanizmalar oluşturmuştur. Özcesi, mücadelemiz karşısında yaşadığı zorlanmaları ve tıkanıklıkları aşmak için köklü sistem değişikliğine gitmiştir. Katılım çalışmalarının engellenmesi amacı bu sitem değişikliğinin başında yer almıştır. Yeni bir şervanın mücadele saflarına katılana kadar neleri göze aldığını, hangi sorunlarla yüz yüze kaldığını, ne tür badireler atlattığı bilinmektedir. Düşman bir yeni şervanın katılımını engellemek için her şeyini seferber etmektedir. Bunun en son örneği de özel savaş saldırısı kapsamında bir siyasi partinin önüne getirilen aile maskesi takmış kimi işbirlikçi ve kontralar olmuştur. Sadece bu örnek bile düşmanın katılım çalışmalarını engellemeye çalışmayı ne kadar önemseydiğini ortaya koymaktadır. Bu biçimiyle dört bir koldan çalışarak özel ve psikolojik savaşın desteğini de arkasına alarak katılımları tümünden durdurabileceklerini hesaplamaktadırlar. Bu konuda şimdiye kadar görülmemiş bir saldırının olduğunu belirtmek yerinde olacaktır. Fakat bu önemsenmesi gereken bir durum olmasına rağmen, esas belirleyici neden kesinlikle düşman saldırıları değildir. Esas belirleyici neden; düşmanın yaptığı değişiklikleri görerek

faşist düşmandan büyük intikam almak isteyen, şehitlerin devrettiği direniş bayrağını zirveye taşımak isteyen, halkımızın özgürlük çığlıklarına zafer halaylarıyla cevap vermek isteyen binlerce KÜRDİSTANLI genç vardır. Özgürlük seli olup düşmanın üzerine fedaice yürümeyi amaçlayan bu potansiyele ulaşip mücadele zeminine ulaştırmak en hayati görevlerden biri olmaktadır. Sonuç olarak; özgürlüğümüzün teminatı partimiz PKK'nin 43. Kuruluş yıldönümünü karşıladığımız bu günlerde gençliğin tek gündemi olmalıdır, o da PKK'yi büyötmek, büyötmek ve yine büyötmektir. PKK büyödükçe, faşizm küçülecek, bitişe gidecek, özgürlük şafağı görünecektir. Düşmanın PKK'yi tüm dünyada terörize ederek tecrit altına almaya çalıştığı bir dönemde "HER ŞEYE VE HER KESE RAĞMEN PKK'LİYİZ." duygusuyla seferber olmanın tam zamanıdır. PKK yenilmezdir, çünkü mayasında özgürlüğe iman etmiş fedailerin emeği, kanı ve alın teri vardır. Şimdi bu yenilmez gerçeği zaferle taçlandırmanın yani binlerce Kürdistanlı gencin gerilla saflarıyla buluşma ve düşmana tarihsel bir darbe vurmasının zamanıdır. Bir dönemlerin meşhur sloganı "GENÇLİK BOTANA, ÖZGÜR VATANA" ruhunun bu günlerde tekrardan

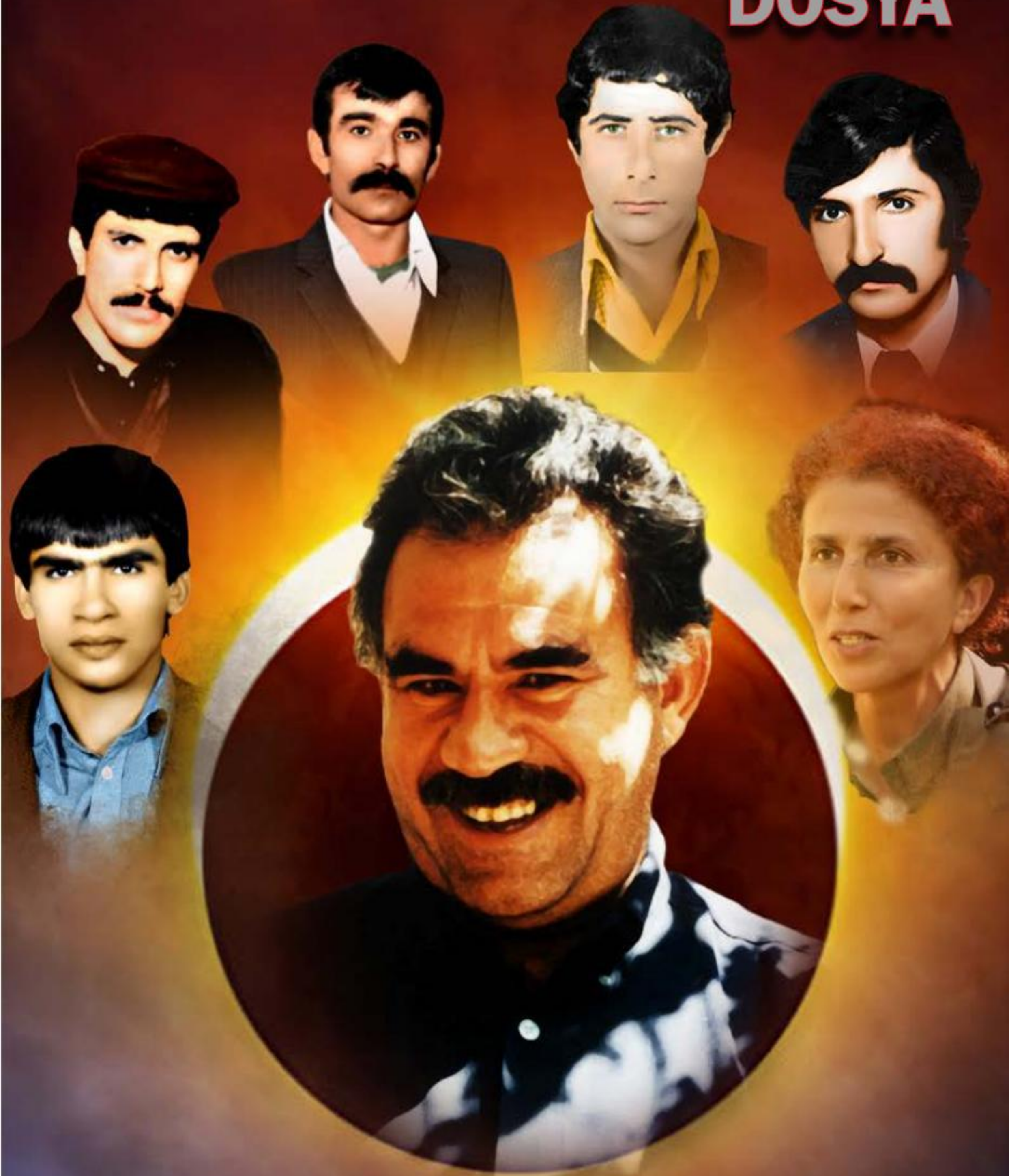

"Gençlik Savaşa, Özgür Yaşama"

kendisini yeni dönem koşullarına göre değiştirip dönüştürmeyen, Önderlik ve gerilla direnişinin eşsiz duygusuyla kendisini saflara ulaştırmaya çalışan bir yeni şervana ulaşmayı stratejik bir görev olarak görmeyen, düşman engellemelerini atlatacak alternatif bir sistemi önüne koymayan duruştur. Kısacası, faşist düşman gerçeğine karşı kendisini yeniden örgütleyemeyen örgütsüz duruş belirleyici olmaktadır. Güneş kadar açık ve net olan gerçek şudur ki Bakur'da Önderlik felsefesine iman eden, özgürlük savaşının en ön mevzisinde yer alarak

dirilerek döneme damgasını vuracağına inancımız tamdır. Bakurê Kurdistan'ın yiğit kızları ve oğulları Apocu direniş çizgisini kendisine esas alarak zafer yürüyüşüne adını kahramanca yazdirmasını bilecektir. Bu temelde tüm yurtsever gençliğin Bakur'daki devrimci çalışmanın stratejik görevlerine öncü düzeyde katılacağına yürekten inanıyor, heybetli Kürdistan dağlarının direniş ruhuyla partimizin 43. Yılında yurtsever ve devrimci gençliği Kürdistan Özgürlük saflarına katılmaya çağırıyor, "GENÇLİK SAVAŞA, ÖZGÜR YAŞAMA" diyoruz.

DOSYA

- Gerilla Yaşamı Başlı Başına Bir Sevdadır
- 27 Kasım Diriliş Bayramıdır

Gerilla Yaşamı Başlı Başına Bir Sevdadır

Rêber APO

Gerillanın yaşamına ilişkin olarak yapılan tahliller, belirlenen kural ve kaideler esas olarak somut yaşamda dile gelecektir. Burada da bunun üzerinde yoğunlaşmak, bunu düşünce ve davranışın odağı haline getirmek, tasavvur ve plan gücünüzün bunun uygulamasına dökülmesi gerekiyor. Eleştiri ve özeleştir-i sürekli bunu sağlamayı amaçlamalıdır. İçine girilecek ortam ve tempo bunu gerektirmektedir. Günlerin neler getireceği belli değildir. Biz işlerimizi ne kadar sağlama alır, günlerimizin değerlendirmesini ne kadar keskin yaparsak, yıllardır harcadığımız çabalarda o ölçüde ürün verir. Bağımsızlık doğrultusunda geliştirdiğimiz çabalar filiz verir, sürgü verir ve çiçek açar. Hepinizin dört gözle beklediği de budur. Eğer özgürlük davasında çok samimiyseniz ve gerçekten kendinizi buna verirsiniz bu böyledir. Bu kadar yılın çabası böyle günleri gerçekleştirmek içindir. Bir devrimcinin de bundan başka amaçları olmaz. Yaşamı bu amaçlar etrafında birleşen, savaşan grup amacını gerçekleştirir. Bizde her türlü yaşam, bu noktada yoğunlaşmıştır. Yaşam sürdürülmezse, yaşam yeniden kendini şekillendirmezse her şey boştur. Biz de bunu önlemek için kendimizi tüm gücümüzle yeniden yaratıyoruz, yeniden tamamlıyoruz. Artık hiç kimse yaşamını sıradan kılamaz. Bütün kesinliğiyle söylemek gerekir ki, bu kadar altüst oluştan sonra, kimse kimsenin gözünün yaşına bakamaz. Bu uğurda dökülen bunca şehit kanı ve direniş vardır. Bunun karşısında düşman bile büyük bir korkuyu yaşarken, bu değerler karşısında mücadele saflarında olup da kendine çekidüzen vermeyecek bir kişi düşünülebilir mi? Düşman da bu kadar korku yaratan ve şimdiden bir yığın gelişmeye yol açan bu gerçekliğimiz bizim için çok daha güçlü etkilere sahiptir. Gerillacılık En Kutsal Eylemdir

Bu dönemin yakıcı sorunu, halk savaşımızda gerillayı yaygınlaştırmak, bütün siyasi gelişmelerin temeli haline getirmektir. Hem nicelik, hem de nitelik yönünden bu araçla savaşımı ilerletmektir. Bunu yapmak elimizdeyken ve bunu bir görev olarak hedeflemişken, niye tam yönelmeyelim. Mevcut savaşı geliştirmekten sorumlu yapımız, öğelerimiz neden bu konuda rahatlıkla icra edebilecekleri halk savaşçılığını geliştiremiyorlar? Bu sorun şüphesiz geçen birbirbuçuk yıllık sürede en çok tartışılan bir sorundur. Gerillaya hiçbir zaman, bu geçen süre içinde yaklaştığımız kadar yoğun yaklaşmadık. Terorik yaklaşımı derinleştirme, teknik düzenlenişin çok yönlü yapılması, bu konuda yoğun bir pratiği yaşama sürekli gündemde tutuldu. Tek ve bir alanda değil, bir çok alanda sorun olgunlaştırılmaya çalışılmıştır. Yapılması gereken çalışmaların en önemlisi de, sorunu daha da yakinen tartışıp çözüme bağlamaktır. İnsanlığın şafak vaktinde daha gelişkin bir toplumsallaşmaya başladığı yerleri, PKK gerçekliğinde yeniden ve tüm uygarlığın derslerini, olumsuzluklarını giderek yeniden bir şafak vakti gibi, girişi anlayamamak ve gereklerine yaşamlarıyla cevap vermemek büyük öfke kaynağıdır. Bütün hayallerimize bu yaramaz, yetmez yaşamlarınızla darbe indirdiğinizin farkında mısınız? Düşmanın elinde oyuncak olmanın da ötesinde hiç yaşamın en temel kutsal ilkesine değer veremeyişinizle ne kadar cüceleştiğinizin, büyük bir saygısızlığı sergilediğinizin farkında mısınız? O kutsal topraklar, ki orada insanlık, bitkilerden tahıla, yabani hayvanlardan evcil hayvanlara yönelik yaptığında ne kadar heyecanlıydı. İlk mağaraları orada kazdığında, yerleşik yaşama geçtiğinde ne kadar kutsalca bir yaşamın içindeydi. Siz hiç bunları duydunuz mu? Denilebilir ki, uygarlık tarihinin en temel siyasal, hukuki, askeri, sanatsal, dinsel, ekonomik yas-

alarının ilk defa yine insanlık bilincine ve pratiğine yansıtıldığında ne kadar büyük heyecanlar, büyük tarihi adımlar attıklarının farkında mısınız? Halen o kutsal topraklara bir büyük saygı, sevgiyle kucaklamayla eğilmek şurada kalsın, kaçma, yüreğini kapatma, bunun ne anlama geldiğinin farkında mısınız? Size göre bunlar çok basit. Ben açıkça söyleyeyim; böyle yapmazsanız, sizin esef verici, en yaramaz en aşağılık bir durumda olduğunuzu gizleyemezsiniz. Ve hep lanetle anılacaksınız. Bu tutumu sürdürdükçe çok değerlisiniz, çok akıllısınız, çok yaşamsalsınız öyle mi? Bunu kime yutturacaksınız? Bütün din kitaplarında kutsal diye belirtilen, "cennet" diye tanıtılan bu ülkeyi siz yaşanılmaz diye adeta bütün pratiğinizle kanıtlarcasına tutum sergileyeceksiniz ve biz de bunu normal karşılayacağız. Benim öfkem düşmanın bizi nasıl vurduğu, imha ettiği değil, o kutsal topraklara bir türlü gereken anlamı vermeyen o beyinsiz, yüreksiz kişilerdir. Ben yüreğimi bir saniye bile bu topraklardan koparma cesaretini göstermedim. Siz bir saniye, yirmi dört saat kutsalca bağlanma gereğini bile duymadınız. Bunu kim inkar

yok" diyorsunuz. Peki biz nasıl buna öfkelenmeyeceğiz? En köhnemiş metropollerde, emperyalist varoşlarda her şeyiniz gidiyor, ona koşuyorsunuz. Siz başınıza gelen belayı neredeyse PKK'den veya benden biliyorsunuz. Düşmanı unutuyorsunuz. Zaten düşmanın iddiası o. Bunlar can alıcı. Yani bu kadar çocukça olmanın anlamı yok ki. Biliyorsunuz, "ana-baba çocuğu" dersem o zorlandı mı hep saldırır. Evet aile sorunu, fakat onları da o duruma getiren daha sorumlu tutulması gereken düşman var. Siz büyütüldünüz artık, bu ailenin yaramaz çocuğu değilsiniz. Büyüdünüz, düşmanınızı tanıyorsunuz. Umarım bu sefer gerçek beyninizi, duygularınızı bağlayabileceğiniz değerleri tanıdınız. Öfke ve intikamınızı neye karşı geliştirebileceğinizi gördünüz. Kendinize saygıyı kazandınız ve ucuz bir ölümün konusu olmayacak kadar güç kazandınız. Hiç olmasa sizin bu zavallılığınızdan, onun verdiği acıdan biz de kurtulmak istiyoruz. Yani "kendinizi yaşatın" diyorum. Ben bir baba değil, bir mücadele arkadaşım.

Ben yüreğimi bir saniye bile bu topraklardan koparma cesaretini göstermedim. Siz bir saniye, yirmi dört saat kutsalca bağlanma gereğini bile duymadınız.

edebilir? Yüreğinize bu kadar düzeni, onun altında insanlığın tüm özlü değerlerine düşmanlığı esas alırsanız, bir düzeni yerleştirirseniz ortaya bu çıkar. Ben tüm direnç gücümü, kendi can varlığımı o kutsal topraklarda sonuçlandırmanın ilkesine bağlarım. Kendimi örgütlemem, ayakta tutmam bu ilkeyle bağlantılıdır. Bir Kızılderili'nin sözüyle, sanırım bir roman da geçiyordu; 'Kalbimi Vatanıma Gömün' diye. Sizinki tam tersine, "kalbim bu vatanı kalmak istemiyor" diyor, adeta haykırıyorsunuz. Bunun üzerine tabii ciltler dolusu sanatın süzgecinden geçmiş değerlendirmeler gerekiyor. Ama belki bir-iki laf anlarsınız diye söylüyorum. Açık söyleyeyim; yani bu büyük emeğime ben de acıyorum artık. Bir tanesini bile "kutsal vatandır" deyip kendini yayamamasını, bir tek cümleyle bile doğru bir bağlantı kuramamasını hayıflanarak belirtiyorum. Hiçbir şey yapamadınız mı, hiç olmazsa birey olarak kendinizi sağlam tutun. Namuslu kalın. Ben iddia ediyorum ki, namusluyum. Bu noktada tutun. Size destan yazın diyen yok. Ama bu kadar çürük, kof, iki kelimeyle de olsa kendini savunamaz duruma niye getiriyorsunuz? Beni en çok öfkelenndiren budur. Bu topraklar, tamam bir halk burada ölmüş de olabilir, kemikleri vardı, bari onları yere gömelim. Bu cesaret de mi sizde yok? Her şeyi kokuşturmak, zaten gerçeğinizde şunlar çok iyi anlaşılmadı mı; düşmana mı saldırıyorsunuz, yoksa bana mı? Kimse bana emretmedi. Dikkat edin, yedi yaşımdan beri herkes ve bütün koşullar bana karşı "vazgeç" diyordu. Ama tüm bunlara rağmen direndim; "vazgeçmedim" sözümü buraya kadar getirdim. Düşünün, tek başınayım, dünya benimle savaşıyor. Nasıl vazgeçmedim? Nasıl tutabildim? Siz hazırı bırakıyorsunuz. Bırakma değil, arkanızı dönüp "yaşanmaz, hiçbir yaşam şansı

Ben sığınılacak bir Allah değilim ki! Emeğiyle her gün çalışan bir mücadeleciyim. Benimle ancak iyi kolektif çalışılabilir. Benim başka hiçbir özeliğim bunun dışında yoktur. Büyük bir coşkuyla amaç temelindeki çabaya koşulan seninle müthiş bir coşku içinde yürüyebilirim. Ben "buna varım" diyorum size. Bunun dışında bir şey değilim. Kesinlikle beni ilahlaştırmayın. Sığınılacak bir güç kaynağı olarak görmeyin. Ben bundan nefret ediyorum. Oldum olası buna karşı savaşıyorum. Hiçbir büyüklüğü tanımadım. Tanıdığım büyüklük birlikte oynamak, birlikte çalışmak ve mümkünse yarışarak çalışmak. Savaşın kalitesini yükseltmek istiyoruz. Bir adım daha ileri götürmek istiyoruz. Bunda hepiniz isteklisiniz ve görev anlayışı talebinde bulunuyorsunuz. Yaklaşımın kendisi böyle gelişmek zorundadır. Bunu tekrar söylüyorum, talepte bulunanların durumları buna pek uygun düşmüyor. Yıllar kötü harcanmış, gereken anlam verilememiş. Sürekli süreyi doğru değerlendirmek gerektiğini vurgulamam bu nedenledir. Tüm bunlar bizim için fırsattır. Halk savaşını bugün, bu aşamada yürütmek, bunda rol sahibi olmak büyük bir şanstır. Bu kadar çalışma azmi göstermemiz, sürece yüksek bir değer biçmemizden ötürüdür. Tüm diğer yaşam kanallarını tıkayıp bunu tek yaşam kanalı olarak görmemiz, dayatmamız, büyüklüğüne derinden inanmamız kurtuluşumuzda oynayacağı büyük rolü görmeye yakından bağlıdır. Eğer böyle olursa savaşımızın yürümemesi için hiçbir engel yoktur. GERİLLA YAŞAMI, DEVRİMCİ YAŞAMIN EN ANLAMLI PARÇASIDIR ■

27 Kasım Diriliş Bayramı'dır

Duran Kalkan

Acılar ve zorluklar yaşandı ama hiçbirisi boşa gitmedi, hepsi anlamlı ve değerlidir. Kazanım yarattı. PKK Bir halkı ölüm döşeginden diriltti. Yok oluşa giden bir halkın baş aşağı giden tarihini durdurarak özgürce var olma tarihini başlattı. Bir milat oluşturdu. Onun için dikkat edilirse 27 Kasım'a 'Ulusal Diriliş Bayramı' dedik. Değerlendirenler diyorlar bir diriliş destanı. En fazla destan kullanılıyor, çünkü destansı bir mücadele yürüdü. En çok diriliş kavramı kullanılıyor, çünkü gerçekten de küresel kapitalist sistem tarafından bölgedeki sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaset tarafından öldürülmüş, mezara gömülmüş bir halk vardı. Nitekim Ağrı Dağı'na mezar çizmişlerdi. Ağrı Direnişi ezildikten sonra, 'haya-li Kürdistan burada meftundur' diye, 'biz Kürt halkını burada bitirdik, öldürdük', demişlerdi. Buradan bir diriliş oldu. Şimdi bütün dünya Kürtleri konuşuyor. Ortadoğu siyasetinin de değil, bölge siyasetinin en dinamik gücü, en anlamlı aktörü Kürtler oluyor. DAİŞ gibi, El-Kaide gibi, AKP-MHP gibi günümüzün faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetine karşı insanlığı koruyan güç Kürtler oluyor. Kadınlar, gençler, dünyanın dört bir yanında, Kürdistan'daki kadınların, gençlerin mücadelesinden ilham alıyor. Onlarla var oluyor, onları öncü olarak görüyor. Yok edilmek istenmiş, yok edildiği söylenmiş, yok etmek üzere her türlü katliam uygulanmış bir toplumdan böyle bir özgürce bütün insanlığa, ezilenlere öncülük eden, coşku, heyecan veren bir özgür halka, özgür topluma, demokratik topluma ulaşıldı. İşte bunu 42 yıllık resmi mücadelesiyle aslında yarım asırlık Önderlik yürüyüşüyle Önder Apo ve PKK yarattı.

ANLAMLILI VE BÜYÜK GELİŞME

42 yıllık özgürlük mücadelesi gerçekten de bir tarihin yaratılışı, özgür Kürdistan'ın varoluşu, özgür Kürtlüğün ortaya çıkarılışı, kadın özgürlük devriminin yaratılışı, Kürt gençliğinin büyük bir cesaret ve fedakarlık örneği olarak tüm akranlarına örnek olup öncülük edecek düzeye geldi. 42 yıl önceki bir öngörü gerçekleşmiştir. Artık Kürdistan dünya genelinde, Ortadoğu için gericiliğin beslendiği bir alan olmaktan çıkartılmış, devrimciliğin kalesi haline getirilmiş, özgür yaşamın, özgürlük mücadelesinin kalesi haline getirilmiş, bütün herkese, ezilenlere özgürlük bilinci, örgütlülüğü ve eylemi yayan bir alan ve toplum haline getirilmiştir. Bundan daha büyük ve anlamlı gelişme olamaz.

YENİ BAŞLANGIÇ İÇİN DOĞRU DERSLER

Önder APO "PKK'li olmak her gün yeni başlangıçlar yapabilmektir" demiştir. Yeni başlangıç için, önceki günün pratiğini çözümleyeceksin, derslerini doğru çıkartacaksın ve yeni mücadele yılına taşıyacaksın. Bu temel bir ilkeydi ve her zaman böyledir. Buradan kalkarak PKK çok derinlikli ve sonuç alıcı bir eleştiri ve özeleştiri hareketi oldu. Neyi sağlamış oldu bununla? Yaşanmış olan pratiğin Önderlik ve şehitler çizgisinde doğru ve yeterli analiz edilmesini, oradan doğru derslerin çıkartılmasını, hata ve eksikliklerin bulunup, nedenlerinin ortaya çıkartılıp, nedenleriyle birlikte bu hata ve eksikliklerin aşılmasını, böylece hata ve eksikliklerden arınmış olarak önceki mücadelenin doğru dersleri çıkartıp, özümsemiş olarak yeni mücadele süreçlerine

PKK Bir halkı ölüm döşeğinden diriltti. Yok oluşa giden bir halkın baş aşağı giden tarihini durdurarak özgürce var olma tarihini başlattı. Bir milat oluşturdu.

yönelp, kendini daha iyi eğitmiş, hazırlamış olarak, daha başarılı devrimci pratik yürütme anlamında bunu yaptı. Bu bir çizgi olarak gelişti, derinleşti. Gerçekten de PKK'yi her türlü zorluğu yendiren, engeli aşkırtan, her türlü sorunu çözmesini sağlayan temel çizgi oldu bu. Bunu herkes bilmeli, eleştiri-özeleştiriye önemsemeliyiz. Kendimizi geliştirmenin, yaratmanın yegane yolu-yöntemi bu. Özgürlük gücünü harekete geçirmenin yöntemi bu.

PARADİGMA BOYUTUNDA DEĞİŞİM

Bu eleştiri-özeleştiri sürecinin paradigmasal boyutta değişimini Önder APO İmralı'da yaptı böylelikle de araç ve amaç çelişmesini ortadan kaldırdı, PKK'yi devlet ve iktidar endeksli bir parti olmaktan çıkartarak, demokratik toplum odaklı bir parti haline getirdi. PKK adına eleştiri-özeleştiri dedi ama tüm ezilenler adına, tüm özgürlük

KADIN KURTULUŞ İDEOLOJİSİ

Kadınların bilinçlenip, örgütlenerek böyle bir mücadeleye girmeleri, toplumu eğitip böyle bir mücadeleye çekmeleri gerçekten de heyecan veriyor, umut veriyor. Kadını özgürleştiren, geliştiren her türlü çaba en değerli çabadır. Parti olarak biz bunu doğru buluyoruz, bu çabayı kendi çabamız olarak görüyoruz. Önder Apo dedi, kadın özgürlük çalışmam, kadını eğitme ve örgütleme çalışması devrimci-sosyalist çalışmanın en anlamlı ve değerli olanıdır. Kadın özgürlük çizgisine böyle yaklaştı. Biz bu temelde bir Hareketiz. PKK ve PKK ile oluşan Kadın Özgürlük Hareketi, özgür kadın devrimini geliştiriyor. Bunu sadece bazı şiddet uygulamalarına karşı mücadele, bazı kadın kazanımlarını elde etmek için mücadelenin çok ötesine geçiri-

ve eşitlik hareketleri, demokrasi ve sosyalizm hareketleri adına aslında bir tarihsel özeleştiri vermiş, değişim ve dönüşüm yaşamış oldu. Bunu Önderlik gerçekleştirdi. PKK de 15 yıldır bunu anlamaya, özümsemeye çalışıyor. Bu temelde kadrolar kendini yenilemeye, değişim-dönüşüme uğratmaya, yeni PKK'nin militanları haline getirmeye çalışıyor. Kendilerini bu temelde örgütleyerek, toplumsal harekete, özgürlük hareketine öncü kılmaya çalışıyorlar. Bu düşüncüyü de bütün insanlığa yayıyorlar. Bu da bizim için temel bir görev.

yor. Önder Apo jineolojiyi tanımladı, kadın özgürlük bilimi, özgür kadın gelişimi nasıl olur, özgür kadın etrafında özgür yaşam-demokratik toplum nasıl şekillenir bunları tanımladı ve böylece bir kadın özgürlük ideolojisi oluştu. Kadın kurtuluş ideolojisi, özgürlük çizgisi gelişti. Bu temelde kadın örgütlenmeleri ortaya çıktı. PAJK, KJK, YJA STAR örgütlülüğü, her düzeyde demokratik kitle örgütlenmeleri anlamında, her düzeyde özgür ve demokratik kadın örgütlülüğü ve mücadelesi ortaya çıktı.

Yok edilmek istenmiş, yok edildiği söylenmiş, yok etmek üzere her türlü katliam uygulanmış bir toplumdan böyle bir özgürce bütün insanlığa, ezilenlere öncülük eden, coşku, heyecan veren bir özgür halka, özgür topluma, demokratik topluma ulaşıldı.

KADIN ÖZGÜRLÜK DEVRİMİNİN BAŞLANGICI

Kürdistan'da bu oldukça gelişti. Kürt kadınlarının böyle bir mücadeleye çok daha bilinçli, örgütlü, öncü düzeyinde katılmaları ortaya çıktı ki bu Kareketimizi çok daha önemli, anlamlı kılıyor. Bu gelişmelerin hepsi PKK ile bağlantılı tabi. Önderliksel çıkışla bağlantılı, PKK'nin kuruluşu ile bağlantılı. Bütün Kürdistan'daki kadın özgürlük ideolojisi bilinç olarak, örgütlülük olarak, eylem olarak Önder Apo'nun ve PKK'nin yürüttüğü mücadele ile ortaya çıkan kadın özgürlük gelişimi oldu. Dolayısıyla PKK'nin kuruluşu kadın özgürlük devriminin başlangıcıdır. PAJK öncülüğü, örgütlülüğü PKK ile birlikte var olan, PKK kurucuları içerisinde Sara yoldaş vardı, temellerini orada bulan bir kuruluş, gelişme. Bu da oldukça anlamlı, heyecanlı.

27 KASIM İLE 25 KASIM'IN BÜTÜNLÜĞÜ

25 Kasım'ı, en iyi temsil eden PKK gerçeğidir. Onu devrimsel düzeye vardiıyor. 27 Kasım'da PKK'nin kuruluşu ile 25 Kasım'da kadın üzerindeki şiddet ile mücadele aynı anlamı ifade ediyor. Aynı an-

layışın, arayışın birer parçası oluyor. Dolayısıyla bir bütündürler. Birleştirmek gerekli. PKK'nin kuruluşu, kadın üzerindeki şiddete karşı mücadelenin Kürdistan'da başlangıcıdır. Ve şimdi bu büyük bir özgürlük devrimi haline geldi. Kadın özgürlüğüne dayalı yeni bir demokratik toplumun, demokratik ulusun inşası düzeyine geldi. Bunlar 27 Kasımlarla oldu. Dolayısıyla 27 Kasım ile 25 Kasım'ın böyle bir bütünlüğü var. Bu da mücadelenin gelişimiyle ortaya çıktı.

BAYRAM COSKUSUYLA KUTLAMA

ÖNDER APO "PKK ile yaşam bayram gibidir" demiştir. Bir bayram coşkusunda, havasında yaşamak, kutlamak, sahiplenmek, daha coşku- lu, dinamik olmak gerekli. 27 Kasım'ı hafife almamak lazım. PKK'nin kuruluşunu doğru anlamak gerekli. Önderlik gerçeğinin Kürt tarihi açısından, insanlık tarihi açısından ne anlama geldiğini bilince iyi çıkartmalıyız. Bu da daha fa-

PKK'nin kuruluşu, kadın üzerindeki şiddete karşı mücadelenin Kürdistan'da başlangıcıdır. Ve şimdi bu büyük bir özgürlük devrimi haline geldi. Kadın özgürlüğüne dayalı yeni bir demokratik toplumun, demokratik ulusun inşası düzeyine geldi.

zla coşku, heyecan vermeli, moral vermeli. PKK bir moral, coşku hareketidir. Daha güçlü olmalı. Haftalarca, günlerce büyük bir coşku içerisinde parti bayramımız kutlanmalı. Bu bir diriliş bayramı. Yeniden doğuş bayramı. En büyük özgürlük bayramı. Milat nasıl kutlanıyor yıl dönümü olarak, Kürt'ün miladı da bu. Özgürlük miladı bu. O halde kendi miladımızı doğru anlayalım, ona doğru sahip çıkalım.

GÜMBÜR GÜMBÜR YIKILIYORLAR

Tecride, işgale, faşizme karşı mücadele, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü temelinde Özgür Kürdistan, Demokratik Türkiye ve Ortadoğu yaratma mücadelesiyle bir hamle halindeyiz. Dikkat edelim, sömürgeci-soykırım-

MHP faşizmini yıkmak, Kürt Halk Önderi'nin fiziki özgürlüğü temelinde özgürlük devrimini daha büyük zaferlere taşımak hedefiyle girdik. İddiamız büyük, coşkumuz büyük. Bunu mutlaka başaracağız. hedefimiz faşizmin yıkılmasıdır. Bu da İmralı işkence ve tecrit sisteminin parçalanması olacak, Türkiye'deki demokratik devrim düzeyindeki demokratik gelişme Kürdistan'ı özgür, Ortadoğu'yu demokratik kılacak. Hedefimiz bu, bunu 43. yılda gerçekleştireceğiz. Parti öncülüğü olarak, kahraman gerilla mücadelesi olarak, kadın ve gençlik hareketimiz olarak, bir bütün halk olarak, dostlarımız

İddiamız büyük, coşkumuz büyük. Bunu mutlaka başaracağız. Hedefimiz faşizmin yıkılmasıdır. Bu da İmralı işkence ve tecrit sisteminin parçalanması olacak,

cı-gericiliğin planlı saldırılarını kırdık. Zulmün sarayları gümbür gümbür yıkılıyor. Faşist düzenler devriliyor. Faşist şefler yıkılıp gidiyor, tarihe gömülüyor. Her türlü baskı ve zulüm ortadan kalkıyor. Çünkü 42. yılda büyük bir direniş yürüttük biz. Öyle ki bu sadece ulusal direniş olmadı, bölgesel ve küresel bir direniş oldu. İşte küresel düzeyde etkisi var. ABD seçimleri üzerinde etkisi oldu. Tayyip-Bahçeli faşist diktatörlüğü artık bir depremde sarsılır gibi sarsıntı halinde, ne zaman düşecek herkes onu bekliyor. Kürt işbirlikçiliği ciddi bir darbe yedi, deşifre oldu, teşhir oldu. Biz onları bozduk.

DAHA GÜÇLÜ SAVAŞACAĞIZ

Buna karşı 43. yıla İmralı sistemini parçalamak, AKP-

olarak elbirliği halinde bu, insanlığın başına bela olmuş DAİŞ'i, ÖSO'yu, El-Kaide'yi yaratmış olan AKP-MHP faşizmini yıkacak, tarihe gömeceğiz. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlayacağız. Kürdistan'ı özgür, Türkiye ve Ortadoğu'yu demokratik yapacağız. Hedefimiz budur. Bu temelde daha güçlü savaşacağız ve daha büyük başaracağız. Bunu ifade ediyor, bu temelde bir kere daha Önder Apo'nun, yoldaşların, halkımızın ve dostlarımızın parti bayramlarını kutluyor, herkese üstün başarılar diliyorum.

Axîn Mahîr Dicle

PKK Katılım Yapmak Soykırımı Boşa Çıkartmaktır

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Kürdistan tarihinin dört parçasıyla isyanlar tarihi olduğu bilinmektedir. Her isyanın temelinde Kürtlük değerlerini savunma ve koruma çabası varsa da bunun sonu katliamlarla bitmiştir. Faşist TC Devleti ilan ettiği Cumhuriyet ile birlikte bunu daha üst bir aşamaya taşımış ve Kürt halkı üzerinde yoğun bir fiziki ve kültürel soykırım süreci başlatmıştır. Bu coğrafyanın kadim halkı olan Kürtlük artık utanç kaynağı olarak görülecek, küçümsenecek bir kimlik haline getirilmeye çalışılmıştır. Yani Kürtlük adına ne varsa ortadan kaldırılmaya çalışılmıştır. İşte tam da böylesi bir süreçte Kürdistan yeni bir mücadele sürecine gebe kalmıştır. 27 Kasım 1978 tarihi Kürt halkı için bir dönüm noktası olmuş ve yaşamı mücadele ve direnişle anlamlandırmanın başlangıcı olmuştur. Bu bağlamda içerisinde bulunduğumuz ay Kürt halkı ve Kürdistan özgürlük mücadelesi açısından tarihi bir öneme sahiptir. 27 Kasım 1978 tarihinde başlayan ve başta Önderliğimiz ve partimizin kurucu kadroları şahsında bir güneş gibi doğan PKK, 42. yılını tamamlayıp 43. mücadele yılına adım atmaktadır. Geçen süre içerisinde eşi benzeri olmayan kahramanlıklar sergilenmiş, tarihi kişilikler açığa çıkmış ve büyük değerler yaratılmıştır. Yine 42 yıllık soluksuz mücadele tarihinde kend-

ini Kürdistan'ın özgürlüğü için adayan on binlerce kadın-erkek militan bu uğurda şehadete ulaşmış, her şehadet yeni bir zaferin müjdeleyicisi olmuştur. Kürdistan özgürlük hareketinin doğuşu Kürt halkının öz gücünü açığa çıkartırken aynı zamanda Kürt kadınının içinde alev alev yanan direniş ruhunu dışa vurmuş ve Kürt kadınında muazzam bir yurtseverlik, bilinç ve özgüven açığa çıkartmıştır. Bu anlamıyla partimiz PKK Kürt kadın özgürlük mücadelesinin temeli olmaktadır. Partimiz PKK'nin kuruluşunda yer alan ilk kadın militan olan Sara yoldaşın arayışları, asiliği, direnişçiliği de onu PKK ye sürüklemiş ve Heval Sara şahsında direnen Kürt kadın kişiliği kendisini ortaya çıkartmıştır. Yine bu gelenek Besê

*27 Kasım 1978
tarihi Kürt halkı için
bir dönüm noktası
olmuş ve yaşamı
mücadele
ve direnişle
alamlandırmanın
başlangıcı olmuştur.*

Anuşlardan, Azimelere, Beritanlara, Zilanlara, Ronahilere, Delallere, Nucanlara kadar uzanmış ve Kürt kadınının ne derecede özgürlük tutkunu olduğunu göstermiştir. Bu temelde bu yolda şehadete ulaşan bütün yoldaşlarımızın şahsında başta Önderliğimizin, Kürt halkının, gençliğinin, kadınlarının ve başta Avaşın, Zap, Metina'da faşizme karşı direnen bütün yoldaşların parti kuruluş yıldönümünü kutluyor, şehadete ulaşan yoldaşlarımızın özlemi ve amacı olan Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlama ve özgür Kürdistan'ı yaratacağımızın sözünü yineliyoruz. Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Süreç yoğun ve kritik gelişmeler ile iç içe yürümektedir. Bu kritik süreçte Önderliğimiz üzerindeki imha siyaseti, Hareketimize yönelik tasfiye ve Kürt halkına yönelik faşist güçlerin saldırıları üst bir seviyede yürümektedir. Kürt halkı olarak soykırım kiskacında olduğumuz hiçbir zaman unutulmamalıdır. Soykırım kiskacında olan bir halk öncü güçle örgütlenir, harekete geçer, savunmasını yapar, bilinçlendirme ve aydınlanma faaliyetlerini yürütür. Yaşamış olduğumuz soykırım gerçekliği yakıcı bir şekilde önümüzde durmaktadır. Hala insanlarımız Kürt kimliğinden kaynaklı fiziki ve kültürel katliamlarla

Soykırım kiskacında olan bir halk öncü güçle örgütlenir, harekete geçer, savunmasını yapar, bilinçlendirme ve aydınlanma faaliyetlerini yürütür.

yüz yüzedir. İnsanlar Kürtçe şarkı dinliyor, Kürtçe konuşuyor ya da Kürtlük savunması yapıyor diye faşist güçler tarafından katledilmektedir. Kuzeyde halkımız değerlerinden kopartılmak adına günlük asimilasyondan geçirilerek adeta Kürtlük değerlerine sırt çevirmesi için özel olarak hedeflenmekte, bu politikalar sonuç almayınca zindanlara doldurulmaktadır. Tüm bu uygulamaların hedef kesimi kadınlardır. Kadınlar üzerinden pratiğe sokulan uygulamalarla tüm toplum teslim alınmaya çalışılmaktadır. Günlük tecavüz kültürüyle yaşamak zorunda bırakılan kadınlara tüm yaşam seçenekleri kapatılmıştır. Mevcut erkeklik kadına katliam, ölüm, şiddet, kaçırılma, taciz, tecavüzden başka bir şey getirmemektedir. Kadınlar, erkeğin pençesi altında boğuntuya getirilmektedir. Bakur'da kadınların mücadeleyle kazandıkları kısmi siyasi ve toplumsal kazanımları dahi bertaraf edilmiş, her türlü sosyal, siyasal, kültürel haklar ortadan kaldırılmıştır. O yüzden toplum kadın şahsında iradesizleştirilmek, dağıtılmak ve kimliksizleştirilmek istenmektedir. Nerede bir özgür kadın sesi varsa susturulmak ve bizzat en vahşice hedeflenerek toplum esaret altına alınmak istenmektedir. Tüm bu uygulamaları boşa çıkarmak için başta genç kadınların kendi savunmasını yapması, örgütlülüğünü geliştirmesi, mevcut yaşamı reddederek mücadele etmesi gerekmektedir. Unutmamalıyız ki tüm bu uygulamalarla halka her gün ölüm gösterilmektedir. Yaşam adına sunulan ise kimliğini ve değerlerini reddetmektir. Genç kadınlar ve gençler başta olmak üzere herkesin faşizme karşı etkili bir mücadele ve savaş vermesi için daha etkili harekete geçmesi en acil görev olmaktadır. Bugün alternatif yaşam Kürdistan dağlarında genç gerillalar ve genç kadın gerillalar öncülüğünde örülmektedir. Yani bu yaşama katılım yapan her genç kadın ve genç sisteme büyük bir darbe demektir. Bugün kapitalist sistemi reddeden, onun sınırları dışında yaşamı ören, faşist erkeklığe karşı kadın öncülüğünü esas alan on binlerce gerilla, sistemin çarklarını döndüremez kılmıştır. Kürdistan'da gerilla olmazsa, militan yapılanma olmazsa hiç kimse ayakta kalmaz. Yani PKK'ye katılım yapmak soykırım politikalarını boşa çıkarmaktır. Katılım çalışmaları partimizin kuruluşundan bu yana en stratejik çalışmalar olarak ele alınmıştır. Önderliğimiz bu konuda temel yaklaşımı belirlemiştir. Önderliğimiz etrafında başlayan özgürlük mücadelemiz Önderliğimizin bizzat örgütlediği,

Yurtsever Kürdistan Genç Kadınları

da gücünü bu efsanevi
kahramanlardan alarak sürece
PKK-PAJK saflarına katılım
temelinde yaklaşmalı ve elde
edilecek zaferlerin parçası olmayı
hedeflemelidir.

eğittiği, kadrolaştırdığı öncü yoldaşların pratikleri-yle milyonlara ulaşmıştır. Daha önce başarıya ulaşamamış hareketlerin temel yetersizliği kadrosal öncülüğü oluşturmamış olmalarıdır. Bu nedenle Önderliğimiz buradan yola çıkmıştır. Sadece insanları etkileyerek katmamış, kattıklarının eğitimiyle de bizzat ilgilenmiş, militan bir kişilik çıkarmak için gecesini gündüzüne katarak durmadan çalışmıştır. Hem yeni savaşçı katma hem de katılan yeni savaşçıları eğitme görevini Önderliğimiz üstlenmiş ve bizlere de temel bir perspektif olarak sunmuştur. Bu nedenle partiye yeni savaşçı kazandırma çalışması Önderlik çalışmasıdır. Kapitalist sistem ve onun pratikte yürütücüleri faşist devletler, genç kadınları ve gençliği mücadele sahasından uzak tutmak için özel politikalar uygulamaktadır. Buna karşı Önderliğimizin daha 90'larda söylediği gibi "Sosyalizmde ısrar in-

8 Mart ile başlayan eylemsel süreçlerde gençliğin ve genç kadınların yoğun katılımı bunu göstermektedir. Öğrenci gençlik ve genç kadınların eylemleri, Deniz Poyraz'ın sahiplenilmesi, ısrarlı baskılara karşı gençliğin ve genç kadınların örgütlü güç haline gelmesi bunun somut örnekleridir. Zaten bu nedenle düşman tarafından teslim alma politikaları yaygınlaştırılmıştır. Yoksa sistem tamamen itaatkar bir kesim için bu kadar uğraşmazdı. Partimizin gelişimi, savaşın daimileşmesi, faşist düşmanın darbelenmesi partiye katılan ve militanlaşan genç yoldaşların mücadelesinin öncülüğünde sağlanmıştır. Bugün de Kürdistan'ın her yerinde yoğun bir savaş yaşanmaktadır. Bu savaşta partiye sadece fiziki katılmayan, önderlik ideolojisine de tam katılarak fedaice gelişim sağlayan yoldaşların payı tartışmasızdır. Özellikle Medya Savunma alanlarında yaşanan savaş

**PKK'ye PAJK'a
katılmak demek en
hakiki insan olma
özelliklerini
korumada, yaşatmada
ısrardır.**

san olmada ısrardır". PKK'ye PAJK'a katılmak demek bu anlamda en hakiki insan olma özelliklerini korumada, yaşatmada ısrardır. Önderliğimizin kapitalist sistemin bireyine karşı militan kadın-erkek prototipinde alternatif ortaya çıkardığından dünya sistem sahipleri tarafından istenmeyen insan ilan edilmiştir. Partiye katmak insan olmada ısrar, vahşi kapitalizme karşı en büyük savaştır. Bu anlamda sadece partiye katılım bir savaş gücü oluşturma değildir. İdeolojik bir meseledir. Kapitalist bireye karşı sosyalist bireyi oluşturma, açığa çıkarma, örgütlemektir. Böyle bir birey de ancak herhangi bir ortamda değil, asgari ya da azami yurtsever toplumsal ilişkilerde değil, ancak parti saflarında mümkün olabilir. Değerli Yurtsever Genç Kadınlar! Sistemin dört koldan kuşattığı genç kadınların ve gençliğin hala ciddi bir arayış içerisinde olduğu kesindir. Özellikle

bu yoldaşların belirleyici katılımıyla düşmana büyük darbeler vurmuştur. Haftanın'de Ş. Nucan, Ş. Zelal, Ş. Esmer, Ş. Rüstem; büyük Gare direnişinde komutan Şoreş Beytüşebap, Cenga Xabur ve Bazen Zagrose hamlelerinde büyük kahramanlıklar sergileyen Serhat Gınavi öncülüğündeki yoldaşlar katılan ve öncüleşen gençliğin neleri yapabileceğini dostla düşmana göstermiştir. Faşizme karşı bedenlerini siper ederek Kürdistan topraklarını canları pahasına amansız bir direnişle savunmuşlardır. Yurtsever Kürdistan Genç Kadınları da gücünü bu efsanevi kahramanlardan alarak sürece PKK-PAJK saflarına katılım temelinde yaklaşmalı ve elde edilecek zaferlerin parçası olmayı hedeflemelidir. ■

Serdem Pîr

Sason'dan, Akdeniz'e Sonra da Tarihe kan Kızıl Bir Meşale; Şehid Serhildan Zeynep Garzan...

Hakikatten kaçan ve ona sırt dönenlerden ziyade, onu onurla taşıyanlar vardır. Onu sırtlar, onunla yüzleşir, onun için mücadele eder. Adı gerçektir, ne yapılırsa yapılsın inkar edilemezdir. Badem çiçekleri açarken kıvrıkcık saçlarında, öyle anlık değil bu çiçek açmalar. Bilirsin, sıcağı gördüğü vakit açar çiçeklerini bademler. Öyle güzel, öyle beyaz... Sende açanlar, zamanda duruyor ve solmuyorlar. Sen bu zamana ait değilsin, bu yüz yüze da... Bu yüzden zamanında ve çağında değerlendiremiyoruz seni. Sen, Ortaçağ'da saçları kızıl ve kıvrıkcık diye yakılan kadınların külü, yanlışta tövbe ettiren ve yanlışın boğazına sarılan bir annenin doğuşunda ısrarı oluyorsun. Bazen darağacına gitmeden yazılan şiirleri kucaklayıp

çağdaş Prometheus'undan almıştı ateşi, avuçlarında sıkı sıkı tutmuştu belki de. Adı gibi başı dik bir şekilde "Ayak parmaklarından saç uçlarına dek arınmak, düzelmek gerek" dediğinde aldı hakikati ve giydi. Onun gibi zindan duvarları arasında ışık olan, onun gibi, ona öncülük eden binlerce gerçek taşıyıcısı gibi.. Sason dağlarından bir ezgi döküldü ve esti Akdeniz denizine dalga oldu. Bu bir yolculuktu, yolu arayan için, ezgi yolunu buldu..

Şehid Serhildan Zeynep Garzan (Zehra Epli) 1990 yılında Antalya-Fenike de, 5 çocuklu bir ailenin ikinci çocuğu olarak dünyaya gelir. Aslen Batman Sason'lu olan Serhildan, birçok Kürdün yaşamış olduğu göçten o da ailesiyle birlikte nasibini almıştır. Heval Serhildan, yurtsever ancak özgürlük

Hakikatten kaçan ve ona sırt dönenlerden ziyade, onu onurla taşıyanlar vardır. Onu sırtlar, onunla yüzleşir, onun için mücadele eder. Adı gerçektir, ne yapılırsa yapılsın inkar edilemezdir.

getiriyorsun. Şirin Elemhuli'den, bazen de uçurumdan atlayan Beritan'ın zılgıtlarını çalıştırarak kulağımıza. Sen anına ait olmaktan ziyade, anı ölümsüz kılanları bırakıyorsun yaşamımıza. Serhildan, bir kasımayındagördüğü gerçeği onurla taşıyıp, taç yaptı başına. Adına arınmak dedi, düzeltme dedi ve hakikati gösterdi. Son yüzyılın

mücadelesinden uzak bir aile ve çevre yapısında yetişmiştir. Üniversite yıllarında kendini mücadele ile birlikte kimliği ile yüzyüze bulan heval Serhildan, yeni bir yaşam ve kişiliğin de adımlarını burada atmaya başlar. Üniversiteden arkadaşlarının mücadelesine saflarına katılmasıyla birlikte arayışlarında ve çelişkilerinde netlik kazanmaya çalışmış ve her

ulaştığı anlam ile birlikte olgunlaştıktan sonra, yönünü mücadele saflarına dönmek için heyecanı ve netliği ile katılım kararı vermiştir. Özelde kadın özgürlüğü noktasında iç çelişkilerini aydınlatmaya dönük arayış içerisinde olan Şehid Serhildan, bu yoğunlaşmasını mücadele ortamında da hissettiren bir kadın duruşunu yansıtacaktır. Yine gerçekleştirdiği eylemine dair ele aldığı mektubunda belirtmiş olduğu şu cümleler yoldaşlığa olan bağlılığı ve ona biçtiği anlamı da ifade edecektir; "Özgürlük hareketine katılımımda beni en çok etkileyen sahte iki yüzlü arkadaşlık ilişkilerine panzehir olan yoldaşlık ilişkileri ve Kürdistan'da gelişen imha ve inkar politikaları oldu." Nitekim bu tespiti ile hem örgütlenme çalışmalarında onu tanıyan yurtsever gençlik üzerinde, hemde mücadele içerisinde yoldaşlık ilişkileri bakımından güçlü bir duruşun temsili olmuştur. Şehid Serhildan, eylemi gibi katılımı da anlam-

Bu onun istikrarlı ve kararlı duruşunun net olarak hissedilmesine yol açmıştır. Kadının ve direnişin esas yeri olan gerilla alanında bir süre eğitimde kaldıktan sonra, gençlik çalışmalarında yer almak üzere kuzeye doğru yol almıştır. Bakur'da gençliğin çatı örgütü olan YDGH'nin yönetiminde yer alan Serhildan Zeynep Garzan, Bakurdaki bütün Özyönetim direnişlerinin planlanması ve pratikleştirilmesinde de aynı şekilde öncülük rolünü yerine getirir. Çiyager'lerin, Nucan'ların direniş kalesine çevirdiği Sur'da, komutanlık rolüyle birlikte aynı zamanda kendi gerçeğini sırtında taşıyan bir kadın, bir militan olmaktan da çekinmemiştir. Düşmanın en alçak yüzü ile her geçen gün daha fazla karşılaşan Serhildan yoldaş, Sur'dan bir başka alana geçerken talihsiz bir şekilde düşmana esir düşmüştür. Yaşanan direniş sürecinde YPS ve YPS-JİN henüz alanları tutma ve düşmana

Yanlışa geçit vermeyen, refleksleri güçlü olan yapısıyla, doğru tarz ve yöntemin oluşması için gerektiği yerde, doğru olanı söylemekten çekinmemiştir.

lı olan ve anlama ulaşmak için çabalayan bir yoldaştı. Gençliğin ve zindan direnişçiliğinin sembolü olan Kemal Pir, Akif Yılmaz, M.Hayri Durmuş ve Ali Çiçek yoldaşların izini sürmüş, katılımını da bu direnişin yıl dönümü olan 14 Temmuz 2012 yılında gerçekleştirmiştir. Şehid Serhildan, Amed başta olmak üzere Kürdistan'ın birçok kentinde hem legal, hemde illegal çalışmalarda gençliğin eyleme geçmesinde öncü rolünü oynamıştır. Serhildan, istikrarlı ve pratikçi yönüyle hem örgütleyen, hemde yöneten olmayı kendisinde yaşamsallaştırmış, yalnızca militan değil komutan özelliklerini de kısa zaman diliminde yaşama ve eylem alanlarına geçirmiştir. Yanlışa geçit vermeyen, refleksleri güçlü olan yapısıyla, doğru tarz ve yöntemin oluşması için gerektiği yerde, doğru olanı söylemekten çekinmemiştir.

karşı savaşı devam ettiriyorken, bu şekilde esir düşmüş olması onu derin bir yoğunlaşma içerisine iten, bunun ağırlığını hisseden bir tutuma girmesine neden olmuştur. 14 Temmuz'da yönünü mücadeleye veren Serhildan, Amed zindanında iken içi ve ruhu Sur direnişi ile dolu dolu bir halde bu sürecin gidişatını durdurma arayışlarını sürdürmüştür. Burada bir süre kaldıktan sonra bir grup arkadaşıyla Gebze Kadın Kapalı Cezaevine gönderilen heval Serhildan, yaşanan süreç ve Kürdistan'dan uzak düşmesiyle bu yoğunlaşmanın yönünü bir çıkışa götürmenin zeminini hazırlamıştır. Önder Apo'ya uygulanan tecrit bu süreçte yoğunlaşmaya başlamış, özellikle Özyönetim ve hemen ardından gelişen darbeden sonra faşist Akp ve onun güçlülükleri başta, özgürlük

Bakur'da gençliğin çatı örgütü olan YDGH'nin yönetiminde yer alan Serhildan Zeynep Garzan, Bakurdaki bütün Özyönetim direnişlerinin planlanması ve pratikleştirilmesinde de aynı şekilde öncülük rolünü yerine getirir.

sahası olmak üzere her yerde Kürd'e soykırım ve zorbalık uygulamalarını yükseltmiştir. Faşist hükümetin soykırımcı politikalarına karşı, 12 Eylül cuntasına Mazlum ve Kemal yoldaşların eylemleri ile cevap olması gibi, Serhildan da bir tepki ve refleks olarak bu süreçten çıkışın alevlerle paklanmaktan geçtiğini eylemiyle kanıtlamıştır. Sahte ilişkilere panzehir dediği yoldaşlık ifadesinin yerini bulması için ilkin kendinden başlamak gerektiğini vurgulayan Şehid Serhildan, Önder Apo'ya yazmış olduğu mektubunda amacını ifade etmiş ve bunu pratiğe dahil etmiştir; "Eğer bir arınma ve düzeltme sağlanacaksa ilk kendinden başlayacaksın ki anlam ve hissiyat-hakikatliğine ulaşabilesin ve ortak ruh oluşturabilesin. Bundan kaynaklı düzeltme ve arınma hareketini ilk kendimde başlatıyorum ve

çok neşelidir Heval Serhildan. Bir eylem insanının harekete geçmeden önce kesin kararlaşmasının iç rahatlığı, coşkusu, huzur ve mutluluğunun yansıması olduğunu o an kimse anlamayacaktır. Şehid Serhildan yani onu tanıyan arkadaşların tanımıyla Zerê, gülünce gözlerinde gülümseyen, alternatif olan kıvrak zekasıyla, kendisini güncel kılan yaşamı ile kaldı yüreğimizde. Ona layık olmak, ancak ona benzemekten geçer. Çünkü Serhildan, gerçektir, sahte olan herşeye karşı anlamın gerçeği giydi... Gerçeği esas almadan, ona yüz dönmeden sürdürülen yaşam, kandırmadır. Kendini kandırmakta yol katedemediği gibi, doğru ve nasıl yaşamalı sorusunun cevabını vermeyecektir bize. Sahte ve kirli olan Kapitalist Modernite yaşamına karşılık, kendini terbiye eden, insan hakikatine kible dönen Ser-

bunu yapmadan da ne siz güzel yoldaşlarım ne fedakar halkıma ne de önderliğe doğru temelde yoldaşlık kurabilirim. Ki şu anda yaşadığım yetmez yoldaşlıkların nedeni bu arınmayla gerçekleştirememedir. Bun-

hildan'lar olduğu müddetçe yanılacaktır yalan.. Bu yüzden adına Serhildanlaşmak diyoruz. Serhildanlaşmak, insanlaşmaktır nihayetinde.. Bu vesileyle şehadetinin yıldönümü olan bu ayda Şehid Serhildan'ı sevgi, özlem ve minnetle anıyor,

"Eğer bir arınma ve düzeltme sağlanacaksa ilk kendinden başlayacaksın ki anlam ve hissiyat-hakikatine ulaşabilesin ve ortak ruh oluşturabilesin

dan kaynaklı yaşadığım yetmez yoldaşlığın öz eleştirisini pratiğimle vermek istiyorum." Bu eylemini, onun örgüte katılımı olarak nitelendirilmesini isteyen Şehid Serhildan eylemi nöbetçi olacağı günün gecesinde gerçekleştirmiştir. Eylemden önceki son akşam

ona bağlılığın gereği olarak Serhildan'laşmanın doğru olan olduğuna tekrar vurgu yaparak, mücadele edeceğimizin sözünü yineliyoruz...

Dîlan Amed

O Mekanda Herşeyin Bir Dili Bir Anlamı Var

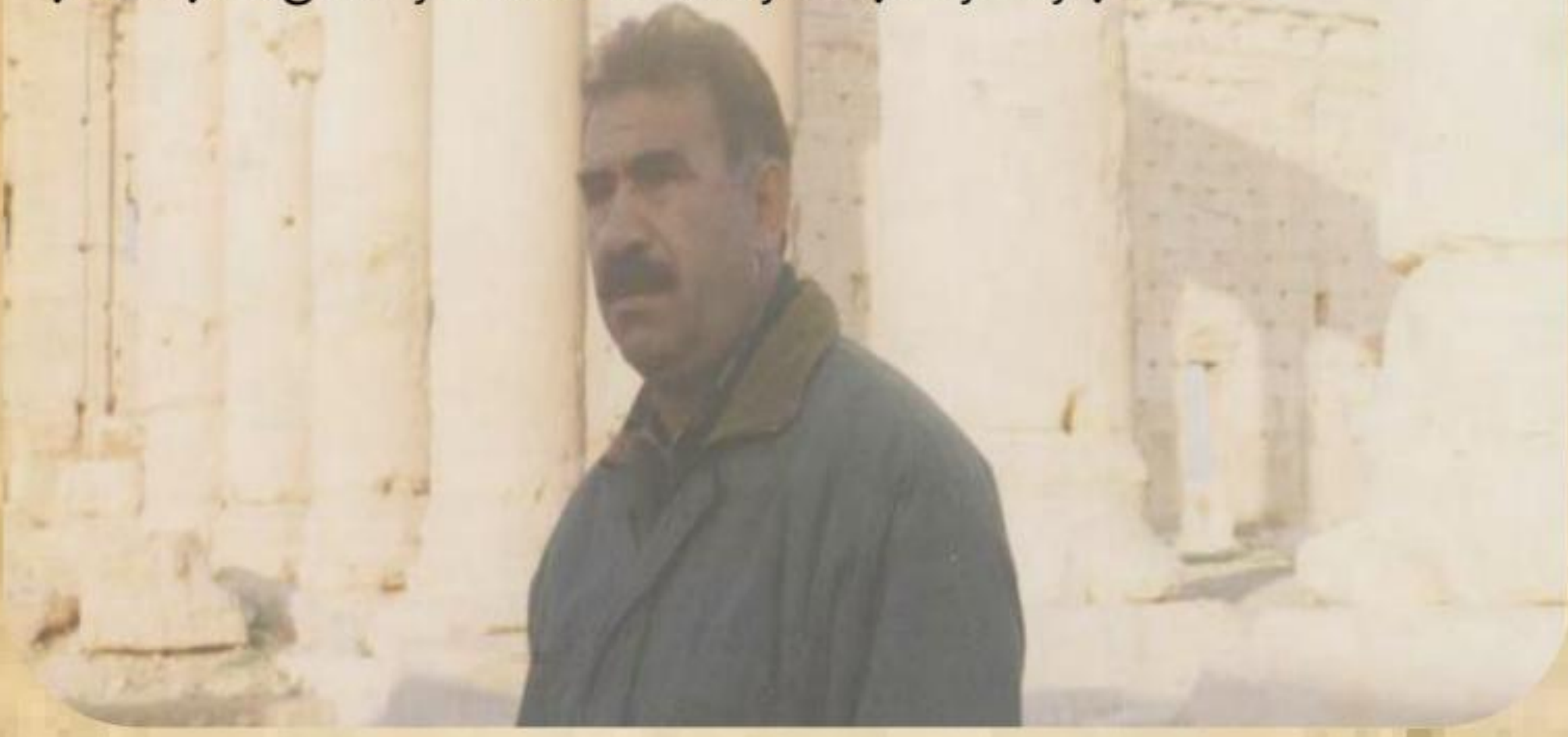
Merak, coşku ve bilinmezliklerle dolu bir dünyaya girerken, geride kalabalıklar içinde yaşadığım yalnızlıkları ve güçsüz bırakılmak istenen bir silüeti bırakmıştım. Özgür, topraklara akmıştı yüreğim. Buhranlı bir çok gecenin ardından henüz bulmuştum yolumu. Ve yolcusu olduğum yeni yolda, tüm zorluklara karşın "umut" yitirilmiyor, aksine gelecek, o umudu yaratmaya bağlanıyordu. Katılım kararını aldıktan kısa bir süre sonra, Yunanistan'a geçtim. Yunanistan'dayken O'nu, çözümlemelerin yer aldığı video kasetlerinden çok izlemiştim. Çözümlemelerden birinde, Akademi'nin bahçesini Sokrates'in bahçesine benzetiyordu. O'nun kamelyadaki çiçeklerin arasında yürürken, her arkadaşına ayrı ayrı bakması, yoğunlaşması, dudaklarından dökülen sözcükleri yaşıyormuşçasına dile getirmesi, tüm hareketlerini estetize etmesi, çözümlemeleri izlerken en çok dikkatimi çeken noktalardı. Çakıl taşlarından, yapraklara, toz zerreciklerinden cansız varlıklara kadar her şey, O'nun bakış açısında bir farklı görünüm alıyordu. Her şey çok parlak, temiz ve canlı duruyordu. O'nun etrafında, bir çiçeğin taç yaprakları gibi duran arkadaşların gözleri parlıyordu. Ve ben de bir gün orada olacaktım. O günü iple çekiyordum. Hiçbir şey sabırsızlığıma yelken olamıyordu. Nihayet beklediğim an gelmişti. Önderlik sahasına gideceğim söylenmişti. Bir 12 Eylül günü

Sahaya vardığımızda Şehit Zeynep ve Harun Arkadaşlar bizi karşıladı. Önderlik, o gün okulda yoktu. Gece boyunca gözlerimden uyku aksa da uyuyamamıştım. Sahaya birlikte geçtiğimiz Zeynep Arkadaş'a, Önderliğin ne zaman geleceğini sordum, o da tam olarak bilemiyordu. Dışarı çıktığımızda gökyüzüne baktım. İlk defa o kadar çok yıldız bir arada görüyordum. Orada gece de aydınlıktı. Yıldızlar, aydınlatıyordu Akademi'de bir takım bayan arkadaş, Önderliğin kaldığı katın üst katındaki terasa yerleştirilmiş olan çadırdaki kalıyordu. O'nu gördükleri zaman yüreği titreyen birçoğuyla yaptığım sohbetlerde, kendilerini o çadırdaki yıldızlara ne kadar yakın hissettiklerini söylüyorlardı. Çadırdaki kalındığını görünce, biraz şaşırılmıştım. Çünkü her şeyi, daha şatafatlı ve lüks bekliyordum. Oysa orada her şey, kendi doğallığında ve sadeydi. Halkın alın teriyle oluşan imkanlarla ayakta idi. Ortamın doğallığı ve sadeliği içerisinde her şey, gerçek yüzüyle, gerçekten buluşmaya çalışıyordu. En çok kadının bu konudaki sınırsız arayışları ve bu arayışlara göre edinilen duruşları dikkatimi çekmişti. Daha önce gördüğüm kadınlardan daha farklıydılar. Hepsi çok doğal ve kendisinden emin görünüyordu.

Bazen derin bir rüya da olduğumu düşünüyordum. Hayal dünyasındaydım ve bunun her an

Oysa orada her şey,

kendi doğallığındave sadeydi. Halkın alinteriyle oluşan imkanlarla ayaktaıdı. Ortamın doğallığı vesadeliğı içerisinde her şey, gerçek yüzüyle,gerçeklebuluşmaya çalışıyordu.

bitebilme ihtimali, beni korkutuyordu. Akadem-
inin kapısından geçip, içeriye doğru yürümeye
başlamıştık. Fakat ben, halen orada olduğuma
inanamıyordum. "Gerçekten burası, Önderlik
Sahası mıdır?" diye sorduğum çok oluyordu,
ama sessizce kendime soruyordum. O mekanda
her şeyin bir dili, her sesin bir anlamı vardı. Her
şey anlam yüklüdü orada. Bir gün eğitimd-
eyken, bana çok normal gibi gelen bir sese tüm
arkadaşlar farklı bir refleks gösterince, şaşırdım.
Bir arabanın kapıları kapatılıyordu. Ama üç kere,
hem de art arda kapatılmıştı kapılar. Bana göre
çok garipsenecek bir şey yoktu ortada, fakat
birden tüm arkadaşların yüz ifadesi değişmiş,
fısıldaşmalar başlamış ve kimse eğitimi dinle-
mez olmuştu. Ne olup-bittiğini anlayamamıştım,
ancak bir arkadaşın "Önderlik geldi!" sözü ku-
lağıma ilşince, adeta yerimde donup kaldım. O
üç kere çarpan sesi, tekrar tekrar duyar gibi old-
um. Geldiğini duyduğum an, şehitleri anımsadım
bir bir. Görüntüleri, canlandı. O ses, bütün şehit
seslerinin toplamı olarak beni çağırıyor gibiydi.
O kadar yoğun bir duygulanmanın etkisiyle eğit-
imde kafamı önüme eğdim ve sessizce hiç kim-
senin duyamayacağı şekilde ağlamaya başladım.
O an şehit düşen kardeşlerimi ve onlar gibi bin-
lercesini düşünüyordum. Sesin yarattığı
çağrışımlar beni o kadar etkilemişti ki, kendimi
tutamıyor, yıllardır baskı altına alınan duygu-
larımın yüreğime yüklediğı ağırlığı hafifletmek
için ağlıyordum. Kutsal bir mekanın toprakların-
da yaşadığımı, daha yakıcı ve derinden hisset-

tim. Sözcüklerle izah edemeyeceğim bir ruh hali
içerisindeydim. O gün öğle yemeğini arkadaşlar-
la yemiştik ki, birden Önderlikle yemek yiye-
ceğimiz haberi geldi. Zeynep ve ben Önderliğin
karşısına en toy halimizle ve engel olamadığımız
doğal reflekslerimizle çıkmıştık. İçeri girince
heyecandan nasıl davranacağımızı bilemiyor-
duk. Önderlik, banyodan yeni çıkmıştı, havlusu
omzundaydı ve ayağında da terlik vardı. Eşof-
man giyinmişti. Heyecandan elimiz ayağımıza
dolanmıştı. Hatta bazılarımız kıpkırmızı kesilmiş-
tik. Önderlik, çok heyecanlı olduğumuzu fark
etti ve bize "Oturun" dedi. Biz, O'nu izliyorduk o
da bizi gözlemliyordu. Daha sonra tek tek hepi-
mizle diyalog geliştirerek, bizi tanımaya çalışıyor-
du. Sıra bana gelince, şehit ağabeyimin ismini
söyleyerek; "Onun kardeşi misin?" dedi. Yarat-
tığı doğal ortamda, bizim de rahat olmamızı
sağlıyor ve sohbete ortak etmeye çalışıyordu.
O'nun bu yaklaşımları, dilimizin tutulmasına
neden olan heyecanımızı, uçurup götürmüştü
sanki. Uzun yıllar Amed zindanında ve gözaltın-
da birlikte kaldığımız Jiyan (Necla Çeşme) Ark-
adaş,oğün mutfakçıydı. Yemek getirip-götürürk-
en, biraz çekingen davranıyordu. Jiyan'ın
çekingenliğini görünce, "Sen hala kalıplarını
kıramamışsın. Uzun süredir buradasın ama hala
kalıplarını kıramadın" dedi. Sofra hazırlandıktan
sonra hep birlikte yemeğe oturduk. Önceden
yemek yediğimiz için bir daha yerken mideler-
imize yükleniyorduk. Önderlik daha önce
yediğimizi bilmediğı için, ısrar ediyordu. Yemek
yedikten sonra bir kolayı açıp bardağa boşalt-

*Geldiğini duyduğum an,
şehitleri anımsadım bir bir.
Görüntüleri, canlandı. O ses,
bütün şehit seslerinin toplamı
olarak beni çağırıyor gibiydi.*

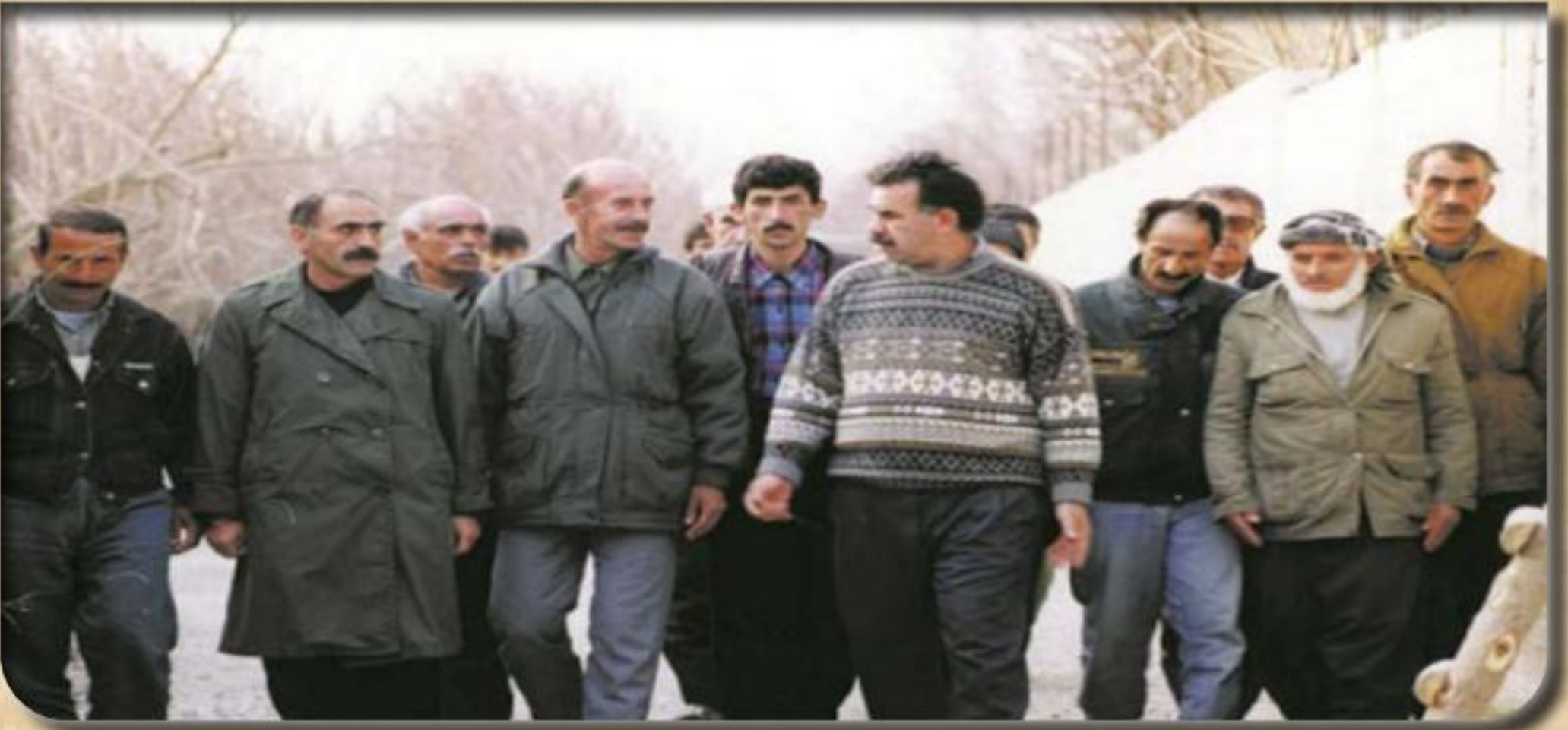

tım, fakat hepsini bitiremeden bardağımı yavaşça masaya koydum. Zeynep, bardağımı koyduğumu görünce hemen beni uyardı. Gizlice; "Önderlik görürse kızar" dedi. Önderlik, Zeynep'in kulağına eğilip fısıldadığını görünce .-Ne konuşuyorsunuz? diye sordu. Zeynep; -Başkanım, arkadaş kolasını bitirmedi, ben de bitirmesi gerektiğini söyledim, dedi. Önderlik tam karşımda oturmuştu. Birden gözümün içine bakmaya başlayınca o kadar tedirginleştim ki, ellerimi bile nereye koyacağımı bilemedim. Bana, -Niye Kolanı yarım bıraktın? diye sordu.-Başkanım, arkadaşlar erken haber vermedikleri için, yemek yiyip geldik. O yüzden çok fazla yiyemiyoruz, yanıtını verdim. Başkan, -Olsun. Ya açmayacaktın ya da bitirecektin. Bize aile gibi yaklaşıyorsunuz. Kendi ailenizde nasıl rahatsanız, değerlere yaklaşımınızda öyle. Değerlere öyle yaklaşılmaz. Ne olursa olsun; bir işe başlarken de bitireceksin, bir yemeği yerken de bitireceksin. Ne olursa olsun yarı da bırakmayacaksın. Belki de onu atacaklar. Kendi aile doğallığınızla bize yaklaşmak istiyorsunuz" dediğinde, söyledikleri beni daha da heyecanlandırmıştı. Akademi'de ideolojik ve siyasi eğitim kadar, sportif faaliyetlere de önem veriliyordu. Sistematik olarak ve hiç aksatılmadan aynı faaliyetler, tüm arkadaşların katılımıyla yürütülüyor-

du. Fakat bu konuda bayan arkadaşların bir avantajı vardı. Bayan arkadaşların sportif faaliyetleri içerisinde yüzme de vardı. Günün belirli saatlerinde yüzme dersleri veriliyordu. Bilmeyen arkadaşlar, yeni yeni öğreniyor; bilen arkadaşlar ise hem bilmeyenlere öğretiyor hem de daha da güçlenmeye çalışıyorlardı. Başkan, ülkede bayan arkadaşların suda boğulduğuna dair haberler almıştı. Bu yüzden, hepimizin yüzme öğrenmesini istiyordu. Önderliğin o yüz ifadesini görünce, çekingenliğimi çok geri ve anlamsız buldum. Önderlik bir an Jiyan'a dönerek; "Öğrenin, Rozerin gibi olmayın" dedi. Rozerin arkadaş '94 yılında Amed'de suda boğularak şehit düşmüştü. "Bu bir savaş yöntemidir, öğrenmeniz gerekiyor. Rozerin gibi olmamak gerekiyor. Rozerin'i o kadar eğittik, gitti hemen boğuldu" dedi. Bir süre sonra, Şehit Meryem'in koordine olduğu bir günde, iki arkadaş mutfakçı olduk. Önderliğe Lipton paket çayından götürmüştük. Önderlik çayı içtikten sonra, bardağı almak için odasına gittiğimde, gülerek; - Onu atmayacaksın değil mi? diye sordu. -Hayır Başkanım, atmayacağım, dedim. Bu seferde,-Kime vereceksin? diye sordu. "Önderlik bununla niye ilgileniyor" diye şaşırdım. Daha sonra bana; -Meryem'e vereceksin.

Yarattığı doğal ortamda, bizim de rahat olmamızı sağlıyor ve sohbete ortak etmeye çalışıyordu. O'nun bu yaklaşımları, dilimizin tutulmasına neden olan heyecanımızı, uçurup götürmüştü sanki.

Üstüne sıcak su ekleyip Meryem'e vereceksin, dedi. Odadan çıktıktan sonra gülerek mutfağa girdim. Mutfakta o kadar gülüyorum ki arkadaşlar ne olduğunu sordular. Meryem'e Arkadaş'a, -Biliyor musun, Önderlik, 'o çayı Meryem içecek' dedi" diyerek, Önderliğin söylediklerini aktardım. Meryem arkadaş, çok sevindi ve, -Canım hiç istemiyor, ama Önderlik söylediği için içeceğim, diyerek çayı içti. O arada Meryem arkadaş, -Önderliğin değerlere yaklaşımını görüyorsun, değil mi? diye sormasıyla, Önderliğin neden bir çayı bu kadar sorduğunu anladım. O gün mutfakta birkaç çeşit yemek yapmıştık. Etli yemek çeşidi de vardı. Öğlen yemeği saatine az kalmıştı. Önderlik, birden mutfağa girip

arkadaşa da; -Hala çekinceleriniz, kalıplarınız var. Hala bizim karşımıza çıktığınız zaman büzülüyorsunuz, dedi. Kadının ezilip-büzülmesinden ziyade, kendisinde özgüven ve öz güç olgularını geliştirmesi gerektiğini vurguladı. Zamanla O'nun özgürlük öğretisine daha iyi anlam vermeye başlamıştım. Mart ayında bizimle yaptığı bir özgün toplantıda bizimle geliştirdiği diyaloglarında, erkeğin egemenlikli yaklaşımlarını, sahte sevgi anlayışlarını sorgulatıyordu. O zaman kahkaha atarak, "Size canımsın, sevgilimsin, ama ayakkabımın tozusun diyorlar. Onlara aldanmayın!" dedi. Çok et-

**Bakın, o da Özgür İnsanı tanıyor,
dedi. Kediye sevdikten sonra
yavaşça yere bıraktı ve kedi usulca
süzülerek odadan dışarı çıktı.**

bir yandan bize, bir yandan da pişirdiğimiz yemeklere bakarak; -Önünüzdeki yemeği bile yemesini bilmiyorsunuz. İdeolojide de böyle.. İdeolojik yaklaşımınızda da bu var. Yeme olayında da öyle. Bak şimdi o kadar yemek yapmışsınız. Belki de arta kalacak, götürüp atacaksınız. Eti fazla yapmayın.. dedi. Etin çok zararlı olduğunu söyleyerek, hafif malzemelerden kendisine bir dürüm yaptı. Dürümünü iştahla yerken, bir yandan da bizimle diyalog geliştiriyordu. Bana dönüp; -Niye partiye katıldın? diye sordu. Afallamıştım. -Savaşmak için Başkanım! dedim hemen. Başkan, bir kez daha, -Savaştan ne anlıyorsun, ne istiyorsunuz bizden? diye sordu. Birlikte mutfakçı olduğumuz

kilenmişim. Belleğimde, gerçekliği her an sorgulatan bir kilit olarak kaldı, o belirleme. Kampta hiç ilgilenmediğimiz bir kedimiz vardı. O gün kedi uysallaşmış bir biçimde, yavaş yavaş, etrafına bakına bakına içeri girdi. Tek tek arkadaşların yanından geçip, çemberi yarıdıktan sonra miyavlayarak, Önderliğe doğru yürüdü. Önderliğe yakınlaştı ve ses çıkarmadan Önderliğin dizine oturarak, O'na bakmaya başladı. O sırada Önderlik, -Bakın, o da Özgür İnsanı tanıyor, dedi. Kediye sevdikten sonra yavaşça yere bıraktı ve kedi usulca süzülerek odadan dışarı çıktı.

Gençliğin Öz Savunma Eylemi

Çiya Amed

"Öz savunmadan yoksun toplumlar kimliklerini, politik özelliklerini ve demokratikleşmelerini yitirme tehlikesiyle yüz yüze kalırlar. Bu nedenle öz savunma boyutu toplumlar için basit bir askeri savunma olgusu değildir. Kimliklerini koruma, politikleşmelerini sağlama ve demokratikleşmelerini gerçekleştirme olgusuyla iç içedir. Toplum ancak kendini savunabiliyorsa kimliğini koruduğundan, politikleşmesini sağladığından ve demokratik siyaset yapabildiğinden bahsedebilir." Toplumun eylem gücü olması itibarıyla gençliğin belki de en çok kendinde netleştirmesi gereken nokta eylem anlayışıdır. Eylemi ele alış anlayışı doğru anlaşılmadığı takdirde bugün toplumların karşılaşmak zorunda kaldığı sorunları tekrar tekrar yaşamaktan kurtulamayacağı kesindir. Bilinç ve örgütlülüğünden kopuk olarak gelişen eylemin başarı şansı da günümüz koşullarında pek mümkün görülmemektedir. Başarı gibi görünen bazı gelişmelerin de çok kısa bir zaman diliminde karşı eylem haline dönmesi yüksek olasılıktır. Nitekim toplumların tarih boyunca gelişen birçok gençlik öncülüklü hareketin bir süre sonra sistemin yedek gücü haline gelmesinin temelinde bu gerçeklik bulunmaktadır. Çok güçlü eylemler geliştirilmesine karşın, hatta sistemi radikal değişikliklere itecek düzeyde olmasına karşın dönemsel olması ve güçlü bilinç ve örgütlenmelerle beslenilmediğinden erimekten kurtulamamıştır. Ya sistemle bütünleşmiş ya da karşısında mücadele ettiği sistemin başka bir versiyonu olmuştur. Bu nedenle Önder APO "düşüncesi bizim olmayanın eylemi de bizim olamaz" demektedir. Eylem, edinilen bir amaç doğrultusunda karşı güce ve toplumun diğer kesimlerine istemlerini hissettirme anlayışıyla tepki gösterme, harekete geçme durumu-

dur. Öz savunma eyleminin temel perspektifi toplumsal olmaktır. Toplumun ahlaki-politik öz değer yargıları tehlikede ve saldırı altında olan gençlik için her tür eylem (toplumsal olmak koşuluyla) mubahtır. Perspektifini ahlaki-politiklikten alan gençliğin egemen sistem karşısındaki her eylemi devrimci niteliktedir. Değişimi getiren eylemin etki düzeyidir. Etkiyi belirleyen de eylemin doğru yer ve zamanda geliştirilmesidir. Eylemin küçüğü büyüğü yoktur. Hiçbir eylem tarzının basit görülmemesi gerekir. Önemli-önemsiz ayrımına girildiği an eylemin amacı da sapmaya uğrar. Her bir eylemin önemi etki gücünde saklıdır. Eğer toplumsal değişimi mümkün kılıyorsa ve egemen sistem karşısında başarıyı mümkün kılıyorsa her eylem önemlidir. Bağlantılı olarak; doğru bilinçle yoğrulmuş, güçlü bir örgütlülüğe kavuşmuş eylemin etki düzeyi de çok farklıdır. En basitmiş gibi görünen eylem biçiminden tutalım, en haklı olunan ve hayati düzeyde olan eylem biçimine kadar toplumun tüm kesimlerini içinde barındırdığı oranda başarıya ulaşabilir. Bu şekilde bakıldığında gençliğin sistem tarafından özel politikalarla koparıldığı toplumsal yaşam alanlarındaki etki düzeyi daha iyi anlaşılacaktır. Demokratik siyasetten tutalım ideolojik çalışmalara, kültür-sanat çalışmalarından tutalım ekonomik faaliyetlere kadar gençlik doğru ve etkili eylem sahibi olduğu sürece toplumsal öz savunmasını gereğince yerine getirdiğinden bahsedilebilir. Yaşanan köhne yaşam, sistemin gelişen uygulama ve saldırıları karşısında gençliğin eylem alanı olabildiğine genişler. Yoğunlaşan asimilasyon politikalarına karşı kendi dilinde konuşmak ve kültüründe yaşa-

mayı seçmek bir eylemdir. Şehrin, metropollerin kalabalığından, kanserli yapısından kaparak köye dönüş, öze dönüş bir eylem biçimidir. Egemen sistemin yaydığı işsizlik ve açlık karşısında ortak komünler, kooperatifler oluşturmak, bu faaliyetin içinde yer almak bir eylemdir. Sokağındaki, mahallesindeki, köyündeki, şehrindeki su sorununu, yol sorunu, enerji sorununu, ekonomi sorununu çözmeye çalışmak bir eylemdir. Yapılan barajlar karşısında refleks sahibi olmak, kadına karşı geliştirilen şiddet ve katliam politikalarına karşı ayakta olmak, çocuk istismarı, taciz ve tecavüzüne karşı olmak, zindanlardaki uygulamalar karşısında hassasiyet oluşturmak ve sesini yükseltmek, siyasi bir duruşa sahip olmak, eğitim alanlarını genişletmek, fuhuş ve uyuşturucu çetelerine karşı toplumu bilinçlendirip duyarlı hale getirmek, hepsi ve daha birçok şey eylem kapsamına girer. Bu eylemlerin hepsi aynı zamanda öz savunma kapsamındadır da. Yaşanan bu toplumsal sorunların hepsinin kaynağında egemen sistem yönelimleri bulunmak-

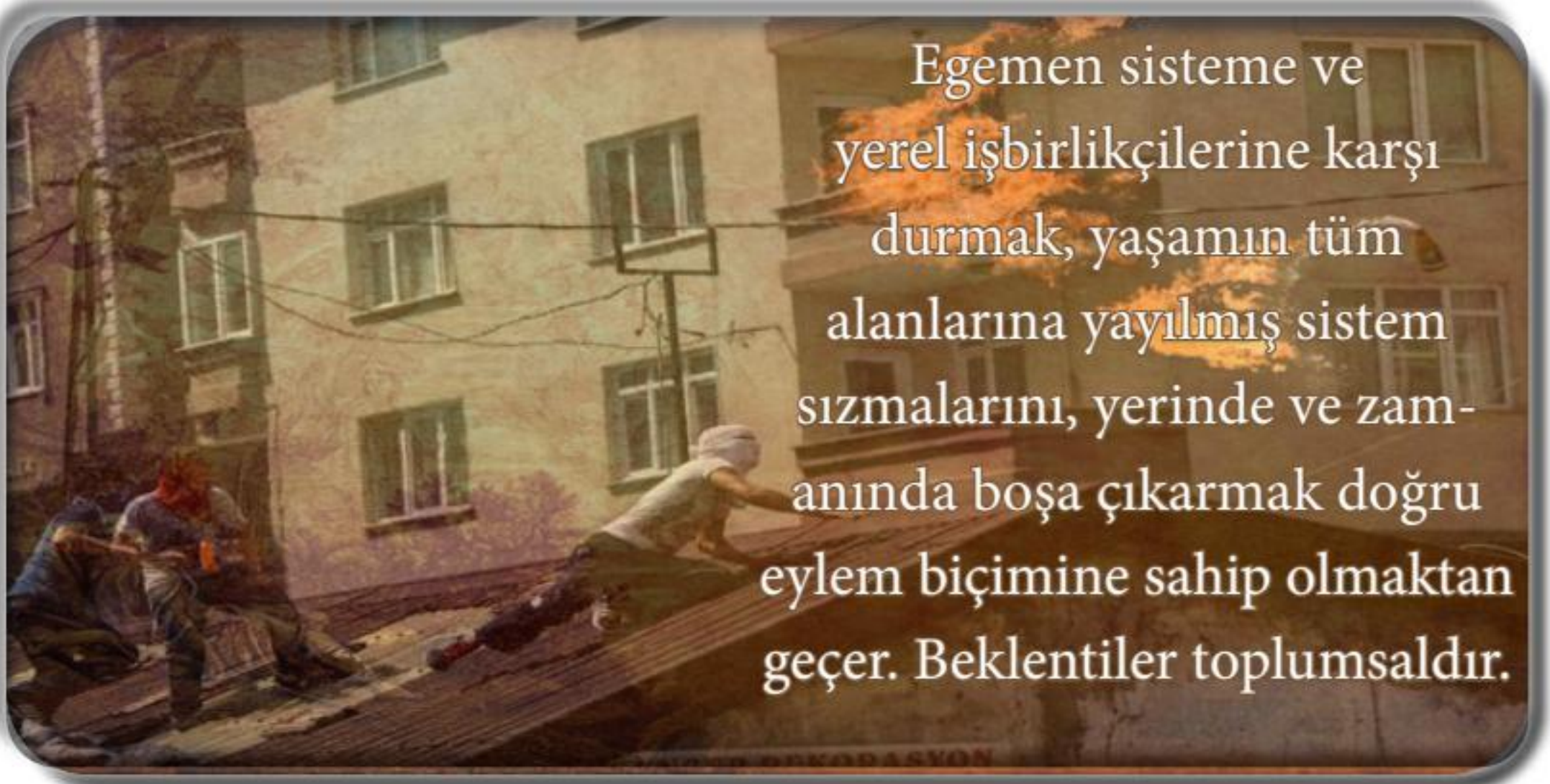

tadır. Bu sorunların her biri toplumsal ahlaki-politik öz değer yargılarını tehdit niteliğindedir. Bunların hepsi toplumsal varoluşa dönük saldırılardır. Tüm mesele bu yaşananların her birinin sistem eliyle geliştirildiğini anlayabilmektir. Bu temelde bir bütünen egemen sistem zihniyetine karşı mücadele yürütmek öz savunma eylemlerini daha da anlamlandıracaktır. Egemen sisteme ve yerel işbirlikçilerine karşı durmak, yaşamın tüm alanlarına yayılmış sistem sızmalarını, yerinde ve zamanında boşa çıkarmak doğru eylem biçimine sahip olmaktan geçer. Beklentiler toplumsaldır. Çünkü gençlik toplumun bel kemiğidir. Ama gençliğin eylemlerinde süreklilik sağlaması hayati önemdedir. Bazen bir bakıyoruz ki hiç beklenmedik bir anda on binlerce genç sokaklara dökülmüş, devlet güçleriyle çatışıyor. Günlerce bu çatışmalarını sürdürüp toplumda büyük bir heyecan yaratıyor. Bir şeylerin değişeceği umudunu doğuruyor. Ancak bir bakıyoruz ki hiç sönmemesi gereken gençlik ateşi bir anda sönüp gidiyor. Sürekliliği sağlamada tıkanma yaşanır ve sanki yaşanmamış gibi herkes kendi evine, köşesine çekilir. Yine günlerce devlet güçleriyle taşlı sopalı, barikatlı, molotoflu hatta farklı silahlarla çatışabilecek kararlılık ve cesarete sahip olan gençlik, yanı başında yürütülen fuhuşa, tecavüze, kültürsüzlük ve ahlaksızlıklara sessiz kalabiliyor. Sanki bunları yapan sistemin kendisi değilmiş gibi sisteme öfke duyulmuyor. Gün yok ki Kürdistan'ın bir yerinde bir çocuk devlet güçleri tarafından katledilmesin. Yine zindanlarda çocuklar tecavüze uğruyor. Kürt çocukları kaçırılıp, devletin

yerel güçleri tarafından en vahşi, insanlık dışı uygulamalarına maruz kalıyor. Kameralar karşısında çocukların kolları kırılıyor, dipçiklerle ölümüne dövülüyor. Polisin saldırıları sonucunda gözünü kaybeden, günlerce komada kalan, psikolojik anlamda çöken, kendinden utanır duruma gelen çocuk ve genç sayısı da az değildir. Ama şimdiye kadar gençlik hangi eylemiyle bu saldırılara cevap olabilmıştır. Tecavüz eden o gardiyan, polis ya da diğer görevlilerin hangisi cezalandırıldı. Devlet onları ödüllendirip bir başka yere gönderiyor. Bizde izliyor ve yeni uygulamalar için böylesi soysuzlara zemin sunuyoruz. Caydırıcı eylemler gelişmediğinden daha beterini mubah görüyorlar. Öfkelenmek ve bu öfkemizi düşmanın beyninde kusmak yerine devlet hukukuna, yine tecavüz eden, öldüren, işkence eden devlet güçlerine havale ediyoruz. Bundan dolayı da; gençlik ve geliştirdiği eylemler sistemin daralttığı sınırlar içinde erimekten kurtulamıyor. Sistemin en teh-

Eylem, edinilen bir amaç doğrultusunda karşı güce ve toplumun diğer kesimlerine istemlerini hissettirme anlayışıyla tepki gösterme, harekete geçme durumudur

likeli düşmanı olan gençlik, var olan potansiyelini genelleştiremiyor, yaşamın her alanına yayamıyor. Mesele varoluşa eğer ve saldırılar varlığı yok etme temelliyse her tür savunma durumu meşrudur. Yeri geldiğinde topyekûn serhildanlar geliştirerek toplumsal tepki dışı vurulur. Yeri geldiğinde yürüyüşlerle, basın açıklamalarıyla, grevlerle vb. eylemlerle refleks gösterilir. Ne var ki devlet hukuku ekseninde gelişen eylemler cevap olup caydırmadığı gibi sistemin yerel güçlerine yeni saldırı alanları doğuruyor. Geliştirdiği ya da geliştireceği eylemleri sistem hukuku çerçevesinde geliştirmeye çalışması gençliğin ne derece marjinalleştiğinin en temel göstergesidir. Sistemin izin verip vermeyeceğini bekleyerek, o temelde hareket etmek toplumsal meşruiyete terstir. Gençlik gücünü, kararlılığını toplumdan alıyorsa o zaman izni de toplumsal ihtiyaçlar belirler. Seçtiği eylem biçiminin dönemin ruhuna denk ve işlevsel olmasına özen göstermesi gereken gençlik hukukun belirleyiciliğini kendine esas almak yerine, var olan hukuku da değiştirecek pratikler içerisine girebilmelidir. Hukuki zemine dayanmadan, daha inisiyatifli zengin eylem biçimleriyle sistemi caydıracak eylemlere başvurabilmelidir. Günümüz egemen sistemin temel saldırı alanları kültürel, ideolojik ve siyasidir. Kültürel soykırımlar yoluyla toplumlar uyuşturulmakta ve işlevsiz kılınmaktadır. Gençliğin en büyük öz savunma eylemi ideolojik-teorik gelişimini doğru örgütlülük te-

Egemen sisteme ve yerel işbirlikçilerine karşı durmak, yaşamın tüm alanlarına yayılmış sistem sızmalarını, yerinde ve zamanında boşa çıkarmak doğru eylem biçimine sahip olmaktan geçer. Beklentiler toplumsaldır.

melinde sağlamasıdır. İdeolojik anlamda paramparça edilen gençliğin bu alandaki rolünü çok iyi görmesi gerekir. Yine kültürel, demokratik siyaset ve ekonomik alanlardaki misyonunu öz savunma temelinde ele alması bir zorunluluktur. Gençlik toplumun eylem gücüyse, koruyup kollayanıysa, ahlaki-politik değer yargılarını geliştirip demokratik uygarlık inşasını sağlayansa bu alanlarda aktif olarak yer almayı en büyük eylem olarak görmesi gerekir. Yaşamın tüm alanlarında doğru bilinçle, güçlü örgütlülükle, başarılı eylemlerle toplumu koruyacak olan gençlik o zaman anlamlı bir duruşun da sahibi olabilecektir. Toplumsal sorunlar karşısındaki duyarlılığıyla geliştirdiği eylemler toplumun her kesimini duyarlı hale getiriyorsa o eylem olumludur. Şayet toplumsal kesimleri bilinçlendirme işlevi görüyorsa o eylem doğrudur. Toplumlara yaşadığı bunalımdan çıkarıyorsa ve moral destek oluyorsa o eylem yerindedir. Düşmanı zorlayıp sıkıştırıyorsa, caydırıyorsa, bir şeyler yapmaya itiyorsa ve düşmanın moralini bozup sınır sistemlerini alt-üst ediyorsa o eylem etkilidir. Her eylem dönemsel koşullar içinde devrimci

görülecektir. Gençlik, elindeki araçlar konusunda sistemle kıyaslanamayacak derecede zayıf olmasına karşın gençliğin toplumun haklı davasıyla bütünselleşmiş cesaret, kararlılık, moral ve büyük yaratıcılıkla geliştireceği eylemlerle sistem saldırılarını boşa çıkarması mümkündür. Varolan gençlik dinamiğinin tüm toplumsal kesimlere yaydırılması her zaman için farklılıklara açık olmakla ve farklı eylemler geliştirmekle mümkündür. Akış halinde olan gençlik düşüncesi, farklı eylem biçimleri konusunda da akışkan olabilmelidir. Gençlik için hareketsizlik, eylemsizlik ölümden başka bir şey değildir. İnisiyatifli olmak gençliğin en temel niteliğidir. Sonsuz hayal gücüne sahip olan gençlik esnek ve kendisini her koşula uyarlayabilecek yetenektedir. Bu da inisiyatifini güçlendirir. Karşılaşılan bir durum karşısında afallamamak, şaşırıp ortada kalmamak için gençliğin koşulları değerlendirme ve çok çabuk kavrama potansiyelini her zaman için canlı tutması gerekir. Koşullar farklılaştığı an yöntemlerimiz de değişecek

gelişmelere sebep olur. Bu nedenle içinden geçilen dönemsel koşullar çok iyi analiz edilmek durumundadır. Kavrama düzeyi yüksek olan gençliğin bu noktada kendisini yorması gerekir. Dönemsel koşulları iyi tahlil edemeyen gençliğin gelişkin bir öz savunma sergilemesi de pek mümkün değildir. Toplumun yaşam koşullarını, sistemin saldırı tarz ve yöntemlerini, genel siyasi ve ideolojik havayı derinlikli ele alan gençlik nerede, nasıl, ne yapacağını çok daha iyi bilir. Gençliğin cesur ve kararlı özelliği sayesinde her an geliştireceği öz savunma taktikleriyle, farklı eylem tarzlarıyla düşmanı sersemlettiği

düzeyde olmak durumundadır. Bir yerlerden talimat beklemek ve talimatlar çerçevesinde harekete geçmek gençliğin içine girmemesi gereken bir durumdur. Burada inisiyatif devreye girmektedir. Anı anına gelişen sistem saldırıları inisiyatifli öz savunma eylemleriyle bertaraf edilebilir. Gençliğin öz savunma konusunda temel kaygısı toplumsal gerçek temelinde olması gerekir. Bunun dışında farklı kaygılara, hassasiyetlere, hesaplara kapılması yersizdir. Gençlik eline geçen her fırsatı harekete dönüştürerek en uygun çözüm yollarını geliştirmelidir. ■

Bir Avuç Umut

Kerim Şırnak

Bizler Kürtlüğe susamıştık.

Güneşin önüne perde çekilmiş gibi, hava birden bire karardı. Gökyüzü maviliğini yitirip, gri bir renge büründü. Ilık bir havaköyün içinden geçip bize ulaştı. Gece karanlığıyla parlak aydınlığı yutup gündüze son vermişti. Kadın, çocuk, genç, yaşlı demeden herkes köy meydanında Apo'cuların yapacağı toplantı için bir araya gelmişti. Ama asıl neden şuydu ki; Şilerut'ta yaşayan herkes Apo'cuları merak ediyordu. Gizli hareket etmeleri onlara olan ilgiyi esrarlı bir hale dönüştürüyordu. Zaman geçtikçe Apo'culura olan merakımız, azalmamış tersine çoğalmıştı. Devletin ve ağaların yaymış olduğu; "Apo'cular Ermenidir" gibi uydurmaları unutmuştuk. Kimdiler? Neydiler? bilmiyorduk. Ala Rızgari ve KDP'yi tanımıştık. Ama Apo'cuları kimse tanımiyordu. Çocuklar durmadan kavga edip, gürültü çıkarıyorlardı. Büyüklerimiz ayakta durmaktan yorulup, yandaki duvarın dibine çömelmişlerdi. Biz gençlerde babalarımızdan gizli sigara içiyorduk. Bizler Kürtlüğe susamıştık. Kim bize Kürtlükle ilgili bir kurtuluş umudundan bahsederse her şeyimizi ona vermeye hazırдық. Bu konuda elimizden ne gelirse yapmaya hazırдық. Devletin yasak ve baskıları yetmezmiş gibi kene misali sırtımıza yapışıp, kanımızla yaşayan ağalar vardı. Herkesten vergi aldıkları gibi yılın iki üç günü de köylüleri toprağında parasız çalıştırıyorlardı. O zaman Şırnak'ta iki büyük aşiret ağası vardı. İki aşiret ağasının birbirleri ile çelişkisi olmasına rağmen yöre halkına uyguladıkları baskı talan ve angarya konusunda iyi anlaşıyorlardı. Liderliğini Ali Han Tatar'ın yaptığı Tatarlar aşireti, Şırnak'ta devletin en fazla güvendiği aşiretti. Cumhuriyetin kurulduğu günlerde Ali Han'ın babası Süleyman Ağa, Ankara'ya gidip, Ağaya Sor aşiretinin yakında isyan başlatacağını Mustafa Kemal'e ispiyonlayıp, Mustafa Kemal'e ispiyonlayıp Mustafa Kemal'le bir fotoğraf çektiriyor. Ağaya sor aşiretinin lideri devlet tarafından yakalanıp idam edilince, bölgenin tek otoriteri Alihan aşireti kalıyor. Alihanlar askerlerden ve kaymakamdan bile daha etkiliydi. Devlet karşıtı gibi görünen Ağaya sor aşiretinin iler gelen-

lerinin köyleri, kömür ocakları olduğundan devletle ilişkileri vardı. İdamdan sonra çelişkileri artık devletle değil Alihan aşiretiyleydi. Yine de Ağaya Sor aşiretinin gençleri Apo'culara yaklaşıyorlardı. Herkes ağalardan rahatsız olduğu halde kimse korkudan sesini çıkarmadı. Apocuların, "Ağaların zulmünü kaldıracacağız" dediklerini duymuştuk. Köylüler bunun doğru olup olmadığını merak etmekteydi. Kalabalık köy halkı hareketlenmeye başlamıştı. Anlaşılan Apocu konuşmak için halkın önüne çıkmıştı. Herkes görmek için çırpınmaya başlamıştı. Konuşmasında Türk devletinin zulmünü tek tek anlattı. Ağaların Kürt halkı üzerindeki baskılarını kaldıracaklarını söyledi. On dört yaşında olmama rağmen söyledikleri beni bayağı etkilemişti. Bu herkeste böyle görülüyordu. Toplantı bittikten sonra, ben yaşıta üç arkadaşım ile birlikte onun yanına gittik. Meğerse arkadaşlarım onu önceden tanıyor ve her köye geldiğinde onunla görüşüyorlarmış. -"Biz de size katılmak istiyoruz" dedik. O zaman dördümüzün en büyüğü on altı yaşındaydı. Apocu bize çok sıcak davranmıştı. Özellikle ilk merhabalaşmada elimi sımsıkı avucunda tutuşu dikkatimi çekmişti. Çünkü ne KDP ne de Alarızgari'dekiler böyle sıcak davranmıyorlardı. Biraz sohbet ettikten sonra bir milisin bizi alacağını söyledi. Ertesi gün saat üç gibi daha hava aydınlanmadan bir milis dördümüzü köyden aldı. Aynı günün öğle vaktinde bizi onlara ulaştırdı. Biz dört kişi katılınca grup sayımız sekize çıkmıştı. İkinci gün güvenlik dolayısıyla saat sekiz gibi Cudi'den ayrıldık. Gece yürüyüşüne alışkın olmadığımız için bazen tökezleyip yere düşüyorduk. Hareketlerine bir an önce adapte olabilmek için onlar gibi yürümeye çalışıyorduk. Gece soğuk olduğundan parkelerini kefyelerini bize veriyorlardı. Onlar öyle parkesiz, kefyesiz yürüyorlardı. Bir aile çocuklarını nasıl sevip koruyorsa, Apo'cular da bize öyle bakıp koruyorlardı. O gece zamanın nasıl geçtiğini anlamadan saat dörtte Besta tarafına ulaştık. İki ay boyunca buradaki koçerlere gidip propaganda yaptık. Bu süreçten sonra 1985 yazında Bestadan Kato Xalile'ya gittik. Burada eyalet toplantısı olacağı söylendi. Aslında toplanacak olan bütün parti gücüydü. Botan'dan Mardin'den Hakka-

Gece soğuk olduğundan parkelerini kefyelerini bize veriyorlardı. Onlar öyle parkesiz, kefyesiz yürüyorlardı. Bir aile çocuklarını nasıl sevip koruyorsa, Apo'cular da bize öyle bakıp koruyorlardı.

ri'den gruplar gelmişti. Aralarında Abbas, Agit, Dr. Baran ve Erdal arkadaşlar vardı. Sayımız yetmiş bulmuştu. Daha sonra öğrendiğime göre merkez toplantıydı. Biz yeni olduğumuzdan dolayı toplantıya giremedik. Toplantıyı Abbas arkadaş yaptı. Toplantıdan sonra bazı güçler dağıldı, Abbas arkadaş bir gruba Güneye geçti. Bizim grupta dahil, birkaç grup Agit arkadaşın koordinesinde Alihanların Köyleri ve şantiyesi üzerinde eylem yapacaktık. Bana bir Smirnof, bazı arkadaşlara G-1 bazılarına da Bruno vermişlerdi. Çok sevinmiştik. Eyleme katılacağımız haberi verilince sevinçten yerimizde duramıyorduk. Şantiye Şırnak'ın biraz aşağısındaydı. Cudi tarafına gidip düzenlemeler yapıldı. Yaklaşık otuz beş kişi dört gruba ayrıldık. Birinci grup Agit arkadaşın komutasındaki genel koordineyi yapacak gruptu. İkincisi; şantiyeyi basacak, üçüncüsü; ağanın evini basacak, dördüncü grupta şantiye eyleminden sonra oraya müdahale edecek askeri araçları vura-

uzak mesafede etkiliydi. Bir arkadaş B-7 kullanacaktı. Kalanlarda silahlarla eyleme katılacaktı. Gözlerimizi heyecanla müdahalenin geleceği şehir tarafına dikip bekliyorduk. Herkes yerini almış bir beklentinin içindeydi, hiç konuşmuyorduk. Uzaktan bir motorun sesi geldiğinde hepimizin elleri kendiliğinden silahlara uzanıyordu. Karanlıkta etrafı dinleyerek bekliyorduk. Şantiye grubunun üzerinde Ferit arkadaş vardı. Aynen planladığımız gibi dokuz buçukta şantiyeyi basıyorlar. İki bekçiden birinin silahına el koyuyor, diğeri ise kaçıp kurtuluyor. Oradaki işçileri toplayıp propaganda yapıyor, sonra da şantiyeyi yakıyorlar. Kaçan bekçi gidip düşmana haber verince askerler arkadaşların geri çekilecekleri yolun üzerine pusu atıyor. Ve grup pusuya düşüyor. Ferit arkadaş bir sokak lambasının altından geçerken vurulup şehit düşüyor. Önceden ne olduğunu bilmediğimiz için orada patlayan her mermi merakımızı daha da çoğaltıyordu. Çatışma olurken bile ne olduğundan habersiz yerimizde bekliyorduk. Bedran arkadaş yanındaki arkadaşına bir şey söylüyordu ki bir aracın ışıkları üzerimize vurup geçti. Gizli mevzilendiğimizden dolayı bizi görmesi imkansızdı. Git gide ışıklar yaklaştıkça heyecan daha da artıyordu. Biraz sonra Bedran arkadaşın "Panzer!" dediğini duydum. Şimdi daha rahat görebiliyorduk. Parlayan asfaltın üzerinde büyümüş bir kaplumbağa gibi ağır ağır bize doğru ilerliyordu. Birden her şeyi unutup panzeri izledim. Bedran arkadaş hazır gülle B-7'ye taktı. Omzuna usulca yerleştirdikten son-

Yürürken ilk gördüğüm Apo'cunun sözleri hala kulaklarımda çınlıyordu.

"Kürtlerin üzerindeki baskıyı yok edeceğiz..."

caktı. Şantiyeye gidecek yol üzerinde pusu atacaktı. Böylece şantiyeye gelecek destek engellenecekti. Ben de pusu grubundaydım. Grubun üzerinde Bedran arkadaş vardı. cihazlarımız olmadığı için randevu sistemi geliştirilmişti. Verilen saatte herkes eyleme başlayacak ve eylemden sonra da yine belirlenen yerde bütün gruplar birleşecekti. Eylemlerimiz saat dokuz buçukta başlayacaktı. Bizim pusu grubu olduğu için ne zaman başlayacağımız belli değildi. Müdahale ne zaman yapılırsa o zaman başlayacaktık. Grubumuz önceden belirlenen yolun üzerinde mevzilendi. Beş kişiydik. İki kişi Afarof kullanacaktı. Bu daha çok

ra nişan aldı. Kısa bir süre sonra kulakları çınlatan büyük bir patlama duyduk. Duman kuyruklu bir alev panzeri yakaladı ve ikinci patlama orada oldu. Panzer olduğu yerde çivilenmiş gibi duruyordu. Panzerden alevler çıkmaya başladı. Bir anda her taraf aydınlandı. Bu patlama işaretmiş gibi biz de silahlarımızdaki mermileri üzerine boşalttık. Birkaç dakika sonra eylemimiz sona erdi. Zaman kaybetmeden randevu yerimize doğru yola koyulduk. Yürürken ilk gördüğüm Apo'cunun sözleri hala kulaklarımda çınlıyordu. "Kürtlerin üzerindeki baskıyı yok edeceğiz..."

Komalên Ciwan Koordînasyon üyesi Lêgerîn Artemêtan; dergimizin Aydın, devrimci gençlik geleneğine dair röportajında sorularımızı yanıtladı.

Lêgerîn Artemêtan

Tarihten bu yana iktidar aygıtlarının gençlik üzerinde geliştirmeye çalıştıkları politikalarının ve kontrol altında tutma çabalarının kaynağı nedir günümüzde bu politikalar nasıl devam ettirilmektedir?

Gençlik tarihten günümüze her daim başkaldırı konumunda olmuş, haksızlığa, adaletsizliğe, tahakküme ve her türden zulüm ve talana karşı mücadele etmiştir. Bu konumundan dolayı iktidar aygıtları tarafından ele geçirilmesi ve kontrol altına alınması gereken bir kesim olarak görülmüştür. İktidar güçlerince, gençlik tarafından açığa çıkan refleks ve başkaldırılarına karşı her zaman şiddetle cevap verilmiş ve bu şekilde var olan gençliğin direnişçi ruhu bastırılmak istenmiştir. Kuşkusuz burada yürütülen baskı ve sindirme politikalarının nedeni tamamen egemen kesimin iktidar koltuğunu ele verme korkusundan kaynaklanmaktadır. Çünkü iktidar güçlerinin karşısında en çok tehlike arz eden güç gençlik kesimidir. Egemen sistem tarafından, içinde bulunduğumuz süreçte gençlik üzerine fiziki kaba bir baskıyla birlikte özel savaş politikaları yürütülmektedir. Bunu derinden ve sinsi bir şekilde gençlere yaklaşıp kendi kontrolü altına almaya çalışarak yapmaktadır. Devletin tüm kurum ve kuruluşları bu amaca hizmet etmektedir. Ordudan tatalım okullara, spor merkezlerine kadar devlete ait her türlü kurum bunun yürütücüsü olmaktadır. İktidar güçleri tüm gençlik kesimini hedeflemekte ve bu konuda ayırım yapmamaktadır. Onun için gençlik kimliği potansiyel suçlu ve tehlike arz etmektedir. Şu anda bu kesimin çoğu ya sindirilmiş ya sindirilmek için gözaltına alınmış durumda ya da bunu da başaramayınca tutuklanmaktadır.

Kimlik olarak gençlik kendisine yönelik bu saldırı ve sindirme politikalarına karşı bir bilinçlenme, aydınlanma, direniş ve eylemsellik halinde olmuştur. Apocu gençlik de aydın, devrimci gençlik olarak olarak örgütlendi.

Apocu gençlik bu aydın, devrimci gelenek içinde nasıl bir mücadele ve direniş mirası yarattı?

İktidar güçlerine karşı gençlik kesiminin her zaman bir duruş sahibi olduğunu belirtmiştik. Bu gençliğin baş eğmeyen, haksızlığa gelmeyen, hep ve doğruyu arayan karakterinden ileri gelmektedir. Bu nedenle gençlik her zaman öncü bir karaktere sahiptir. Daha özele indirgersek gençlik içerisinde de öncülük rolü biçilen bir kesim var ki günümüze kadar yaşanan tüm gençlik direnişleri ve başkaldırıları bu kesim tarafından yürütülmüştür. 68 kuşağı buna en somut örnek olarak verilebilir. Burada öncülüğü yapan kesim üniversite gençliğidir. Bu süreçte var olan emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı üniversite gençliğinin sosyalist yaşam çağrıları bir dalga gibi bütün dünyaya yayılmış ve dünyanın dört bir yanında yankılanmıştır. Bunun Türkiye'deki öncüleri ise adını duyduğumuzda bizleri heyecanlandıran Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya gibi devrimci öncüler olmaktadır. Bu kişiliklerin devrim düşüncesiyle üniversite yıllarında tanıştıklarını ve milyonlarca genci bu temelde harekete geçirdiklerini biliyoruz. Yine

temelini bu mirastan alan partimiz PKK'nin çıkış aşamasına baktığımızda ideolojimizin tohumlarının üniversite sıralarında atıldığını görüyoruz. Önder APO daha çok bu yıllarda devrimci mücadeleyi tanımış, ve sistem çelişkileri daha da derinleşmiş ve bununla birlikte büyük bir devrimci çıkış gerçekleştirmiştir. Yine grup aşamasında Önder APO ile yol alan ve PKK'nin kuruluşunda yer alan öncü kadroların üniversite öğrencileri olduğu biliniyor. Bütün bu aşamalara baktığımızda kıvılcımı çakan gücün ne olduğunu anlamak zor değil. Üniversite gençliği bu süreçte toplumla buluşmuş, toplum sorunlarını ortaya koymuş ve bu temelde harekete geçmiştir. Açığa çıkan duygular tamamen vicdani sorumluluk temelinde gelişmiştir. Faşizm, işgal, sömürüye karşı verilecek tek cevabın devrim olduğu bilince çıkartılmıştır. Ve burada umut ve inancın ne kadar güçlü olduğunu görüyoruz. Bunun en somut örneği ise PKK'dir. Önder APO ve yoldaşları mücadele içerisinde yer almaya başladıkları süreçte ellerindeki tek dayanakları bir şeyleri değiştirmeye olan inançları ve bırakılan mirasa layıkıyla sahip çıkma sözüdür. Bugün de PKK de üniversite gençliğine biçilen misyon var olduğu ilk gün gibidir.

Aydın, bilinçli ve devrimci gençlik her dönemde faşist iktidarların en çok korktuğu ve sindirmek, sömürmek için en çok yöneldiği kesim olmuştur. Faşist iktidar aygıtlarının günümüzde okumuş aydın gençlik kesimine yönelimleri ve politikaları nasıl sürdürülmektedir?

Faşist, soykırımcı TC rejimi de üniversite gençliğinin bu karakterini iyi tanımakta ve faşizmini daha fazla derinleştirebilmek için kendince kimi tedbirler almaya çalışmaktadır. Bu temelde üniversite gençliğine dönük özel ve psikolojik savaş politikaları uygulamakta, gençliğin direnişçi özelliğini yitme uğratmaya çalışmaktadır. Gençlik kesimin en aydın ve bilinçli kesimi diye bilinen üniversiteliler bugün ne yaptığını bilmeyen ve her zaman birin-

in yönlendirmesiyle hareket eder hale getirilmeye çalışılmakta, fikir ve düşüncelerden yoksun bırakılmaya çalışılmakta, tembel bir beyin oluşturulmaya çalışılmakta. Özetle robot üniversiteliler yaratılmaya çalışılmaktadır. Böyle bir karakter dışardan gelen tüm yönlendirmelere açık haldedir. Yap denildiğinde yapan, dur denildiğinde duran, en trajik olan ise bunları niye yaptığını bilmeyen sorgulamayan, neyin yanlış ya da doğru olabileceğini bile ayırt edemeyecek kadar düşünceleri köreltilmiş hale getirilen bir karakter yaşam içerisinde tanım bulamaz. Mesela üniversiteye çok büyük bir hayal ve umutlarla başlayan gençlik bir anda kendisini bir kaosun içinde bulmaktadır. Uyuşturucu, fuhuş bataklığında yok olmakla karşı karşıyadır. Nasıl oluyor da okuyan, bilinçli ve bununla birlikte toplumu aydınlatacak, yol gösterecek olan kesim kendi gerçeğinden ve toplumun ahlaki değerlerinden kopuk hale geliyor? Bilindiği gibi 2021 yılının başlarında Boğaziçi Üniversitesi'nde görevli olan dekana AKP faşist iktidarı tarafından kayyum atanmıştı. Özgür üniversiteler olarak her gün her saat propagandası yapılan üniversiteler ne kadar özgür sormak lazım? Bir üniversite gençliği istediği gibi iktidarı eleştirebiliyor mu? Herhangi bir sivil itaatsizlik eylemine katılabiliyor mu? Üniversite içerisinde özgür bir şekilde rahat rahat dolaşabiliyor mu? Üniversitelerin dört bir yanı sivil polisler ve güvenliklerce doldurulmuş, her bir öğrencinin her bir hareketi gözetlenmekte, her hangi bir eleştiri, protesto kabul edilmemektedir. Bunun sonucu gözaltı ya da tutuklanma olmaktadır. Üniversiteler karakollardan farksız hale getirilmiş durumdadır. Yine üniversiteli genç kadınlar cinsiyetçi söylemlerle karşı karşıya kalmakta, tecavüze uğramakta ve özellikle Kürdistan'da üniversiteli genç kadınlar devletin polisleri tarafından hedef alınmaktadır. Halbuki üniversiteler fikirlerin özgürce tartışıldığı,

sorunlara çözümlerin üretildiği mekânlar değil mi? Şuan zindanlar binlerce üniversite gençliğiyle dolmuş durumda ve bunun tek nedeni iktidara karşı muhalif bir çizgide yer almalarıdır.

Üniversitelerde bu faşist, ırkçı saldırılar en genel olarak yürütülmesinin yanında Kürt gençliğine ilişkin çok daha kapsamlı ve özele indirgenmiş bir faşizm ve ırkçılıkla yürütülmektedir. Bu saldırıların temelinde yatan gerçeklik nedir ve kürt gençliği buna karşı nasıl bir direniş ve eylemsellik halinde olmalıdır?

Bu faşist uygulamaların en çokta Kürt öğrencilere yönelik yapıldığı açıktır. Yıllar önce bir Kürt genci tarafından tüm faşist egemen talancı sisteme karşı büyük bir başkaldırı gerçekleşmiş ve bu kişi bugün ezengüçlerin en büyük korkulu rüyası haline gelmiştir. Önder APO ile başlayan bu direniş çizgisinde bugün Kürt gençleri APO'cu felsefeyle kendisini donatıyor, tüm faşizanlığa karşı başkaldırıyor. Bu yüzden nasıl ki dışarda Kürt öğrencileri hedef alınıyorsa üniversite içerisinde de en çok baskı ve zulme maruz kalan kesim yine Kürt öğrenciler olmaktadır. Kürt öğrencilerine tarih ve toplum olgusu çarpıtılmaya

ir. Nasıl ki 68 lerde ezilen halkın yanında yer alan öncü üniversite gençliği büyük bir devrimin yürütücü gücü olmuşsa bugün üniversiteler öncülüğünde büyük bir özgürlük devrimi gerçekleştirilebilir. Önderlik "Kürt kadını ve Kürt gençliği bu hareketin öncüsüdür" demektedir. Bu amaçla gereken öncülük rolün sahiplenilmeli. Her şey gençliğin tarihsel hamleye yeniden doğru ve yetkin katılımıyla belirlenece-

bu değerlere yabancılaşmaya, özünden boşaltılmaya çalışılmaktadır. Özellikle Kürt gençlerini var olan direniş ruhundan uzaklaştırmak için daima tüketen, hiç üretmeyen, kendisinden başkasını düşünmeyen ciddi bir maddi bağımlılığı aşılama çalışmaktadır. diyor Önder APO. Hayaller kadar özgürlüğün de sınırsız olduğu ve bunun sistemin sınırlarına hapsedilemeyeceği bir gerçektir. Yaşam sınırlarını çizmek de bizim elimizde yaşamı sınırlandırmakta. Bu amaçla direniş gösteren bir üniversite gençliği karşısında hiçbir güç ayakta duramaz. 68 gençlik ruhuyla bin yıllardır süre gelen iktidar tahakkümü yerle bir edilebil-

ktir. Bunun karşılığında dinamizmi ile destanlar yazabilecek olan gençlik ruhu amaç ve yöntemi iyi kavradığında başaramayacağı bir iş yoktur. Nasıl ki Önder APO üniversiteden çıkışıyla büyük bir tarihe adım atmışsa, bugün üniversite gençliği aynı ruh ve kararlılıkla APOCU felsefeyi benimseyerek, büyük bir mücadeleyle tarihsel davalara en önemli katkıyı gerçekleştirebilir. Eğer üniversite gençliği yarı aydın kesim olarak tanımlanıyorsa o zaman bu rolünü üstlenmelidir. Bu temelde üniversite gençliği direnişçi kimliğini, radikal bir tutumla ortaya koymalı ve Zap-Avaşın ve Metina'da açığa çıkan direniş ruhunu üniversite kampüslerinde selamlamalıdır.

Çand û Hûner Çiqas di Xizmeta Azadî, Têkoşîn û Welat de be Ewqas bi Wate û Rasteqîner e

Serhildan Zeyneb Garzan

"Hûner jiyan e." Ev gotin her tim rastbûna xwe îsbat kiriye, hûnermend hewl dide hemû zehmetiyê di jiyana wî de, êş, bedewî, tiştên ku nikare bîne ser ziman, rastiyên veşartî, qedexeyê û van îtirazên xwe jî bi hûnera xwe radigihîne û kesên ku jê re, nasnameya wî re, çanda wî re biyanî ne, ji wan re vediguhêze. Hûnermendbûn ne hêsan e, ji ber ku ji bo bijî heta ku jiyan dike divê ked bide, divê jiyanê bi nîrx bike, ger mirov xwe weke hûnermend pênase dike divê di jiyanê de xwe bide qebûlîkirin ku hûnermendekî bi biryar be. Kes û kesayetên hûnermend mirovên herî xwedî hest û lêgerînên azadiyê ne û zanebûn û jiyana wan civakîne. Di rastiya xwe de mirovên xwedî hest û zanebûna rast ya welatparêziyê ne. Di dîroka çan û hûnera kurd de gelek hûnermendên bi vê şêxlê rûxmî

gelek zext û zordariyan jî dev ji hûnera xwe ya civakî û netewî bernedabe û wek qadeke berxwedan û têkoşînê girtine dest. Di oxira hûnera şoreşgerî, netewî û civakî de êrîşên faşîzan re jî rû bi rû mane û berxwe dane. Çand û hûner çiqas di xizmeta azadî, têkoşîn û welat de be ewqas bi wate û راستeqîner e. Hûner mîrate û pêşeroja civakan îfade dike û di esasê xwe de bê mirîniyê ava dike. Divê ew kesên ku di rastiya xwe de hûnermend min jî bikaribin xwe bi hunera xwe di jiyanê de nemir bikin. Hûnermendên Kûrd jî hûnera xwe bi vî rengî kirine. Bi jiyanake dijwar xwe nemir kirine. Di hunera kilam û stranên kurdî de ji ber hebûna siruştê rengîn û çar werzî, gul û çiçekên reng bi reng, çiyayên bilind û bedew, gelê hunerperwer û herdem şadê Kurdistanê, zengîniyek taybet tê dîtin. Kurdistan mîna dergûşa bajarvaniya (şaristaniya) kevnar di Rojhilata Navîn de tê nasandin. Ji bo wê jî çanda gelê kurd ji aliyê Folklorê (stran, beyt, çîvanok, destan û hwd...) ve, xwedî dewlemendiyeke taybet e. Dagirkeran jî bo ji navbirina van nîrxên neteweyî pir xebatê kirin, lê bi hemû zordarî û zehmetiyên bêdawî ku ji kurdan re çêkirin, di hemû warên civakî, hunerî, ramyarî, aborî û hwd... xort û keçên kurd jî mîna erkeke mirovanetiyê şîyan û liyaqeta xwe di van qadên cûr bi cûr ên xebatê de, xuya kirine. Pîsporên mezin jî nava wan derkertine qada vî xebatê bi şan û şeref.

Di dîroka çan û hûnera kurd de gelek hûnermend rûxmî gelek zext û zordariyan jî dev ji hûnera xwe ya civakî û netewî bernedabe û wek qadeke berxwedan û têkoşînê girtine dest.

Kes û kesayetên hûnermend mirovên herî xwedî hest û lêgerînên azadiyê ne û zanebûn û jiyana wan civakîne.

Stanbêjek Nemir: Hesên Zîrek

Hesên Zîrek navdarek ji mûzîka Kûrdî ye, di sala 1921an de li gûndê Hermêlê yê bajarê Bokanê yê Rojhilatê Kûrdistanê (Îranê) ji dayîk bûye. Pênc salan wek hunermendekî di Radyoya Bexdayê de kar dike, lê bêriya welatê xwe dike û vedigere Bokanê. Lê li wir bi îsrar namîne û diçe bajarê Mehabadê yê Kûrdistanê Îranê, ew dem di wan salan de nîrxên kûrdî li ber çavan bû, û di beşa kûrdî ya Radyoya Mehabadê de dest bi kar dike. Tevî ku di salên pêş de heşt salan li Radyoya Tehranê dixebite û karê xwe yê mûzîkê zêde dike jî, salên li Mehabadê di jiyana wî de bi wateya kûrdî şopên kûr dihêle.

Jiyana wî ya nîvsedsalî pir dijwar dibe, heya ku di Hezîrana 1972an de ji pençeşêrê koça dawî dike, ji qehwexanê bigire karekî ku nexebitîye tûne ye. Îsrara wî ya di axaftina bi kûrdî de her tim bi polîsan re dixê tengasiyê û direve. Demekî ji aliyê Iraqê tê girtin. Lê ew hertim zimanê xwediparêze û bi zimanê xwe strana dinîvîse û dibêje. Dibekû ya herî watedar

ji hemû stranên Hesên Zîrek strana "Ey Nîştîman" be, ku gotinên wî di sala 1946an de piştî rûxandina Komara Kûrdî ya Mehabadê li Kûrdistanê Îranê nivîsî û çêkir.

Gelek stranên Hesên Zîrek, ji aliyê hûnermendên Tirk hatiye teqlîd kirin û gotinê wan hatine dizîn. Hesên Zîrek û hûnera wî hertim di jiyana me de ê zindî bin.

Stêrka ges a asîmanê hunera Kurdistanê Meryem Xan

Meryem Xan keça Mihemedê kurê Ehmedê Botîye. Ew di 1904'an de li gûndê Dêrgolê(1) yê girêdayî navçeya Bêrtê li Botanê hatiye dinê. Hinek jêder jî dibêjin ew ji Nîsêbînê ye û li wir hatiye dinê.

Meryem Xan ji bo hunera kurdî zehmetekî gelek mezin kişandîye. Ji bona wê jî nav û hunera wê heya roja îro jî tên hez kirin. Di Kurdistanê de Meryem Xan yekemîn ji pêşenga stranbejiya jina kurd e. Meryem Xan sala 1949'an li bajarê Bexdayê di nava xeribî û êşên mezin de çu rehmetê. Di demekê de ku di civaka kurdî de bi şerm dihat dîtin ku jin bibin dengbêj yan muzîkvan û piraniya dengbêjên kurdan zîlam bûn, Meryem Xan (1904-1949) xwe da bayê hunera kurdî û ji ber vê yekê gelek zehmetî kişandin. Meryem Xan yekemîn jina kurd e ku bi zaravaya kurmançiya bakur stran li ser qewanan tomar kirine.

Belê Meryem Xan ew jina kurd e ku di dîroka hunera Kurdistanê da bo yekemîn car hat nava qada xizmeta huner û strana kurdî û nav û xebata wê ket nava rûpelên dîroka hunera welatê me. Ji bo wê jî dengê wê ket nava hemû mal û

xanedanên kurdan. Wê di temenê xwe yê kurt lê pirbar de, karî şûpekê li pey xwe bihêle ku heya roja îro jî gelek heyranên deng û rêya wê dane ser şopa wê ya bêmirin.

Savaşa Doğru Koşar Adım

Raperin Sinan

Türkiye, Rojava ve İdlib'e saldıracak mı? Bir yandan bir saldırının tüm hazırlıkları büyük bir hızla yapılırken diğer yandan dinci faşist iktidarın ABD ve Rusya'dan izin koparma çabaları sonuç verecek mi? İzin koparmazsa ne olacak? Gözler, bölgedeki tüm dengeleri değiştirecek, Türkiye ve Kürdistan'daki sınıf savaşını derinden etkileyecek bu gelişmelere odaklanmışken öbür tarafta tüm dünya tarihini derinden etkileyecek, değiştirecek gelişmeler yaşanıyor. NATO, ABD ve İngiliz emperyalizminin faaliyetlerinden söz ediyoruz. Daha önce de NATO ve ABD emperyalizminin Rusya'yı üç taraftan; kuzeyde Baltık ülkeleriyle, kuzey-batı ve batıdan Polonya ve Ukrayna ile, güney-batı ve güneyden Romanya, Yunanistan ve Karadeniz üzerinden Türkiye ile; son olarak Azerbaycan ve Gürcistan üzerinden kuşatmaya çalıştığına işaret etmiştik. Bu kuşatmanın boşuna olmadığı; büyük bir savaşın ön hazırlıkları olduğu açık. Rusya da bunun farkında ve bu yüzden özellikle Ukrayna'nın NATO'ya alınmasına karşı şiddetli bir tepki göstermektedir. Bu şiddetli tepkiye rağmen bu emperyalistler Ukrayna'yı silahlandırmaktan geri durmuyorlar. Son olarak, İngilizlerin faşist Ukrayna iktidarına hassas güdümlü Brimstone füzeleri tedarik edeceği haberleri basına düştü. Haberin basına düşmüş olması bu füzelerin zaten Ukrayna'ya verilmiş olduğunu düşünmek için yeterlidir. ABD-İngiliz emperyalizmi ve tüm emperyalistlerin saldırgan savaş örgütü olan NATO, Ukrayna-Polonya, Baltık ülkeleri (Litvanya-Estonya-Letonya), Yunanistan ve Romanya'yı büyük bir hızla silahlandırıyor; özellikle Ukrayna'yı resmen silah deposuna dönüştürüyorlar. Tüm bu gelişmeler sonrası Rusya, NATO ile olan ilişkilerini askıya aldı. "Hiç bir kılıf, NATO'nun gerçekte saldırgan bir blok olduğunu gizleyemez" diye açıklama yapan Kremlim sözcüsü Peskov şöyle devam ediyor: "NATO'nun saldırgan tavrı hiçbir zaman sır olmadı. Bu, bizim ülkemize karşı kurulmuş bir blok. Hiçbir barışçıl açıklama ya da NATO'nun bu saldırgan yönelimine giydirilen hiçbir kılıf, bu bloğun gerçek varlık sebebini gizleyemez. Karşımızdaki, bizi düşman olarak gören saldırgan bir blok. Dolayısıyla, söz konusu saldırganlığın arttığı bu dönemde, başlıca vazifelerinin biri zaptetmek old-

uğunu ilan ettikleri bu dönemde bu ilişkilerden vazgeçersek bunun hiçbir korkunç tarafı olmaz." Devam etmeden, Rusya'yı kapitalizme götürmek isteyenlerin zavallılığına değinmeden geçmek olmaz. Evet, zavallı Peskov ve sözcülüğünü yaptığı güçler, Amerikayı daha yeni yeni keşfediyorlar! Daha dün kadar "partnerimiz NATO-ABD" söylemlerinden geçilmiyordu. Yeni yeni anlıyorlar ki NATO Rusya'yı düşman olarak gören saldırgan bir blok. Gerçekten zavallılar. Son bir şey, sosyalizmi yıkıp tukaka edenler şimdilerde "kapitalizmin artık sürdürülemez" bir noktaya geldiğini itiraf ve kabul ediyorlar. Çaresizler; zavallılıklarının kaynağı bu. Ayrı bir değerlendirme konusu olan bu meseleyi bir kenara bırakıp, savaş hazırlıklarının hangi boyutlara vardığına bakalım. ABD'de yayınlanan ve dikkatle takip edilen finans dergisi Forbes'de konuya ilişkin "ABD Hava Kuvvetleri'nin yeni ana görevi, Rus gemilerini batırmak" başlıklı makalede şunlar yazılıyor: "David Axe imzasıyla yayınlanan habere göre, ABD Hava Kuvvetleri'ne ait B-1 Lancer bombardıman uçakları, Rusya'nın Baltık ve Karadeniz filolarının imha edilmesini öngören yeni ana görevlerini icra etmek için provalara başladı. Axe, 4 B-1 Lancer'ın Ekim başında İngiliz Kraliyet Hava Kuvvetleri'ne ait Fairford hava üssüne intikal ettirildiğini ve uçaklardan ikisinin 19 Ekim'de Karadeniz'in suları üzerinde 12 saatlik bir görevi icra ettiğini, Polonya, Romanya ve Kanada'nın da uçaklarını B-1'e refakat etmeleri için havalandırdığını yazdı. Türk Hava Kuvvetleri'ne ait en az bir KC-135 uçağının B-1'lere yakıt ikmali yapmak için havalandığını belirten Axe, bunun üzerine Rusya

Donanması'na ait, Kırım'da konuşlu 2 Su-30 savaş uçağının önleme yapmak için kalktığını ifade etti. 2 B-1 Lancer bombardıman uçağının Rusya'nın Baltık Filosu'na 48 uzun menzilli gemisavar füzesi (LRASM) fırlatabileceğini belirten Axe, bunun tüm filoyu tek seferde batırmak, ABD ve müttefiklerinin bölgedeki gemilerine yönelik ana tehdidi ortadan kaldırmak için yeterli olabileceğini kaydetti. Axe, LRASM füzelerinin uzun menzili sayesinde NATO hava sahasından Karadeniz'in herhangi bir noktasındaki Rus gemilerini vurabileceğini savundu. "Peki, Türkiye, dünya çapındaki bu savaş hazırlığının neresinde? Tam ortasında demek en doğrusu. NATO-ABD-İngiliz üçlüsünün Ukrayna'yı silahlandırmaya ve NATO bünyesine dahil etmeye çalıştığını gördük. Türkiye, Ukrayna'ya Donbass'ta kullanmak üzere SİHA tedarik ederek ve bu SİHA'ların kullanımı için gerekli eğitimi vererek; hatta kullanımı için bizzat personel göndererek katılıyor. Bunun Rusya'yı nasıl rahatsız ettiğini Rusya Dışişleri Bakanı Lavrov'un açıklamalarından görmek mümkün. Rusya, Türkiye'nin bu kışkırtıcı hamlelerine Suriye üzerinden karşılık vermenin hazırlığını yapıyor. Rojava'nın Kamışlı havaalanına savaş uçağı konuşlandırarak ve dinci faşist çetelerin Türkiye sınırındaki yuvalarını bombalayarak adım atmaya başladı. Türkiye, İdlib ve Rojava'ya, Rusya'ya rağmen saldırır mı sorusuna verilecek yanıt ayrı bir konudur. Ama ABD, NATO ve İngiltere'nin dinci faşist iktidardan ve onun başı Erdoğan'dan neden vazgeçemedikleri ve en azından şimdilik neden vazgeçmeyecekleri daha iyi anlaşılmıyor mu? 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda Faşist Almanya ile İngiltere arasında bir sarkaç gibi sallanıp duran CHP yönetimindeki Türkiye'ye benzer bir Türkiye'ye bir daha güvenirler mi? Emperyalistler ne aptaldır ne de saftırlar. Boğayı iki boynuzundan yakalamadan bir şeye oldu-bitti gözüyle bakmazlar. Türkiye'ye gelince... Söylemeye gerek yok, Rojava ve İdlib'te Rusya karşısında yaşayacağı bir bozgun birleşik devrimimize muazzam bir itki sağlayacaktır. Savaş davulları yüksek sesle çalıyor. Ardı arkası kesilmeyen çatışmalar ve savaş, göz göre göre yapılan askeri yığınaklarla, ateşlenen silahlarla şiddetleniyor. Bir yanda büyük yıkım savaşının yakıcı nefesi kuzeyimizde yoğunlaşıyor. NATO-ABD emperyalizmi, Türkiye'yi de merkezine alacak bir savaş

**Milyonların öfkesi katlanacak.
Bu yüzden savaş, aynı zamanda
isyandır, ayaklanmadır**

**Barış istiyorsak, özgürlük
istiyorsak, ekmek
istiyorsak... Her ne istiyor-
sak, o düşmanı yenmek,
iktidar savaşını kazanmak
zorundayız.**

için Rusya'ya karşı pervasız adımlar atıyor Karadeniz'de ve batı sınırlarında. Ukrayna, Donbass, Karadeniz, Gürcistan... Bölge koşar adım savaşa sürükleniyor. Diğer yanda Suriye ve Rojava'nın işgaliyle girilen savaş batağı, yeni işgal girişimleriyle derinleşiyor. Haftalardır yoğun askeri seviyat var sınıra ve işgal bölgelerine. 35 bin kişilik bir ordunun Kobane'yi işgal için hazırlandığı haberleri dolaşıyor ortalıkta. Hep aynı sahte "vatanseverlik" nutukları... Aynı ikiyüzlülük. Birilerinin kasası dolmaya devam etsin diye; emekçiler kafalarını kaldırmassın, isyan etmesin diye; Kürt halkı özgürlüğünü kazanmassın diye... Harlıyorlar savaş ateşini. Dünümüzü ve bugünümüzü gasp edenler, yarınlarımızı da çalmak istiyor! Böylesine savaş ortamı almış yürümüşken, birileri seçimden, sandıktan, "güçlendirilmiş parlamenter sistemden" dem vurup umut tacirliği yapmaya devam ediyor hala. "Savaş tezkeresi" ne kim evet dedi, kim hayır dedi oyunu oynuyorlar. Boş bir kabuk bile olmayan Meclis'i çözüm yeri, kurtuluş umudu haline getirmek istiyorlar. İdlib'te Rusya-Suriye operasyonları yoğunlaşırken, Türkiye Til Rıfat'ı top ateşine tutmaya başladı. Ayn İsa, Til Temir ve Kobane namlunun ucunda. Buralardan en azından birini işgal etmek için ABD ve Rusya ile sonu gelmez pazarlıklar yürütüyor dinci faşizm. Cumhurbaşkanı, Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Saray sözcüleri... Hepsi sıraya girmiş art arda tehdit açıklamaları yapıyor. Evet, savaş yakın. Her zamankinden daha yakın. Yeni işgallerle Rojava'dan toprak tırtıklayacaklar yine. Kardeş Kürt halkını yerinden yurdundan edecekler, Ortaçağ cellatlarını sahaya süreceklere yine. Afrin, Gri Spi, Serekaniye yetmedi. Şimdi hedef Kobane. Krizler, gerilim ve çatışmalar tüm kapitalist dünyayı çoktan pençesine almış durumda. Nereye dönsek, nereye baksak aynı manzara. Küresel salgınla birlikte ağırlaşan bunalım, derinleşen devrimci kriz yayılıyor tüm dünyada. Kapitalist sistemi havaya uçurmaksızın, savaşımlardan, yıkımlardan, acılardan, krizlerden, yokluk ve yoksulluktan kurtuluş yok. Milyonların öfkesi katlanacak. Bu yüzden savaş, aynı zamanda isyandır, ayaklanmadır. Rojava ve İdlib'te dinci faşizmin uğrayacağı herhangi bir bozgun hem emekçi yığınların öfkesini patlatacak, hem karşı-devrimin örgütsel dokusunu bozacak, böylelikle birleşik devrimimize muazzam bir itki sağlayacaktır. Kapımızı çalan savaşa karşı bulunduğumuz her alanda sesimizi yükselteceğiz. Ama "savaş hayır" demekle yetinmeyeceğiz. Artık neredeyse bir yazgı haline gelen bu olası savaşın yaratacağı devrimci sonuçlar hesaba katacak ve hazırlıkları buna göre yapacağız. Unutulmasın. Kapitalist toplumda emekçiler için her zaman "gerçek düşman içerde". Barış istiyorsak, özgürlük istiyorsak, ekmek istiyorsak... Her ne istiyorsak, o düşmanı yenmek, iktidar savaşını kazanmak zorundayız.

Reşit Artos

Genç Yaşama Tuzak Kuran; Kapitalist Modernite

Kapitalist modernite gençlik yaşamına karşı tuzak kurma ustasıdır. Yaşamın genç olma karakterinin verdiği esnekliği kullanarak yaşamı bükmüş, bin bir zincirle bir daha doğrulmaması için adeta kayalara bağlamıştır. Ahlak kurallarını yaşamdan uzaklaştırmış, bunun yol açtığı ölçü tanımazlığı yaşamın esnek hali diye topluma sunmuştur. Bu işte özellikle genç kuşakları kullanmaktadır. Kapitalist modernite, insan bireyine rahat hareket etme olanağı tanıyan yaşamdaki esneklikten toplumsal yaşama saldırıyı çıkarmıştır. Esneklik yaşama istediğin saldırıyı yapabilirsin diye dönüştürülmüştür. Bu kapitalist tuzağı bilgi ve komünal bilinçle aşmak önemlidir. Ve bu görevin başarısı her kesimden önce gençliğin önünde durmaktadır. Kapitalist bireyci serkeşliğin içi boş çılgınlığına bilinçle yoğrulmuş Apocu isyancılık gibi karşılık verilmelidir. Kapitalist modernite yaşamı baştan sona iktidar kültürü ile yükü olduğu için demokratik toplum yaşamına saldırısı hayatını sürdürme gerekçesidir. Yine kendisinden önceki iktidar olan feodal dönem modernitesine ait yaşam kalıplarını ele geçirip kendi karakterine göre biçimlendirmeyi de topluma ilericilik olarak hep sunmuştur. Bu iki yöntem kapitalist modernitenin var olma biçimidir. Yeni bir hayat ve toplumsal inşaya giderken bu temel özellikleri bir an olsun unutmamak başarı için bir diğer şarttır. Kendisini hayatın demokratik değerlerine saldırı ve eski modernitenin aşılması arkasına saklayarak sunan kapitalist modern yaşam, demokratik yaşama saldırısındaki birinci hedef kitlesi kadınlar ve gençlerdir. "Ben yeniyim" derken sunduğu her şeyde de bu iki toplumsal kesim ilk hedeftir. Örneğin hemen her gün onlarca kadının katledilmesine

rağmen kapitalizmin kadınlara "özgürlük" getirdiği sözü en çok duyduğumuz sözdür. Kötü alışkanlıklara bulaştırıldıkları için her gün onlarca tehlikeli suç işleyen ve ölen gençlere rağmen "en rahat ifade ortamını gençlere" kapitalizm döneminde yaratıldı sözü sıkça duyduğumuz bir diğer ifadedir. Bu yalanlara karşı ahlaki toplum kurallarını öne çıkararak doğru namuslu yaşamı göstermek gerekir. Gençleri tüketenin kötü şeylerin müptelası yapanın kendisi olduğunu ondan uzaklaşarak tüm topluma göstermek mümkündür. Milliyetçiliğin başta eğitim olmak üzere kültürel yaşamın her hücreğine bulaştırılması yine yerine ve zamanına göre başta dincilik olmak üzere diğer ideolojik argümanlarla hayatı zehirlemesi gençler önüne kapitalist hayat tarzının çıkardığı en büyük tuzaklardan bir diğeridir. Kapitalist hayat ruhsuzluğu ve değersizliği yarattı. Gençliğin kendini bulması ve kimlik sahibi olması önünde en büyük engellerin başında bu özelliği gelir. Gençler toplumsal yaşamda kendilerini anlayanların olmadığını bunun için hep yalnız kaldıklarını belirtirler. Bunun asıl sebebi kapitalist ruhsuzluk ve değersizliğin kişinin psikolojisinde topluma karşı yarattığı güvensizlik ve inançsızlıktır. Daha doğrusu bireyine karşı sorumlu olan bir toplumsallık ortada bırakılmamıştır. Bu hayat tarzından kaynaklı gençler toplumdan uzaklaştırılmıştır. Maalesef burada epeyce bir yol alınmıştır. Bu saldırıdan kaynaklı yaşamın her zaman genç olması özelliği her zaman dinamik olan gençliğini önemli oranda kaybetmeyle yüz yüze kalmış ve adeta her zaman olması gereken yaşamın yaşlı halidir sonucuna yol açmıştır. Toplumdan uzaklaşmak, olay ve olgular karşısında duyarsız kalarak adeta yaşlı biri gibi bu dünyadan el etek çekip son nefesini vermeyi beklemek gibi olmak tam bir

Kapitalist modernite gençlik yaşamına karşı tuzak kurma ustasıdır. Yaşamın genç olma karakterinin verdiği esnekliği kullanarak yaşamı bükmüş, bin bir zincirle bir daha doğrulmaması için adeta kayalara bağlamıştır

yaşlılık hali değil midir? Bu saldırıya karşı gençlik kendi toplumsallığını komünlerini kurarak alternatif yaşam alanlarını yaratmalıdır. Bilindiği gibi ikinci dünya savaşıdan sonra bu yönlü birçok arayış olmuş ve nihayetinde de toplumsal ve siyasal etkileri halen devam eden 1968 kuşağı ortaya çıkmıştır. Kapitalist modernite demek tek tip olmak demektir. Kapitalist modern yaşam asker polis kültürlü toplum demektir. Bugün neden sivil toplum olarak adlandırılan başka bir toplumsal gerçeklik arayışı ortaya çıktı sorusu üzerinde düşünülmesi gereken bir sorudur. Kime ve neye karşı sivil toplum? Kuşkusuz günümüzde kast edilen sivil toplum ile değişik bir gerçeklik ifade edilmeye çalışılmaktadır. Ancak kendisini açık toplumun kurucusu, özgürlükçü toplumun öncüsü, demokrasi icatçısı olarak sunan bu kapitalist modernite döneminde gerçek kendisinin söylediği gibi ise neden sivil toplum demokratik hakların korunması gibi kavramlar ve kurumlar oluşsun ki! Kapitalist modern yaşamın zirvesinin faşizm olduğunu bilmek gerekir. Kapitalist modernite gerçekleri ters yüz etme icatçısı olduğu için kendi özü olan faşizme karşıymış gibi kendisini sunmaktadır. Faşist kültür eril, düşüncesiz, yüzeysel, lümpen ve bireyciliğin en örgütlü halidir. Çağımızın hakim modernitesi bu özsel saldırı tarzını her zaman en fazla gençliğe karşı yürütmüştür. Tek tipleştirilmiş bir hayat içine hapsederek monotonluğa mahkum kılınmış gençlik kapitalizmin eseri-yken kendisini sadece ve sade fiziki biçimlerdeki (birçoğu ucubelik olan) farklılıklar üzerinden nasıl sunduğunu hepimiz bilmekteyiz ve görmekteyiz. Bu tam bir ibretlik durumdur. Beğenmediğimiz feodal dönemde bile bir çırpıda onlarca sayabileceğimiz genç yaşta icat ve ekol sahibi olmuş alim, sanatçı

ak dahi kapitalist modernite eleştirisi yapıp onun gerçek yüzünü deşifre etmek mümkündür. Zaten bu sistemin gücünde güçsüzlüğü de ahlaksızlığındandır. Yeni bir toplumsal inşa işinde de bu elimizdeki en büyük silahtır. Kapitalist modernite şahsında iktidar kültürü ile biçimlendirilmiş yaşama alternatif üretirken genelde iktidar orijinli modernitelere özelde de kapitalist modernite yaşamını aşmak olmazsa olmazımızdır. Yeni bir toplumsal inşa yolunda ilerlerken en dikkat etmemiz gereken toplumsal ahlak kurallarıdır. Kapitalist modernite algısından kaynaklı ahlak denilince birçok kişi feodal değer yargıları olarak bilinen kurallardan bahsedildiğini düşünmektedir. Bu doğru değildir. Bahsedilen bencillik yerine paylaşımcılık, tüketicilik yerine ölçülülük, maddiyatçılık yerine manevi paylaşım, yabancılaşmışlık yerine dostluktur. Yeni bir yaşam için bu tür ahlaki ve kültürel davranış ve kurallar en önde gençlik topluluklarında yaşam bulmalıdır. Çünkü çağımızın toplumsal mücadelelerinde öncülük kesinlikle ahlaki yanı ağır basan bir öncülüğü şart kılmaktadır. Kapitalizm Kültür Karşıtlığıdır Toplumsallaşma ile kültürleşme olmazsa olmaz biçimde birbirine bağlıdır. Biri olmadan diğeri varlığından söz edilemez. Toplumsallıktan kopuk, toplumsallığa karşıt bir kültürden, kültürleşmeden söz edilemez. İnsan toplumunun tarih boyunca oluşturduğu yapısallıklar ve anlamlılıklar bütünü olarak tanımlanan kültür, aynı zamanda toplum, toplumsallık tanımıyla da eşanlamlıdır. Toplum, bireylerin rastgele bir araya gelişleriyle oluşan matematiksel bir toplam ya da yığın; toplumsallaşma da bir yığınlaşma değildir. Bir anavatan üzerinde yaşanan ortak tarihi süreç içinde oluşan ve kültürel birliktir ifadesini bulan ruhsal şekillenme (ortak sevinç ve üzüntüleri) birliği,

Kapitalist bireyci serkeşliğin içi boş çılgınlığına bilinçle yoğrulmuş Apocu isyancılık gibi karşılık verilmelidir.

ve entelektüel hata siyasetçi olduğunu biliyoruz. Yaşam enerjisi ile dolu olan gençlik, Kapitalizmde ise bir çırpıda milyon dolar kazana bilen topçu-popçu hayalleri ile derdest edilmiştir. Ancak gel gör ki "en gelişkin, en bilinçli ve bilimsel akıl ile düşünen gençlik benim gençlik" diye bilmektedir. İşte birde bu sebepten kaynaklı gençliğin içinde demokratik toplum komünleri ile yaşadığı ayrı akademileri, tarım başta olmak üzere üretim çiftlikleri, spor kulüpleri, sanat kurumları, siyasi örgüt ve birimleri olmak zorundadır. Bir kaç ahlaki değere dayanar-

yani benzer zihinsel formasyonları olan insan kümeleri toplum olarak anlamlandırılmaktadır. Yani toplum ve kültür ortak bir mekân ve zamanın ürünüdür. Kültürü toplumların varlık koşulu olarak değerlendirirsek -ki öyledir-, kendisi olmanın, bu anlamda toplumsal varlık olmanın yolu kendine özgü bir kişilik ve kimlik yaratmaktan, yani kendi kültürleşmesini sağlamaktan geçmektedir. Kapitalizm ise hegemonik iktidar sistemini korumak ve yaygınlaştırmak için toplumu atomlarına kadar parçalamak, dağıtmak zorundadır. Başka türlü hegemonik egemenliğini sürdürmesi mümkün

değildir. Toplumu parçalamak, dağıtmak için her yol ve yöntemi geliştiren kapitalist modernite, tam bir toplum karşıtlığıdır. Temel mayası olan ahlaki ve politik dokusu yok edilmeden hiçbir toplum uzun süre egemenlik altında tutulamaz. Kapitalizm ise tüm toplumsal yaşamın her anı ve alanını işgal ettiği hukukuyla ahlaki dokusunu, özyönetim hak ve mekanizmalarını gasp ederek politik dokusunu, maddi ve manevi üretimden kopararak toplumun ekonomik dokusunu yok etmeye çalışır. Dolayısıyla tam bir toplum karşıtlığı sistemi, toplumkırım sistemidir. Kapitalizm Bu işlevlerini yerine getirebilmek için toplumun sırtına yüklediği bir kambur olarak orta sınıfı, sivil ve askeri bürokrasisi, mahkemeleri, cezaevleri, okulları, üniversiteleri, özel savaş merkezleri ve ideolojik hegemonya aracı medyası ve popüler kültür endüstrisiyle topluma karşı tam bir savaş mekanizması olarak örgütlenmiştir. Bu sistemin koçbaşı ulus devletin "modern Leviathan" olarak adlandırılması da bu niteliklerinden ötürüdür. Kapitalizmin toplum karşıtlığı,

Kapitalizm toplum değil toplum karşıtlığı olduğu oranda kültür değil kültür karşıtlığıdır da

lerini geçirmiş; içeriğine bireycilik, bencillik, tüketicilik, belleksizlik, hazcılık ve eğlence ile zaman öldürmeyi yedirerek kendisini hâkim kılmıştır. Devasa ölçeklerde gelişen kitle iletişim araçları ve medya da bu kültürün üretildiği ve pazarlandığı temel alan haline getirilmiştir. Başta küresel medya tekelleri olmak üzere kültür

Gençler toplumsal yaşamda kendilerini anlayanların olmadığını bunun için hep yalnız kaldıklarını belirtirler. Bunun asıl sebebi kapitalist ruhsuzluk ve değersizliğin kişinin psikolojisinde topluma karşı yarattığı güvensizlik ve inançsızlıktır.

esas olarak ulus devlet ve endüstriyalizmle birlikte kültür karşıtlığı biçiminde somutlaşmaktadır. Kapitalist özel savaş merkezleri kapitalizmin toplum ve kültür karşıtlığını gizleyebilmek için "kapitalist toplum, kapitalist kültür" kavramlarını bilerek ve isteyerek kullanmaktadırlar. Bu tam bir çarpımadır. Kapitalizm toplum değil toplum karşıtlığı olduğu oranda kültür değil kültür karşıtlığıdır da. Sınıflı, Devletli uygarlığın doğuşundan günümüze kadar toplum ile egemenler arasında ideolojik, politik ve kültürel mücadele kesintisiz bir biçimde süregelmiştir. Bu mücadelenin toplumsal kültür aleyhine en çok derinleştiği süreç kapitalist modernite sürecidir. Kapitalist modernitenin büyümesi, derinleşmesi ve yaygınlaşmasıyla birlikte sermaye ve iktidar tekelleri çeşitli araç ve biçimlerde kültürü de hakimiyetleri altına alarak üretimini, içeriğini, ifade biçimi ve rollerini de değiştirmişlerdir. Kapitalist modernite, toplumun kültürel üretim yeteneği ve yöntemlerini gasp ederek yerine merkezi, tekelleşmiş ve endüstrileştirilmiş üretim yöntem-

endüstrisini oluşturan tekeller 'halk adına halk için' kültürün -kültürsüzlüğün- üreticisi haline gelmişlerdir. Toplum ve kültür karşıtı bu yönelimlerin temelinde toplumların, halkların kendi kültürlerini oluşturmaları ve sürdürmesi yeteneği, hak ve görevinin gasp edilmesi vardır. Beğeni ve tercihleri, kabul ve ret, güzel ve çirkin, iyi ve kötü ölçülerini üretme olanakları toplumların elinden alınmaktadır. Bunun yerini önce ulusdevletler, sonra uluslararası ve giderek uluslar üstü tekellerin geliştirdikleri ölçüler almaktadır. Beğeniler ve tercihler bunların biçimlendirdiği kültüre ve onun ürünlerine odaklandırılmaktadır. Toplumlar artık kültür üreten konumundan çıkarılmakta, kültür satın alan ve tüketen bir konuma itilmektedir. Satın alınan "kültür" ise, kültür endüstrisi tarafından sistemin mantığına ve çıkarına göre tasarlanarak üretilen; yani, sistemin her gün, her saat kendisini yeniden ürettiği kültür -siz bunu kültürsüzlük olarak okuyun- olmaktadır. ■

Kurtay Faraşin

Kürdistan'da Silinmez Bir Hafıza: Deq

Ortaya çıkışı nerede ve ne zaman olduğu kesin olarak bilinmemekle beraber ilk kalıntılarına M.Ö. 5 binli yıllarda Afrika'da ve Güney Amerika'da rastlandığı söylenmektedir. Bu tarihten sonra Avusturya, İtalya, Mezopotamya, Yunanistan, Japonya, Çin, Yeni Zelanda ve Avustralya yerlilerinde de vücudun çeşitli yerlerine farklı amaçlarla işlenmiş deq'ler görülmüştür. Bu geleneğin nereden çıktığı belli olmasa bile yüzyıllardır bu geleneği bozmadan sürdüren Kürtlerin olduğu bilinmektedir. Tarihsel süreç boyunca Mezopotamya'da birçok devletin saldırı ve imha politikalarına maruz kalan Kürtler, yaşanan bu acıları ve acılar karşısında gösterilen direnişleri bir şekilde günümüze kadar ulaştırmayı başarmışlardır. Bu çabayı bazen bir Dengbej eserinde bazen sözlü bir hikayede bazen de vücuda ince motiflerle çizilmiş ve bir daha asla silinmeyecek olan Deq ile görürüz. Deq yapmanın bir takım yolları olsa da, Kürdistan'da tek bir yöntem kullanılıyor.

Genellikle kadınların yaptığı dövme için anne sütü, hatta kız çocuğu doğuran lahusa kadının sütünün olması tercih ediliyor. Bunun da mitolojik bir kökene sahip olduğu söyleniyor. Ateşte uzun süre kalmış kazanın isi kazınarak, sütle bir karışım elde ediliyor. Elde edilen karışım bildiğimiz basit iğnesinin yardımıyla derinin altına mikron

mikron itiliyor, iğneyle dövülüyor. Dövme yapılan yerde derin olmayan bir yara açılıyor, bir iki günde kabuk bağlayarak iyileşiyor ve derinin altına sızan karışım yeşilimsi bir renk alarak, ömür boyu silinmez bir iz olarak kalıyor. Tılsım, nazar ve güzelleşmek amacıyla yapılan deq yanı sıra, bir soy işareti olarak da kullanılmış. Deq yıllarca bir tanınma, tanıtma aracı olarak insan bedeninde varlığını korumuş. Romalılar, esir ve kölelerin alınlarına dövme yaparak, her yerde tanınmalarını sağlıyorlardı. Kürdistan'da her kabile, her topluluk, aşiretin kendine has bir işaret kullanmış olduğu yapılan dövmelerden anlaşılıyor. Milletlere göre farklılıklar gösteren Deq, nitekim inançlara göre de farklılık gösterebiliyordu. Süryaniler, Ezidiler, Müslümanlar her toplum kendi kültür ve inancına göre dövme şekilleri oluşturmuştur. Dövmelerde doğurganlığı artıran işaretler mi desen, kahramanlığı ifade eden şekiller mi desen, bütün motifler belli bir anlam yüklenerek bedenlere işlenmiş. Her inanç, her etnik yapı, her kültür kendine göre bir anlam biçmiş ve Deq'in asırlarca varlığını sürdürmesini sağlamış. Kürtlerde sadece Deq'in varlığını sürdürmesi söz konusu değil, aynı zamanda egemenlerin silmek istediği tarihte Deq geleneği ile yaşatılmış ve bugünlere aktarılmıştır. Bunu görmek, daha iyi anlamak için ise Deq yapılırken kullanılan motiflere bakmakta yarar var.

İşaretlerin hikayesi Yeşile boyanan dudak:

Rivayete göre, İslam öncesi zamanlarda Mekke Pazarı'nda bir erkeğin bir kadını zorla öpmesini protesto eden kadınlar, dudaklarını boyamışlar ve dudak dövmesi böylece başlamıştır.

Güneş motifi:

Erkeklerin sağ şakaklarında dokuz noktayla yapılmış güneş kursu, onu taşıyanın her daim sağduyulu, akıllı ve zeki olacağına, ahirette yanmayacağına delaletmiş. Çok rastlanan güneş ve ay motifleri yaşam kaynağını, sonsuz yaşam isteğini simgelemektedirler.

Haç motifi:

Haç motifi Hristiyanlığın bir simgesi diye bilinse de gerçekte bu motifin tarihi çok daha eskilere uzanıyor. Renkleriyle birlikte uğurlu yön bildirdiğine, kötü bakışların etkisini yok ettiğine inanılıyor. Ucu içe dönük okun deldiği daire ise döllenmenin bir göstergesi olarak doğurganlık ve bereketi simgeliyor.

Ay motifi:

Yaşam kaynağını, sonsuz yaşam isteğini simgelemektedirler

Hayat ağacı motifi:

Kadınlarda boyundan göğse inen hayat ağacı motifi Ana Tanrıça inanisından kaynaklanıyor. Hayat kaynağı annenin doğurganlığını, ceninin gelişim evrelerini ve nihayet hayat ile ölümü imgeliyor.

Tarak ve ayna motif:

Kadınlarda el üstü ve ayak bileklerinde rastlanan tarak ve ayna şekilleridir.

Halka motifi:

Dövme desenleri arasında ayak bileklerinde halka motifleri önemli yer tutmaktadır. İnsan bedenine işlenen bu işaretlerin ömür boyu silinmeden kalması da bambaşka bir anlam ifade ediyor. İnsan vücuduna işlediği şekillerden bir daha kurtulamıyor, bir ömür taşımak zorunda kalınıyor. Bir nevi künye. Acıyla, kapkara isle yoğrulan, anne sütüyle beslenen ve iğne ucuyla bedene kazınan bir künye. İnsanın uzvu gibi kendisinde yaşayan olağanüstü bir künye. Ve bu künye bugün bütün yoğunluğu ve ağırlığıyla Kürdistanlıların bedenlerinde silinmez bir şekilde duruyor. Kimi kahramanlığı, kimi bağlı olduğu inancı-aşireti kimi ise acıyı simgeliyor. Tarih boyunca Kürtler kendilerini, kendilerine has kültürel direnişleri ile yaşatmış ve bugünlere getirmiştir. İşte Deq tam da bu noktada Kürtlerin en özgün direnişlerini anlatan, güçlü bir motiftir.

PKK'de Eğitim Başlı Başına Bir Devrim İşidir

Duran Kalkan

Eğitimi dar ve sınırlı ele almamak lazım. "Olursa da olur, olmazsa da olur" biçiminde de yaklaşmamak gerekiyor. Olmazsa olmaz kabilinden bütünlüklü, derinlikli ve bir kişilik devrimi olarak ele almak lazım. Kölelikten kurtulmak, özgür birey olmak istiyorsak bu ancak köklü bir kişilik devrimiyle olabilir, yoksa özgür kişilikle, köle kişiliği uzlaştırarak, yarı yarıya bölüştürerek bu gerçekleşmez. Eğitimi köklü bir değişim-dönüşüm süreci olarak ön görmek, eğitim olayını devrimsel olarak ele almak yerine, böyle biraz cilalama, biraz geliştirme, "eski-si gibi olmasın ama, özgür kişiliğin gereklerine göre de olmasın, ikisini de içinde biraz barındırsın bize yeter" biçimindeki bir yaklaşımla ele alıyoruz. Bu da orta yolcu kişiliği, ikili kişiliği, orta sınıf kişiliğini ortaya çıkarıyor. Düzenle devrimi iç içe birlikte yaşamaya çalışan, her ikisini de kişiliğinde tutan, var eden bir durumu ifade ediyor. Bu doğru ve yeterli bir eğitim anlamına gelmiyor. O halde doğrusu, yeterli olanı nedir? Köklü değişim dönüşümdür. Devrimci, radikal değişimi öngörmedir. Toplum kırımın, soykırımın öngördüğü kişiliğin karşıtı olarak özgür, demokratik, yurtsever kişiliği ortaya çıkarmadır. O kişilik ruhuyla, duygusuyla, düşünce ve davranışlarıyla dolma, bunları bilme, bunları benimseme, beğenme, özümseme işidir. Kültürel soykırım rejiminde bu konuda bir maskeleme durumu var. Özgürlükçü olan nedir, kölece olan nedir bunlar yeterince bilince çıkartılamıyor ve çoğu zaman kölelik, özgürlük sanılıyor. Zaten kapitalizmin, liberalizmin en büyük sahtekârlığı bu noktalar dardır. En derin kölelikten de öte bağımlılığı özgürlük diye halklara sunuyor. Öyle yapıyor ki, her şeyi ters yüz ediyor. Kültürel soykırımda bu durum fazlasıyla böyledir. Toplum ve birey üzerinde kapitalist modernite sisteminin, kültürel soykırım rejiminin saldırısı bu kadar derin ve bütünlüklüyse, o halde buna karşı mücadele ve kendini eğitime de bu denli derin, bütünlüklü ve devrimci olmak durumundadır. Kişi-

lik devrimi bir bütünlüğü ve derinliği içermelidir. Ancak böyle yapılırsa alternatif bir kişilik, alternatif bir toplum, alternatif bir sistem haline gelir; böyle olunmazsa, yarı yamalak olmayı, kesinlikle mevcut olanın uzantısı olmaktan çıkamamayı ifade eder ve onunda çok fazla bir faydası olmaz. Bu nedenle bir; bu aldatmaya karşı gerçekleri görebilmek, neyin gerçekten özgürlük, neyin kölelik olduğunu doğru ayırmak, bu konudaki bütün yanıltıcı, aldatıcı söz ve davranışların ötesine geçebilmek lazım. İki; doğru olanı, özgürlükçü olanı benimsemek gerekiyor. Zaten bir şeyin doğruluğuna inanmak, ancak onunla yaşamın olacağına inanmak ve benimsemek anlamına geliyor. Kapitalizm öyle bir algı yaratıyor ki, gerçeğini görsen bile kendisini benimsetiyor. Cilalıyor, boyuyor, kendisini daha güzel göstermeye, daha kabul edilir, yaşanır, benimsenir hale getirmeye çalışıyor. Bu bakımdan özgürlükçü olanı, toplumsal olanı benimsemek ve özümsemek lazım. İlke ve ölçüler temelinde bir düşünce ve yaşam sistemi oluşturmaya, bir kişilik şekillendirmeye, kişiliği örgütlü kılmaya ihtiyaç var. Kişilik devrimi yapmaya, kişilik devrimini pratikte gerçekleştirmeye ihtiyaç var ve bu açıdan özümseme de çok önemlidir. Yarı yamalak yaklaşımlar söz konusu olabiliyor. Köklü bir değişim-dönüşüm olmadan, iç içe, özgürlükçü olanla, köle olanı yaşamaya çalışma, onları yan yana tutma fazlasıyla yaşanabiliyor. Eğer köklü bir özümseme gerçekleşmezse, devrimsel bir değişiklik olmazsa özgürlükçü bir kişilik ve duruş gelişmiyor. Demek ki eğitim yeni, doğruyu, güzeli görmenin yanında, mevcut iktidarcı-devletçi sistemin, kültürel soykırım rejiminin, kapitalist modernite sisteminin ruh, duygu, düşünce ve davranışta kişiye yedirdiklerine karşı bir mücadeleyi ifade ediyor ve birin-

ci şartı budur. İkinci şartı da toplumsal özgürlüğe, demokrasiye dayanan, paylaşımcı, eşitlikçi, politik-ahlaki toplum ilkeleriyle donanmış bir kişiliği ortaya çıkarmayı, bu özelliklerle kişiliğini yeniden yaratmayı, yeni bir kişilik inşa etmeyi gerektiriyor.

Demokratik Toplum ve Demokratik Ulus ancak özgür birey üzerinden inşa olur. Özgür kişilik ancak Demokratik Ulus inşa edebilir. O halde özgür kişiliğe dayanmayan bir Demokratik Ulus ya da Demokratik Toplum İnşası olmaz. Eğer devrimin özü Demokratik Ulus, Demokratik Toplum İnşasıysa, onun da merkezinde özgür kişilik inşası var. Her türlü kölelikten kurtulmuş özgür kişiliğin inşası, Demokratik Ulus ya da toplum inşasının merkezinde yer alıyor. Kişilik devrimi olmadan, Demokratik Toplum, Demokratik Ulus devrimini gerçekleştirmek mümkün değil, bunlar iç içe birlikte ve bütünlüklüdür. Birbirinden uzak ve kopuk değildir. Eğitim en genel anlamda; iş yapmaya hazır hale gelmek, kendini iş yapmaya hazırlamak, olarak tanımlanabilir. Duygu olarak, düşünce olarak, beceri olarak işleri başarıyla yapar konuma kendini getirme ve özgür kişilik inşasına eğitim diyoruz. Demek ki, eğitimle iş yapma arasında, görev yürütme arasında, pratik arasında kopmaz bir bağ var. Eğitim pratikten kopuk bir şey değildir. Daha genel ele alacak olursak aslında yaşamı öğrenmeyi eğitim olarak tanımlayabiliriz. Mesela bir çocuğun eğitimi

bunu içeriyor. Esas eğitim olarak o da ele alınıyor. Yaşamı ve iş yapmayı öğrenme, kendini yaşamı yaratmaya, iş yapmaya hazır hale getirme oluyor. Bizde departili olma bilincine varma, halkın özgürlüğü, kurtuluşu için çalışmayı bir görev olarak bilme, bu işleri yapacak bir duygu gücü, düşünce gücü kazanmak için çalışma, araştırma-inceleme, teorik eğitimler bunu ifade ediyor. Ortaya çıkan düşünce gücünü başkalarına taşımak, bunun için çaba harcamak, onu gerçekleştirmek için söz, hitabet, propaganda gücü kazanma, dil gücünü ortaya çıkarma, insanlarla bir olma, onları örgütleme, görev verme, yönetme, tanzim etme, örgütleme, bunların hepsi eğitimimizin amacı hatta kendisi oluyor. Bunları yapacak şekilde kendini eğitme, örgütleme ve yönetme gücü kazanma; onun için görevleri takip etme, görevlerin nasıl yürütüleceğine dair plan gücü kazanma; yapılacak işlerle iş yapacak kişinin uyumunu belirleme; insanlara görev verme, denetleme hepsi bu kapsamdadır. Eğitimin moral, motivasyon, duygu boyutu var; düşünce, zihniyet, anlayış boyutu var; pratik iş yapma, beceri boyutu var. Bunlara moral eğitim deniliyor, ideolojik eğitim deniliyor, askeri-teknik veya mesleki eğitim deniliyor. Pratiğe geçti mi insanı iş yapmaya hazırlama alanı bakımından eğitim kendi içinde ayrıştırıyor. Beceri kazandırıyor ona mesleki eğitim diyoruz, düşünce olarak hazırlıyorsa ona

Kültürel soykırım rejiminde bu konuda bir maskeleye durumu var. Özgürlükçü olan nedir, kölece olan nedir bunlar yeterince bilince çıkartılamıyor ve çoğu zaman kölelik, özgürlük sanılıyor.

teorik-ideolojik eğitim diyoruz, moral veya duygusal olarak hazırlıyorsa ona moral eğitim diyoruz. Burada önemli olan yaşam ve iş yapmayla kendini eğitime arasındaki kopmaz bağı anlamaktır. Yaşamın ve iş yapmanın eğitimle mümkün olduğunu, başarılı iş yapma ve doğru yaşamak için, ona göre kendini eğitmek gerektiğini anlamak önemlidir. Bu olmazsa, kendini bu temelde hazırlayıp eğitmek olmazsa yaşamda başarılı ve doğru pratikleşme olmaz. Ne kadar kendimizi görevler karşısında eğitirsek o kadar yaşamı doğru, pratiği başarılı gerçekleştiririz. Kendini eğitmeden sürece giren başarılı sonuçlar elde edemez. Hazırlıksızlık, anlamamazlık öyle ortaya çıkıyor ve bu da eğitimsizlik anlamına geliyor. Eğitimsizlik, yapacağı işe göre kendini hazırlamama anlamına geliyor. Öyle olup da ondan sonra işleri başarıyla yapan, görev yürüten olmak mümkün değildir. Ancak ne kadar kendimizi eğitip hazırlamışsak o kadar işleri yürütür olabiliriz. Parti de alternatif bir yaşam tarzını ve bu temelde çalışmayı ifade ettiğine göre, o zaman eğitim sürekli kendini eğitime olayıdır. Önderlik gerçekliğinin sürekli bir eğitim gerçekliği olduğunu, kendine has özellikleri olan bir okul olduğunu biliyoruz. Her şeyi eğitime dayanarak yürüttüğü tartışmasızdır. Ne kadar eğitim o kadar doğru yaşam ve başarılı pratik olduğunu bilince çıkarmak önemli oluyor. Eğitimsiz yaşam ve mücadele adına hiçbir şey yapılamayacağını bilmemiz lazım. Önderlik "Parti öncülüğü olmadan Kürdistan'da yaprak bile kıpırdamıyor" dedi. Parti öncülüğü demek, iş yapmaya hazır hale gelmek demektir. Halkın işlerini, devrimin işlerini, ulusal-demokratik işleri yapmaya hazır hale gelmek demektir. Parti öncülüğü bunu ifade ediyor. Demek ki, eğitim olmadan hiçbir şey yapamayız. Kürdistan'da özgürlük adına, mücadele adına hiçbir şey yapamayız. Ancak kendimizi eğittiğimiz oranda bunları yapabilir, dolayısıyla pratikleşebilir, pratikte iş yapıp başarı kazanabilir, bir pratik birikim ortaya çıkarabiliriz. Çünkü kültürel soykırım rejiminin ve ona teslim olmuş ajan yapının, duygu olarak toplumu bu gerçeklikten koparma durumu var. Onun için her şeyden önce yeni bir duygu, ruh hali, moral düzeyine ihtiyaç var. Kişi böyle bir şeyle beslenmeden ne kendini eğitebilir ne de iş yapabilir. Diğer yandan güçlü bir düşünce eğitimine, anlayış kazanmaya ihtiyaç var. Çünkü var olanın, düzenin tersine iş yapacaksın. Ne yapacağına, nasıl yapacağına dair elde hiçbir veri yok. Onu kendin bulacaksın, yaratacaksın. Bunu da kendini eğiterek yapabilirsin. Bunu da ancak eğitim sağlayabilir. Anlayışını değiştirdiğin, yeterli kıldığın, söz konusu işleri, görevleri yapmaya kendini ikna ettiğin ölçüde iş yapabilirsin. Anlayış birliği olmadan ve ikna olmadan iş yapılamaz. Kendi pratiğimizden çıkan sonuç olarak ifade edersek Kürdistan'da insanlar ikna olduğu kadar, özümsemiği, benimsediği kadar uyguluyor. Benimseselerse de ölümüne uyguluyorlar. Beceriklidirler, başarılı iş yapıyorlar. O konuda, "insan yapısı geridir, iş yapamıyor" görüşü kesinlikle doğru değildir. Onlar uydurma, düşman görüşü ve hakaret içeriyor. Onun için Önderlik pratikte iş yapılamayınca, doğru tarz bulunamayınca "inancınızı gözden geçirin" dedi. Yoksa başka bir noksanlıktan kaynaklanmıyor. İdeolojik eğitimden kasıt aslında ikna yaratmaktır. Devrimin işlerine, devrimci yaşamın, özgürlükçü yaşamın, toplumcu yaşamın güzelliğine kendimizi, çevremizi inandırma, ikna etme işidir. Çeşitli bilgil-

Yaşamın ve iş yapmanın eğitimle mümkün olduğunu, başarılı iş yapma ve doğru yaşamak için, ona göre kendini eğitmek gerektiğini anlamak önemlidir.

eri edinmek ideolojik eğitim değildir, onlar teorik bilgi edinmeyi ifade ediyor, ideolojiyle bağı yoktur. İdeoloji aslında kendini ikna etme işidir. Özgürlükçü yaşama, devrim gerçeğine, öyle bir yaşam için mücadele etmek gerektiğine, o yaşamın yüceliğine ve güzelliğine bağlanarak, kendini buna ikna etmek demektir. Bilincin teorik bilgiden farklı olması da bundan kaynaklıdır. Teorik bilgi edinme ayrı, bilinç ayrıdır. Bilinç ideoloji ile ilgilidir, diğeri davranış eğitimi, beceri eğitimidir. Beceri eğitimi; yeteneklerimizi başarıyla pratikleşebilir hale getirebilmek, devrimin tarzını, yöntemini kazanabilmek, araçlarını yetkin kullanabilmek içindir. Propaganda; dilimizi yetkin kullanabilmektir. Savaş; askeri-teknik malzemeleri yetkin kullanabilmektir. Halkla ilişkiler; halka uygun hitap edebilmek, halk karşısında doğru davranabilmektir. Yönetim; insanları görevlendirip, yönetebilmenin yol-yöntemini, usulünü, üslubunu öğrenebilmektir. Tüm bunlar da beceri eğitimi oluyor. Yeteneklerini pratikleştirme, iş ve görev karşısında etkin kullanabilme, görevleri başarmanın araçlarını, yöntemlerini doğru uygulama eğitimi oluyor. Buna meslek eğitimi, teknik eğitim de diyebiliriz. Askeri eğitimler bu kategoriye giriyor. 'Basın eğitimi, siyasi eğitim, örgütsel eğitim, propaganda eğitimi' diyoruz. Bunların hepsi yeteneklerimizi kull-

anma, görevleri başarmak için yöntem ve araçları yetkince kullanmayı ifade ediyor. Bu da parti işlerini yürütmenin önemli bir eğitim alanını oluşturuyor. Mademki Önderlik gerçeği bir eğitim gerçeği, parti hareketimiz bir eğitim hareketi, parti tarihimiz aslında bir eğitim mücadelesi, eğitim çalışması tarihi ise, o halde bu tarih nasıl gelişti, hangi evrelerden geçti, nelerle, hangi yöntemlerle, araçlarla kendimizi eğittik? Nasıl kendimizi doğru yaşar ve parti görevlerini, halkın ve devrimin işlerini başarıyla yürütür hale getirdik? Bu konuda Önderliksel çıkıştan günümüze kadar geçen tarihsel evreyi bilmek lazım. Aslında bir boyutuyla parti tarihi böyle bir eğitim aşamaları tarihi oluyor. Burada önemli olan şudur: Eğitimsiz hiçbir işin olmadığı, her şeyin başında kendini eğitmek, hazırlamak olduğu gerçeğidir. İş yapma yetisi kazanmanın hepsine bir eğitim diyebiliriz. Başlangıçta Önderlik araştırma-incelemeyle, okuyup-tartışmayla işe başladı. Anlama, gözleme, bilgi edinme, onları yorumlama, okuyup inceleyerek doğru bilgilere ulaşma ile kendini eğitti. Demek ki Önderlik eğitiminin böyle bir boyutu var ve bunu bütün kadrolaşmanın temeli yaptı. Bilgi edinme ve bilgiyle bilincini kurma, o bilgiyi ideolojik bilince dönüştürebilme; bir inanç ve ikna haline getirebilme Önderlikte esastır. Baştan itibaren insanların devrim için, parti işleri için çalışır hale gelmesinde; bunun gerekli olduğuna, böyle yapmanın doğru, yüce olduğuna inandırmak, bunu nasıl yapacağının bilincini edindirmekten geçiyor. İlk eğitimler böyle oldu. PKK çıkışı, sistemden-düzeninden kopma ve kendi yaşam ölçü ve özelliklerini yaratma çıkışı oldu. Her şeyden önce alternatif bir yaşam nasıl olacak, sistemden nasıl kopulacak? Sistemin yaşamı ve işlerinden kopmak ciddi bir iştir. Çünkü düzenin ölçü ve özellikleri içerisinden çıkma, ondan kopma ve yeni bir şey içine girene kadar ciddi bir yalnızlaşma, ayrışma yaratıyor. Sistemde kendisine hizmet ettirebilmek için eğitiyor. Ruh, duygu, düşünce, davranış her şeyi şekillendirmek, kendine kazandırmak istiyor. Şimdi PKK'li olmak, alternatif bir yaşam ve çalışma içine girmek, onların hepsinden kopmayı, terk etmeyi gerektiriyor. Bu kopuş sadece dağa gelip gerilla olunca gerçekleşmiyor. Bazıları öyle de sanıyorlar, bu da büyük bir yanılgıdır. Tersine sistemin içinde de

Sistemde kendisine hizmet ettirebilmek için eğitiyor. Ruh, duygu, düşünce, davranış her şeyi şekillendirmek, kendine kazandırmak istiyor.

ondan kopmak mümkündür. PKK öyle başladı, hem de sistemin merkezinde Ankara'da sistem yaşamının ortasında ondan koparak alternatif bir yaşamı yaratmayı bildi. PKK böyle bir hareket oldu. Yoksa oradan kaçıp dağlara çıkarak kendisini korudu, ayrı bir yaşama ulaştı dersek, PKK tarihini yanlış anlamış oluruz. Sistemden kopabilmek için şehirden, köyden, yaşam ortamından kopmak, dağa kaçmak gerekmiyor. Bu bir yanılgıdır, kesinlikle doğru değildir.

PKK'li olmak, alternatif bir yaşam kazanmak, onun için sistemin verdiği verili yaşam ve çalışmanın hepsinden kopmak, kesin bir kopuşu sağlamaktır. Öyle kopuş olmadan da PKK'li olunamıyor. Baştan itibaren de alternatif yaşam duruşu olması buradan ileri geliyor. Bu da yeniye göre kendini eğitmeyi gerektiriyor. Düzenin verdiğinden tümünden kopuş söz konusu ise eğitmenin burada iki boyutu ortaya çıkıyor; eski bildiklerine karşı mücadele etmek, onları mahkûm etmek, unutmak ve yenisini öğrenmek. Bir kişi sistem yaşamı içerisine ne kadar çok girmişse, o kişinin partileşmesi, PKK yaşamının içine girmesi de o denli zor ve zahmetli oluyor. O kadar daha fazla eğitim, iç mücadele, çaba gerekiyor. Düzen etkilerini tümünden yıkmayı, aşmayı, gidermeyi gerektiriyor. Diğer yandan onun yerine partiye, Önderlik gerçeğine ait olanları koymayı gerektiriyor. Bu da daha fazla çaba, mücadele gerektiriyor. Bir kişi ne kadar fazla kapitalist modernite etkisine girerse PKK'lileşmeye yaklaşmış değil, tersine uzaklaşmıştır. Bu biçimiyle de PKK, reel sosyalizmden ayrılıyor. Reel sosyalizm ölçülerinde 'kapitalizmde ne kadar çok ilerlersen, sosyalizmin temelleri o kadar çok gelişir' biçimindeydi. Tersine olduğu ortaya çıktı, bu görüş pratikte doğrulanmadı ve yanlış bir görüş olduğu açığa çıktı. PKK de başta öyle bir ortamdan çıktı ama giderek kendisini doğru bir ölçüye, rotaya oturttu. PKK eğitimi için, düzen eğitiminden, yaşamından geçmenin gerekmediği, tersine öyle bir eğitimin daha zorlayıcı olduğu, daha fazla mücadele istediği ortaya çıkmıştır. Düzen eğitiminden bir kişi ne kadar uzak olursa, PKK eğitimini almaya o kadar açık ve yatkın olduğunu tarihsel süreç bize göstermiştir.

Heqîqeta Ku Hatiye Berovajî kirin: Welatparêzî

Cûdî Bagok

Heqîqet... Ango ji rastiyan jî wêdetir cewherê civakek, hebuna civakek. Ka em bi hev re dest bi rêwitiyeke ber bi dirokê bikin û ji bo dîtina heqîqetê li her quncika ku tarî hatiye hiştin binerin. Ji bo em bikaribin li wan cihen tarî de pêşiya xwe bibînin jî hin meşaleyan ku pêşengên me pêxistine bigrin gel xwe, da ku ew pêşiya me ronî bikin. Meşaleya Sara, Zîlan, Bêrîtan, Axîn, Zeryan, Leyla û her wiha bi hezaran jinên lehengên weke van ji bo me meşaleyan ku pêşiya me ronî bikin hiştine. Tu meşaleya kîjanê bigre tu zane lê jibîr neke bê meşale nabe. Bê meşale dibe ku di nav tarîtiya dîrokê de tu rêya xwe wenda bike. Dê hadî em derbikevin rê! Em li heqîqeta hebûneke digerin di nav dirokê de. Heqîqeta welatpareziya jinên ciwan. Belê ka em binerin bê welatparêzî çi ye? Welatparêzî jî welatê xwe hezkirin e. Girêdanbûna axê, hezkirina axê ye. Belê dîrokê de yên ku herî zêde li axa xwe xwedî derketiye jin e. Ji ber ên destpekê ax hembez kirine, bikar anîne, jê berhem girtine û li ser axê bicih bûne jin in. Ger îro civakeke ewqas dewlemend, cur be cur û pêşketî hebe ev bi saya li ser axê bi cîhbûn û axê bikaranîna jinê pêşketiye. Hûn jî dizanin ax her weke dayikekê tê pênasekirin. Ji ber jin jî berhem dide, derdorê xwe xwedî dike, her di nav tevgerê de ye û zindî ye. Hîn jî li gundan jin û ax di nav hevsengiyekê de jiyan dikin û hev du xwedî dikin. Encamê vê tekiliyê de her dû hebûn jî ji aliyê civakan ve her pîroz hatiye dîtin. Ji bo vê ye ku dema ax di destê jinê de bû, li ser wan axan jiyankirin jî bi wate bû. Ji ber jin 'li şûna sînoran avakirin û xistina bin xizmeta xwe' qasî pêwîstiyên xwe ji axê sud werdigirt û ew bixwe jî axê xwedî dikir. Di navbera jin û xwezayê de tekiliyekê hevseng ku li ser esasê hezkirin û rêzdayinê hatiye avakirin hebû. Lê kengê ev tekiliya ax û jinê ji destê wan hat girtin edî şer, kuştin, berjewendî, qetilkirina xwezayê, birçîmayina mirovan, koçberî destpêkir. Bê guman jinên dîrokê ji bo bidestxistina vê tekiliyê pir tekoşîn meşandine. Lê îro dema em lê dinerin welat, ax weke ku gotinên aîde zilamin tîst destgirtin. Ji bo vê

jî ew jina ku xwedîyê axê ye hemberî pirsgrîkên welat ker, kor û lal hatiye hiştin. Û ev jî weke ku heqîqeta jinê ye tê rewakirin. Taybet jî weke jinên ciwanên Kurd ku li axa Mezopotamyayê jiyan dikin, vê rastîyê ji herî nêz ve jîyankirine. Ji ber dewlemendiya axa Kurdistanê hêzên desthilatdar xwestine vê axa pîroz dagir bikin û ji bo vê jî destpêkê erîşî hêza jin û ciwanan kiriye. Her çiqas li hemberî van êrişan berxwedanî hatibin jîyankirin jî ji ber pêşengtî û rêxistinbûyina lêwaz ev berxwedanî hatine tepisandin. Lê bi tepisandinê re bi temamî jî holê ranebune, berovajî ev serhildan û berxwedan weke nivîngekê berxwedanê gihîştine sedsala me ya aniha. Îro bi pêşengtiya Rêber Apo welatpareziya rast xwe derxistiye holê û li hemû cîhanê bi tekoşîna netewa demokratîk xwe bi gewde kiriye. Bi saya rêber Apo û tekoşîna azadiya jinê weke jinên ciwan jî, di vê berxwedaniya nêzîkî 50 sal e te meşandin de, rolek girîng hatiye lîstin û heqîqeta welatpareziya jin derketiye holê. Şehid Sara, Şehid Bêrîtan, Delal Amed, Vîyan Avarêş, Azê Melezzgirt, Seren Anatolya, Hevrîn Xelef, Asya Yuksel, Leyla Şaylemez, Amara Gabar, Avesta Herekol hin ji van jinên şoreşger in ku welatparêziya rast nîşanî me dane. Li hemberî ferasetên zîlam ku maddî manewî her tişt aidî xwe dibîne, îrade û ramanên jinê qebl nake, jinê tenê weke meta dibîne, welatpareziyê tenê weke karê zîlam digre dest derketina jina azad pêşketina herî mezin ya civakîbûyî ye. Bi tekoşîn û zanebûna jinê re derketiye holê ku ew jiyan û welatên ku ji aliyê zîlamê desthilatdar ve hatine dagirkirin û tarumarkirin tenê bi hêza zîlam ya çors û mejîyê zîlam ê analîtîk nayê rizgarkirin. Ji bo vê îro li her derê jin xwe birêxistin dikin û ji bo rizgarkirina jiyan û welatê xwe têkoşîn dimeşînin. Ji bo vê jî çi li Kurdistanê dibe çi li welatekê din a hatiye dagirkirin dibe, erka sereke ya welatparêziyê li ser milê jinên ciwan e. Mixabin encamên êrişên

pergala zilamsalar de yê n ku herî zêde ji zanebûna welat hatine durxistin jî jinên ciwan in. Ji ber pergala zilamsalar ê potansiyela hêza jinên ciwan a guher-tin û veguhertinê dizane, bi politikayên şerê taybet bombardimanek pir mezin dike. Pergala aniha ji bo li ser gotina welatparêziyê nehizirin hema bêje 24 saetan dixebite û agahiyên vala dixê mejiyê ciwanan de. Politikayên asîmîlekirinê zêde dike û ciwanan ji cewherên wan a çandî dûr dixîne. Aliyê wijdan û ruhî de valatîyêk mezin ava dike û vê rewşê weke ku pir ji rêzê ye dest digre. Em dikarin bi hin mînakên erîşên dijmin şênber bikin. Îro bi hezaran jinên ciwanên li Kurdîstanê an jî li derveyî Kurdistanê bêyî ku tu kar û xebatekê şoreşê bimeşînin jiyana xwe ya şexsî ji-yan dikin. Jiyana şexsî jî tenê ji çûyina dibistanê û erka endambûyîna malbatê pêk tê. Ev jinên ciwan weke ku pîrsgirêke welat jiyan nakin, li welatên wan de her roj mirov nayên kuştin, dijminekî ku dixwaze tevahî Kurdan qir bike tune ye tevdigerin. Ev li hem-berî dagirkeriya li Kurdistanê, li hemberî qetlîamên

yên weke ku li bihuştan mirov birçî dimînin, zarok li kolanan tî, birçî pêxwas mirî tînin, gelên ku koletîyê napejirînin bi koçberiyê re rû bi rû dimînin, piştî çem, rubar, daristan û zozanan, ji welatên xwe dûr di nav çolên zûha de neçarî dilopek av dibin. Berî her tiştî jî ji mejiyê civakî dûr dikevin, ji çanda xwe xerîb dibin. Li ciheke ku li pêş çavê hemû cîhanê ev rewş bî jiyankirin ma hewceyî bi lêkolîn û teorîyan heye gelo? Ger mirov li xwe bizivire wê bibîne ku her yek ji me, ji aliyekê ve bûne armancên erîşên dijmin. Her yek ji me ji aliyekê ve ji çanda xwe ji welatê xwe hatine durxistin. Tenê ji ber vê be jî, divê her yek ji me bi evîn û hesreta gihiştina welatê xwe têbikoşe. Ji bo vê tû kî dibe bila be, li ku derê jiyan dikî bike; ger tu xwedî li welatê xwe derbikevî tu heyî, ger tu xwedî li welatê xwe dernakevî tu mirîyî.

Di vê mijarê de Rêber Apo jî dibêje : "Gihiştina feraseta welatparêziyê şert e! Ne tenê gihiştina ferasetê, divê hûn hemu rastiya wê ya civakî, dîrokî fêm bikin. Vê jî ne bi ferasetekê ji rêzê, xwe bi xeyalê

"Gihiştina feraseta welat-parêziyê şert e! Ne tenê gihiştina ferasetê, divê hûn hemu rastiya wê ya civakî, dîrokî fêm bikin.

Rêber Apo

jin, zarok û ciwanan ker, kor û lal mayin e. Divê her jina ciwan bizanibe ku erka şoreşa Kurdistanê, şoreşa jiyana azad erka hemu kesan e. Yê n vê erka xwe pêk nêynin li hemberî dîroka civakîbûyîna di pozîsyona gunehbariyê de dimînin. Ji bo vê her jinekê ciwan ku gihiştîye lêpîrsînekê biçûk jî, divê lêgerîna xwe mez-intir bike û li heqîqeta xwe ya cewherî bigere. Heqîqeta me welatê me ye, heqîqeta me welatparêziya me ye. Her wiha ji bo welatparêziya rast zanebûneke pîr teorîk jî pêwîst nake. Jixwe li welatên weke Kurdistanê ku di bin dagirkerî û metîngerîya hêzên cîhanî de ye her roj zarok, jin û ciwan tînin qetilkirin, li welatên wisa

ku bi hezkirineke mezin hûn çawa dikarin veguher-inin bihuşte pêçandin, şertê destpêkê ya ketina vê rêyê ye. Wê ev, hezkirina we ya welatparêziyê bilind bike, çiyayên we, kevirên we, deştên we, çûk û gûrê we dê bibe evîna we. Berî her tiştî di kesayeta xwe de zanebûna vê, coşa vê ava bikin, bila mejiyê we pêşbikeve, dilê we hinek vebe. Ev jî tespîteke ilmî ye. "Belê em qederekê di nav dîrokê de geriyan û me hinek heqîqet jî peyda kirin. Me dît ku di dîroka civakbûnê de ji ber hêz û îradeya xwe, hezkirina jîyan û welatê xwe bi milyon jin an hatine qetilkirin an jî bi bedengiyekê demdirêj û polîtîqayên bê îradekirinê re rû bi rû hatine hiştin. Piştî demekê dirêj ku bi koletiyê re derbas dibe bi saya jinên te-koşer yê n dîrokê navê wan pîr kê m tê zanîn. Weke çûka Anka' yê ku xwe ji xwelîyê xwe ji nû ve dia-fîrîne, weke jin me jî xwe ji xwelîyên xwe ji nû ve afirand û em destana azadiyê dinivîsin. Îro welat-parêziya jinên Kurd ji bo hemu jinên cîhanê dibe ilhama azadiyê û govenda xwe fireh dike. Ruxmê hemu pergala feodal, kapîtalîst û emperyalîst, jin li hemû qadên jîyanê li ser piyan e. Ji bo welatê xwe di serî de jinên ciwan û hemû jin li çiyê ne, li ba-jara ne, li kolana ne, li eniyên pêş yê n şer in, li ser dikên hunerê ne, li platformên siyasî ne li hemu deverên jîyanê de jiyan û welatê xwe diparêzin. Bi bawerî û îdiaya jîyan û welatê azad mil dane milên hev, govenda azadiyê digerin. ■

İNTİKAM!!

İntikam!...

**Kürt namusuna sürülen lekeyi
temizlemek için.**

intikam!..

**süngülenen yüzbinlerce Kürt
yavrularının feryadını
dindirmek için.**

intikam!...

**Girdaplara atılan, ateşlerde yakılan ge-
lin ve kızlarımızın Kürdistan afakında
uğuldayan eninlerini teskin için.**

intikam!...

**Darağaçlarının altında ölümü kah-
ramanca selamlayan, "yaşasın hür ve
müstakil Kürdistan!" diye haykırarak
şehadet tacını giyen binlerce vatan kur-
banlarının gayelerini
tehakkuk ettirmek için.**

intikam!..

**Kürdistan denilen harabezar anayurdun
istihlasi için.**

intikam!...

**Kürt diyarında uluyan sırtlan ve
çakallar ırkının mülevves vücutlarından
Kürt vatanını tathir için.**

intikam!..

**"Medeniyet"denilen kahpenin peşine
sığınarak bize uluyan köpekleri sustur-
mak için.**

intikam!...intikam!...intikam!...

Şehitlerimizin kanlı cesetleri üzerinde

**kanla, gözyaşlarıyla yazılı vasiyetname
işte bu bir tek kelimedir!..**

**Namusu olan her fert, sinesinde Kürt kal-
bi çırpınan her insan, damarlarında Kürt
kanı çevelan eden her genç bu vasiyet-
nameyi unutmamalıdır. Onu infaz edinc-
eye kadar uyumamalı, rahat etmemeli ve
çalışmalıdır!**

**Dünün tarihini kanlarıyla yazan Kürt
neslinin, kanlarıyla çizdikleri yoldan
yürümek
borcumuzdur!**

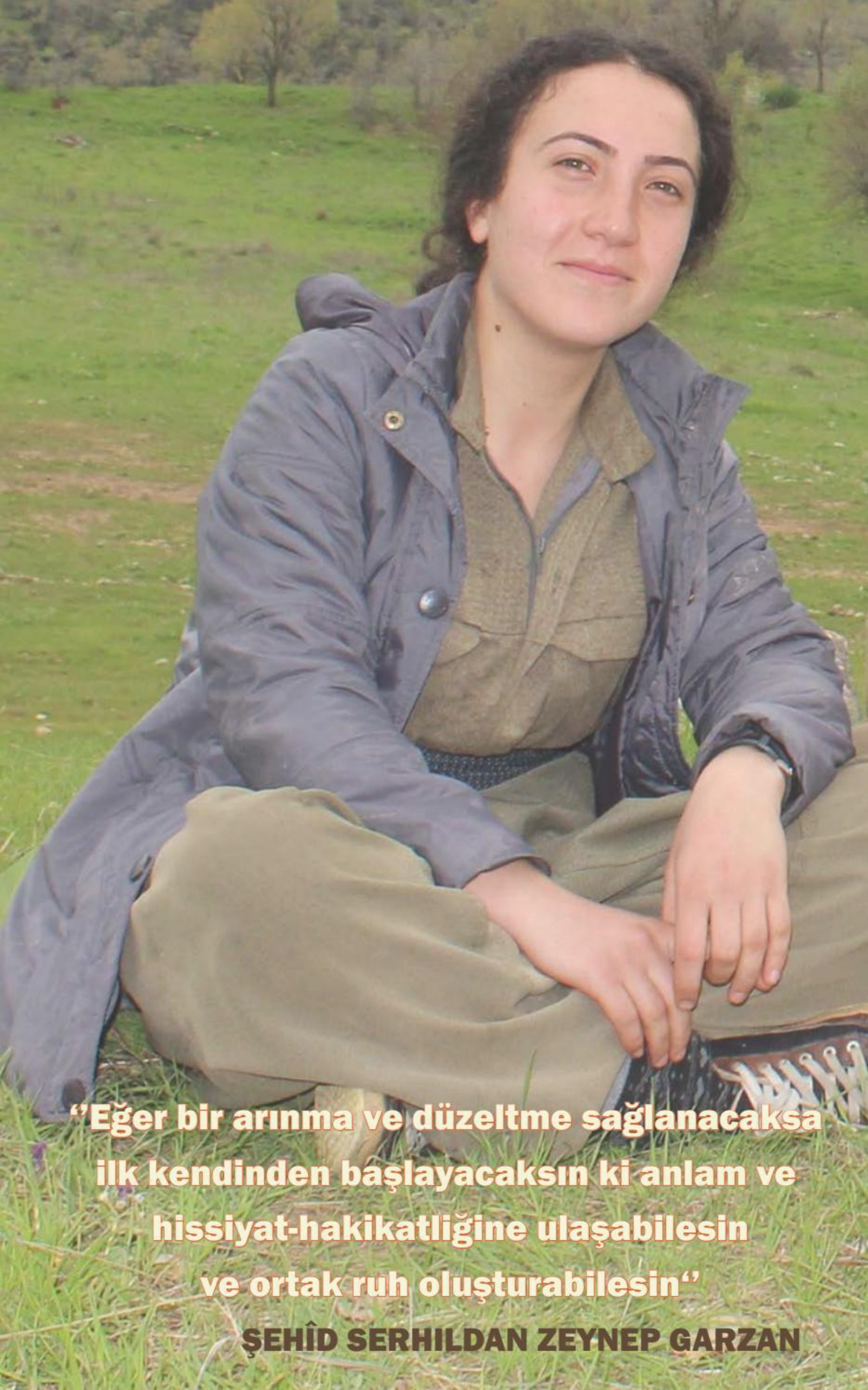
**Biz, kanlarımızla Kürt istiklalinin kızıl
şafaklarını açacağız.**

**Ruhlarımızdaki volkanlarla, Kürt kurtu-
luşunun alevli güneşini yaratacağız!
Dünya tarihi bize bakıyor. Şehitlerimizin
gözleri bize mütevehcihtir!**

**Hürriyet ilahına sunduğumuz binlerce
kurbanlar, kendileri için bizden bir türbe
istiyorlar, hatıraları için bir abide
bekliyorlar!..**

**Bu abide, hür ve müstakil Kürdistan!
Bu abide, milletler camiasi arasında şeref
mevkinin ihraz edecek olan müstakbel
Kürt devletidir!**

**Şehitlerimizin ruhunu şad edelim!
Yaşasın kahramanlar yaratan Kürt milleti,
yaşasın hür ve müstakil
Kürdistan!**

**“Eğer bir arınma ve düzeltme sağlanacaksa
ilk kendinden başlayacaksınız ki anlam ve
hissiyat-hakikatlığına ulaşabilesin
ve ortak ruh oluşturabilesin”**

ŞEHİD SERHILDAN ZEYNEP GARZAN